

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 142
31 Çile 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

Gerilla halkı, halk gerillayı bağrına basıyor

- Kimyasal silahla katledilen gerillaya Mişaran halkı sahip çıktı
- Botan halkı: "Dağlar biziz, bizi bombalayın" Cizîra Botan'da gerilla ve halk tek vücut
- Türk ordusunun bombardımanına karşı: Dersim'de gerilla vurdu, halk eyleme geçti
- Pilûr'da kitlesel direniş: Kepenkler kapandı, okullar boykot edildi

Êlih *(Berxwedan)*: Çatışmada şehit düşen gerillaları 8 bin kişilik bir kitle toprağa verdi. Sêrt ve Misric'te halk olayları protesto etmek amacıyla yürüyüş yaptı. Sêrt yürüyüşünü TC güçleri engelleyince halk ile polis arasında taşlı-sopalı çatışma çıktı, halktan 3 kişi hafif şekilde yaralandı.

Düşman savaş uçakları Kürdistan dağlarını bombalamaya devam ediyor. Cûdî ve Gabar dağlarından sonra Çiyayê Kûsiyan (Karadağ) da yoğun bombardımana tutuldu. 23 Ocak 1992 tarihinde Sêrt'in Dih (Eruh) ilçesine bağlı Basinê (Bozatlı) ve Emtê (Gönülardı) köyleri arasında bulunan Çiyayê Kûsiyan, uçak ve helikopterlerle gün boyunca bombalandı ve düşman bombardımanında kimyasal silah kullanıldı.

Çiyayê Kûsiyan'a yapılan hava bombardımanı sürerken, aynı günün akşamı saat 23.00 sularında gerillalar ile düşman ordu birlikleri arasında çarpışma çıktı. Emtê köyü yakınlarında çıkan çarpışma sabaha kadar sürdü. Çarpışmada 2 özel tim elemanı, 1 çavuş ve 2 asker öldürülürken, 1 gerilla da yaralandı. Yaralı arkadaşını sırtlayarak Basinê köyüne getiren bir gerilla, köyün girişinde düşman birliklerinin pusu-

Devamı 3. sayfada

Foto: Berxwedan

Foto: Berxwedan

Savaşçılar esir düşünce, onbinler yürüdü

Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Girgê Amo(Silopi)'da 4 ARGK savaşçısı TC'ye esir düşünce ilçede kepenkler kapandı. Halk E-24 karayolunu 2 saat boyunca kapattı. 20 bin kişi **"Biji Serok APO"** sloganıyla yürüyerek TC'ye korkulu saatler yaşattı.

22 Ocak günü, Girgê Amo'nun Serê Biyê köyünde geceyi geçiren savaşçıların ihbar edilmesiyle TC güçleri binlerce askeriyle ovalık bir alana kurulu bulunan Serê Biyê köyünün etrafını tank, kariyer ve panzerlerle çevirdi. Yüzlerce asker ve özel tim elemanı köyü işgal etti. Olayı haber alan **Kerox, Gazaziyê, Eyvan** ve **Ortek** köyleri halkı Serê Biyê köyüne doğru yürüyüşe geçtiler. Girgê Amo esnafı da kepenklerini kapattı.

Köydeki ARGK savaşçıları köy halkına zarar gelmeme-

Devamı 5. sayfada

Kontr-gerillaya karşı Halk Savunma Birlikleri

Son iki hafta içinde kontr-gerilla tarafından katledilenler:

- Harbi Arman
- Abdurrahman Söğüt
- Seyfettin Oktan
- Nizam Kişin
- Hüseyin Pamukçu
- Mahmut Polat
- Ahmet Buzrul
- Ahmet Bayram
- Abdurrahman Ercik
- İsmet Kaya

Kerboran halkı, kontr-gerillalara karşı mücadelede çok etkin ve sonuç alıcı direniş örnekleri sergiliyor, düşmanın bu yolla sonuca ulaşma çabalarını boşa çıkararak etkisizleştiriyor. Halkın bu bilinçli, örgütlü ve kararlı tavrı karşısında, can almaya gelen kontrgerillalara düşen sadece güçlerinin yettiği kadar kaçmak ve canını kurtarmaya çalışmak oluyor. Geçtiğimiz süreçte bunun çok sayıda örneği görüldü. Ve her gün bunlara yenileri ekleniyor. Ama düşman da fırsatını bulduğunda yurtseverlere saldırmaktan geri kalmıyor.

9 Ocak 1992 günü akşamı saat 6.20 sıralarında **Hüseyin Gezici** adlı bir yurtsever kontralarca kafasına sıkılan bir kurşunla ağır şekilde yaralandı ve halen hastanede yatıyor. Kafasındaki kurşun ise henüz çıkarılmadı.

10 Ocak günü akşamı saat 8.30 sularında Xelilan (Kılavuz) köyü TC askerlerince kurşun yağmuruna tutulunca halk da bu saldırıya silah ile cevap verdi. Çatışma sabaha kadar sürdü. Ertesi gün, yani 11 Ocak 1992 günü sabahı Xelilan köyü düşman askerlerince çembere alındı. Sabah saat 5.30'da başlayan kuşatma akşama kadar sürdü ve köy halkının dışarıya çıkmasına izin verilmedi. Tüm bu vahşiyane saldırılar bardağı taşıran son damla oldu.

12 Ocak 1992 günü erken saatlerde Kerboran şehir merkezindeki mezarlıkta toplanan 4 bin kişilik halk kitlesi, saldırıları protesto etmek için saat 11.30 sıralarında kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık yarım saat süren yürüyüş boyunca kontrgerilla katliamlarını protesto eden halk, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"** sloganları attı. Daha sonra halk kaymakamlık önünde oturma eylemine başladı. Bunun ardından kaymakamlığa bir dilekçe veren kitlelere, düşman askerleri bizzat kaymakamın emriyle saldırmaya başladı. Bir anda binlerce asker, halkın etrafını panzer ve zırhlı araçlarla kuşatarak dipçik, kalas ve joplarla sal-

Devamı 6. sayfada

SAVAŞ GÜNDEMİ

Savaş şiddetleniyor

Kürdistan'da gerillanın ulaştığı niteliksel gelişme ve sömürgeci Türk devletinin uygulamakta olduğu özel savaş biçimleri, sürmekte olan savaşa yeni boyutlar kazandırıyor. Savaş giderek şiddetleniyor ve buna bağlı olarak taraflar da çok yönlü hazırlıklar içinde bulunuyor.

ARGK gerillaları Kürdistan'daki savaş sanatını özgün bir tarzda geleceğe yönlendirme kararlılığında. Gerilla eylemlerindeki nitel ve nicel sıçramalar dost ve düşman herkesçe algılanıyor. Kürdistan topraklarında iyice kökleşen ve halkla bütünleşen gerilla, amansız kış koşullarının zorluklarını aşmada ve en zor koşullarda sömürgeci düşmanı darbelemede zaferler yaratıyor.

Halk olarak tam bir mutluluk içinde bulunuyoruz. Öncüsünün güven verici ataklarını ve yeni yaşamı biçimlendirme ustalığını bizzat gelişmelerde görebilen Kürdistan halkı, demokratik, bağımsız ve özgür yaşama doğru ayaktadır. Girgê Amo'da 4 savaşçının sömürgeci birliklere esir düşmesi sonucunda yaşanan gelişmeler bu yeniliğin kanıtı olmaya yetiyor. Girgê Amo, Qilaban, Şirnex, Cizîra Botan, Hezex, Nisêbin bir anda ayaklanıyor. Misric, Êlih, Qûbin, Lodê, Sêrt, Ciwanikan'da ve Mişaran köylerinde yaşananlar ise başka anlamlı bir örnek. Halkımız Çiyayê Kûsiyan şehitlerini bağrına basıyor, onbinler karlı yollara düşerek sömürgeci güçleri kahrediyor.

Bu arada, sömürgeci Türk devletinin de boş durmadığını belirtmek gerek. Günlerdir, Kürdistan'ın dağı-taşı bombala-

Devamı 10. sayfada

Ulusal birlik ve dayanışmanın zaferi

YAZISI SAYFA 8'de

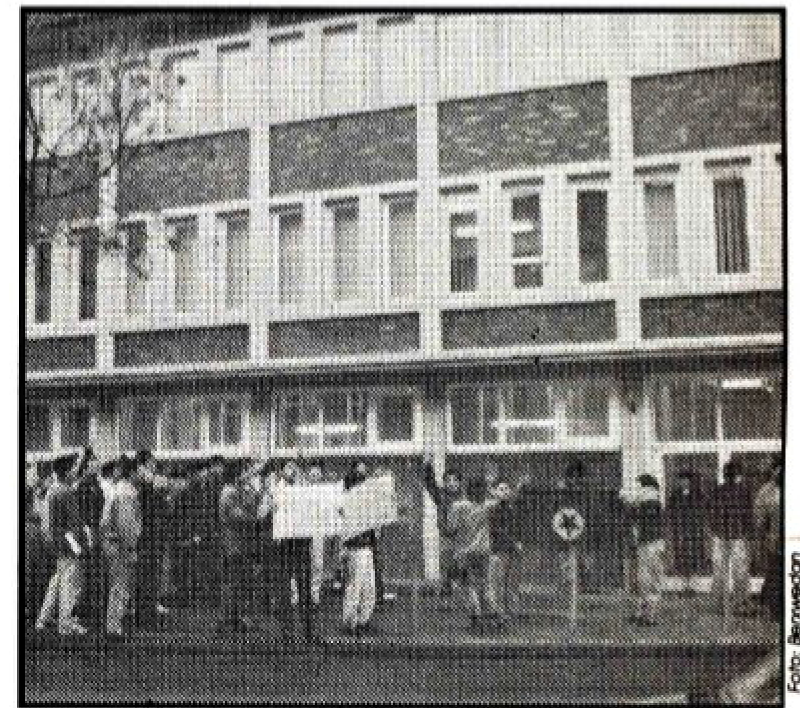

Foto: Berxwedan

Direniş kahramanlarımız

Vatana hasret bir yürek

Hasan UZUN

Bilindiği gibi halkımızın öncü gücü PKK, kendisini ve ilkelerini kanla tarihe yazan, tarihin şahit olmadığı kahramanlıklar yaratan, insanlığın ulaşabileceği en yüce kişiliği halkına sunan bir harekettir. Bunu şehitler şahsında dünyaya haykıran partimiz, Kürdistan'da halkımız için yeni bir yaşam başlatmıştır. Bu yaşam **Haki KARER**'lerle başlayan onurlu yaşamın kendisidir. **Haki**'nin anısına parti ilanına gitme, **Mazlum DOĞAN**'la başlayan halkayla insan iradesinin zaferini ispatlama, **Mehmet KARASUNGUR**'lar şahsında bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'ın tavizsiz savunusu, şehitlerimizin kanıyla sulanarak gerçekliğini bulmuştur.

Eğer bugün PKK, Kürt halkının birliğinden en kararlı bir biçimde söz edebiliyor ve bu birliği yaratma konusunda başı çekebilme gücünü kendisinde görebiliyorsa, bu dökülen şehit kanları sayesindedir. Eğer şehitlerin kanı bu ilkeleri onaylamasaydı, kurtuluşu getiren ilkelerde böylesine ısrarlı olabilmenin mümkünatı olmayacaktı. Bugün Avrupa alanında bazı güçler yüce değerleri peşkeş çektirip, alım-satıma koyuyorlarsa, bu, o güçlerin temelinde şehit kanıyla yaratılan emeğinin olmayışındandır. Çünkü insanoğlunun insanlık değerleri için verebileceği en yüce değer, ancak en temiz ve en saf kendi kanı olabilir. Bu, aynı zamanda değerlerin garanti altına alınmasının da kendisidir. Ki bu kanı vermeyenler ve bu kanın bedelini ödemeyenlerin, kendi içlerinde yaşama şansları olmadığı gibi, toplumlar içinde yaşam hakları da yoktur.

Bugün Kürdistan'da yaratılan değerlerin temelinde hiçbir çıkar gözetmeksizin ülkesi ve halkı için gözünü kırpmadan canını feda eden şehitlerimizin kanı vardır. Her bölgeden, her aşiretten, her mezhepten şehitleri olan hareketimiz, halk olarak bütünlüğümüzü de şehit canları üzerinde inşa etmektedir. Bir parça özgür vatan toprağı yaratma şiarının hayat bulma aşamasına geldiği günümüzde, bunu şehitlere ve önderliğimize borçlu olduğumuzu unutmadan, dönemin görevlerine daha sıkı sarılmalıyız. Kısacası şehitlerimizin halkımıza emaneti olan **Başkan Abdullah ÖCALAN** yoldaşın etrafında daha da sıkı kenetlenerek zafere yürümeliyiz.

Bizleri böylesine zafer dolu yıllara ulaştıran şehitlerimiz kuşkusuz ki, binlerce parçaya bölünmüş halkımızın bütünselliğini temsil ediyorlar. İşte bunlardan **Hasan UZUN (Hogir-Salih)** yoldaş vatan topraklarından koparılarak, kimliği ve kişiliğiyle yok edilmek istenen halkımızın bir parçası olarak vatanla bütünleşti. Partimizin yüce ilkelerini kanıyla kutsayarak, aynı konumda olan halkımızın kurtuluş yolunu aydınlattı.

Salih yoldaşı hatırlamak, tarihi hatırlamaktır. Umutlarımızın kanla kırıldığı, sevdalarımızın zorla boğulduğu, topraklarımızdan koparıldığımız, yaban ellere göçe durduğumuz tarihi hatırlamaktır. İnsanlarımızın, başta çocuklarımızın açlıktan, susuzluktan katledildiği, anaların çocuklarını doğurmadan toprağa verdiği anları hatırlamaktır. Mesela Toroslar'ı, Toroslar'a gömdüğümüz binlerce insanımızı hatırlamaktır. Evet **Salih** yoldaş yerinden, yurdundan sökülen halkımızın bir parçası olarak Yozgat'ta dünyaya geldi. Yaşamının büyük bir bölümü bu alanda geçti. O'nu vatanından koparan düşman, tüm istem ve oyunlarına rağmen O'nu dağlardan ve halk gerçekliğinden koparamadı. Kürdistani özellikleri üzerinde toparlayan **Salih** yoldaş, bulunduğu alanın dağlarında çobanlık yaparak, zor koşullar altındaki ailesine bakmaya çalıştı. Tabi bu O'nu dağlarla bütünleştirdi, saflaştırarak, düşmanın kirinden korunmasını sağladı. O bu anlamda var olan sorunlar üzerine tüm temizliğiyle yürüdü.

Vurguladığımız gibi **Salih** yoldaş dağların özgürlüğü yücelten ortamında yetişmiş bir arkadaştı. Sonsuz bir saygıyla bağlıydı dağlara. Ülkesinin görmediği dağlarına kavuşmak arzusuyla yürüdüğünde savaşa, tereddütsüz yüzlerce yıllık ayrı kalmışlığın hesabıyla yüklüydü. Hiçbir zaman hüzün yoktu yüzünde, gülmeye sevdalanmış bir yürekti **Salih** yoldaş. İnanıyorum ki sonsuzluğu yüreklice karşıladığında, yine gülümsüyordu bizlere. Herhalde bu düşmanı kahretmiştir. Bazı örümcek kafalıların anlayamadıklarından dolayı kahroldukları gibi. **Salih** yoldaşın inandıklarını öyle uzun uzun anlatmasına hiçbir zaman gerek yoktu, çünkü O hiç kimsenin beceremediği anlatımı gülümseyişiyle, gözleriyle anlatmasını beceren bir yoldaştı. O'nun davaya bağlılık andını yüz hatlarında, sohbetlerinde yakalamak mümkündü. Zaten pratiğiyle O, soysuzlaşanlara bir cevaptı.

Evet **Salih** yoldaş, sade kişiliğiyle halkımız içinde sevilen, saygı duyulan, halkımızın önderi olmaya layık bir yoldaştı. O, ülkeye dönüş ruhuyla çalışmalarını düzenleyen, tüm gelişmelerin temeline bunu oturtan, yüreksizleri cesaretlendiren, ülkeye sevk eden sonsuz bir emekti. Hamburg alanında yürüttüğü faaliyet alana güç kattığı gibi, **Salih** yoldaşın kendisini de geliştirmiş ve dönemin görevlerine hazırlamıştır. Hamburg alanında köyler ile ilgilenen **Salih** yoldaş, bu alanın zor çalışma şartlarından hiçbir zaman yakınmadı. Sonsuz bir çabanın sahibi olan **Salih** yoldaş, büyüğüne, küçüğüne bakmaksızın tüm işlerle ilgilenerek, çalışmalarında üreticiydi. Tüm yapısıyla tam bir emekçiydi.

Salih yoldaş, partimizin insanı yücelten ilkelerine ulaşmak isteyen, her yakaladığı ilkeyle büyüyen, güç kazanan, kazandığı ilkeleri yoldaşlarına mal etmeye çalışan bir yoldaştı. Yoldaşlarına sonsuz bağlılığın, kavgaya inançlı bağlılığın timsali olan **Salih** yoldaş, bizlere silahını teslim etti. Ülke topraklarına girdiği ve Dersim alanındaki kutsal görevini almaya yöneldiği bir sırada, İslahiye'de düşmanla girilen çatışmada, kahramanca direnen 13 yoldaşla beraber vatan topraklarıyla bütünleşti.

Burada **Salih** yoldaşın iki anısını anlatmak istiyorum: **Salih** yoldaşın ülkeye yöneleceği haberi geldikten sonra hazırlıklar tüm coşkusuyla yapılırken, bir arkadaşın, "Nasıl olur benden önce gider" sorusuna şu cevabı vermiştik: "Arkadaşın montunda uğur var. Kim giyerse o gidiyor." Bir süre sonra bu arkadaşın **Salih** arkadaşı yakalayarak "illede montunu bana vereceksin" diye tutturması üzerine **Salih** yoldaş montunu bu arkadaşa veriyor. Hiçbir şeyden haberi olmayan **Salih** arkadaş, bu davranışa anlam verememişti. Bize sorduğunda O'na durumu anlattık. Tüm arkadaşlar gülerken montu giyen arkadaş memnundu, sanki sıra ondaymış gibi. Tabii sonradan bu arkadaş da **Salih** yoldaşın peşi sıra ülkeye yöneldi. Diğeri ise **Salih** yoldaşın ülkeye yönelirken verdiği sözdü. Diyordu ki, *"Ne zaman benim silahımı havaya kaldırmış olarak çekilmiş bir resmimi görürseniz, inanın sizleri düşünüyor, selamlıyorum. Peşimden gelin diyorum."*

Evet **Salih** yoldaş sözünü tuttu, silahını havada dalgalandıran, her zamanki gülümseyişiyle halay çekerken bir resmi ulusal kurtuluş mücadelemizin yüreği ve sesi olan Serxwebûn gazetesinde yayınlanıyordu. Tüm Kürdistan gençliğine çağrı olan bu resim, kavganın bir anısı olarak yüreklerimizde yaşayacaktır.

YCK Hamburg çalışmalarına katılan **Salih** yoldaş, belleklerden silinmeyecek bir pratiği bu çalışma dalında bizlere bırakarak, vatan topraklarıyla sonsuza dek kucaklaştı. Şehidimiz, gençliğimizin kurtuluş kavgasında bir kızıl bayrak olacaktır. Halkımızın özgürlüğe bir adım daha yaklaştığı günümüzde, bunları şehitlerimizin kanına borçlu olduğumuzun bilinciyle devrimci-yurtsever gençlik olarak görevlerimize sarılalım.

Foto: Berxwedan

Şimdi gerilla olsaydım
olsaydım da
yüreğimi yüreğine koysaydım
güneşin aktığı yerde,
silahımı silahına
çatsaydım...
Yücelmek,
büyümek,
büyük kavgalara
kanla katık olmak...
Dağlar kucaklar bizi
Cudi'de
Gabar'da...
Nurhakları zaptetmek
kuşanılmış silah
kaygısız çatışarak...

9 Mayıs 1991 / Hasan

Başkan APO'dan seçme sözler

Önümüzdeki yıllara, "2000 yılına tam bağımsız bir Kürdistan ve özgür bir halk yerleştirelim" emri doğrudur. Bu şiar altında hareketlenmek, gerilikten, cehaletten, korkudan sıyrılmak doğrudur; insanlık bunu emrediyor ve bizim önümüzde durdurulmaz tutkularımız haline getiriyor. Ve ilk adımlar atılmış artık, geriye de dönülemez. Geriye dönüş ne kabul görür, ne de affedilir. Yerinde durma, yol önünde kendini bir engel gibi tutma da kabul görmez. Hiç kimse hiçbir gerekçeyle, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyemez. Şimdiye kadar bunu söyleyenleri yılan paramparça etmiştir. Onun için "bana dokunmayan yılan" yoktur. Hepimize dokunan yılan vardır. Buna karşı uyanmak şarttır. Yani hiç kimse artık Kürdistan'da köleliği savunamaz. "Başkaldırıya girmem, savaşamam" diyemez. Bunu diyenin Kürdistan'da yeri yoktur. Yer, artık savaşanların yeridir. Yüreğiyle, eliyle, beyniyle savaşanların yeridir. Bunlar Kürdistan'da oturabilir, yer edinebilir, burayı kendine vatan edinebilirler. Böylesi anlarda, "bir çabamız yok" diyenler lütfen terk edip gitsinler.

* * *

İçine girdiğimiz doğrultu, bütün halkımızın parçalarının yer aldığı, gereklerini yerine getirdiği bir savaş doğrultusudur. Bağımsızlık ve özgürlük doğrultusunda, kendi öz ayaklanmalarıyla ve buna kendi öz siyasi ordusuyla, ulusal kurtuluş cephesi bayrağı altında yürüdüğü, zaferden başka hiçbir şeyi kabul etmediği, gerekirse halkın yarısını, hatta tümünü feda ederek, "Ya zafer, ya ölüm" şiarıyla nihai zafere yürüdüğü bir doğrultudur. Belki de bundan başka çaresi olmayan halkımız, önümüzdeki yıllara kendi öz silahıyla, siyasal ordusu, ulusal kurtuluş cephesi ile yüklenecek, kendisinden kaynaklanabilecek, düşmandan kaynaklanabilecek hiçbir engeli kabul etmeyecek ve görecektir ki, zafer için bütün güç kendisindedir. Bu gücü kullanacak ve zafere mutlaka ulaşacaktır.

* * *

Halkımızın her ferdi, içinde bulunduğu koşullar ve geçmişi ne olursa olsun, ister düşmanın baskı ve sömürüsü nedeniyle ve isterse ince yöntemlerle aldatılması sonucu ideolojik ve maddi olarak kendisini düşmana bağlı kılan tüm bağlara hiç olmazsa bundan sonra karşı çıkmasını bilmelidir. Yeni bir sayfa açılıyor. Bu, görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnme ve kurtuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa, bu hak herkese verilmelidir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatların arkasına sığınıp, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiçbir kuvvet bizim bunları ezmemizi engelleyemeyecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kimin adına konuştuklarını iddia ederlerse etsinler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır.

* * *

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.- DM	6 ay 40.- DM
12 ay 72.- DM	12 ay 80.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

Gerilla halkı, halk gerillayı bağrına basıyor

Gerilla...

Kışı yarılarken

Kürdistan'da bu yıl yaşanan şiddetli kış mevsimiyle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemiz de belli bir sıcaklığı yaşadı. Düşman kışın şiddetli soğuklarını fırsat bilerek ordu güçlerimizi darbelemek ve halkı sindirebilmek için savaş uçaklarını havalandırırken; ARGK güçlerimiz de hareketli bir savaşım seyri izleyerek ve halk kitlelerimiz direnişlerini sürece yayarak görkemli bir karşı koyuşu sergilediler.

Kış koşullarına göre konumlanan ordu güçlerimiz, düşmanın başlattığı bombardıman seferini bu tarzda boşa çıkarırken, bir yandan da tabur ve şehir baskınları geliştirerek güçlülüklerini bir kez daha ispatladılar.

Düşmanın halkımızın muazzam direnişini kırma, sindirme ve katletme girişimlerine karşı, doğru devrimci önderlikte ulusal birlik ve direniş ruhunu yükselten halk kitlelerimiz bu cephede de düşmanın yönelimini boşa çıkartmayı başardılar.

İşte kışı yarıladığımız bugünlerde her iki cepheye yönelik saldırılarında da bozguna uğrayan Türk devleti, çareyi şimdi de kontr-gerilla terörünü yaygınlaştırmada arıyor.

Bu da gösteriyor ki Türk devleti artık devlet olma niteliğini yitiriyor; büyük bir çözülüşü, yıkım ve ölümü yaşamanın tedirginliğiyle savaşı çirkinleştirdikçe çirkinleşiriyor, kural tanımazlığı alabildiğine tırmandırıyor.

Düşmanın amacı belli. Ne pahasına olursa olsun bu kış sürecini kendi lehine çevirmek istiyor. Zira bu yıl gerilla kış koşullarına göre konumlandı. Bu, toprağa yapışma ve ordulaşma için önemli bir dönemeç noktası oluyor. Bu dönemeç noktasını başarıyla geçiren gerillanın artık sırtı yere gelmez. Ve bunu engelleyemeyen düşmanı da artık hiçbir güç ölüm döşeğinden kaldıramaz. İşte düşman bunun bilinciyle saldırıyor ve gerilla da yine bu bilinçle direniyor.

Kışın önemli bölümünü geride bıraktığımız bu günlerde Newroz baharının çiçeklerinin kokusunun duyulmasına az bir zaman kaldı. Kışın iki ayını geride bıraktık ve bu iki ayı değerlendirdiğimizde düşmanın hala ulusal kurtuluş savaşımız karşısında onca yüklenmesine karşın bir arpa boyu yol alamamış olduğunu görüyoruz. Gerilla ise geçmiş kışlara nazaran büyük başarılar elde etti. Kar-kış demeden şehirler bastı, taburları imha etti, pusular geliştirdi. Bu durum kış mevsiminin önümüzde kalan yarısının nasıl geçeceğine de ışık tutmaktadır. Kısacası gerilla kazanıyor ve kazanmaya devam edeceğine dair eldeki veriler görünen köyün kılavuz istemediği biçimindedir.

Bu zorlu günlerde halkımız da gerillaya omuz vererek eylemliliğini kar-kış demeden sürdürdü. Düşmanın sindirme, korkutma ve bastırma çabalarına karşı boyun eğmedi, serihildanlarını kış sürecine yaymasını bildi. Onlarca şehit pahasına da olsa kırmış olduğu kölelik zincirlerinden geri adım atmadı. Özellikle son günlerde yoğunlaşan kontr-gerilla katliamlarına karşı tepkisini örgütlü ve yaygın bir biçimde dile getirmesini bildi. Düşman, kontr-gerilla terörüyle bir yandan halkın birliğini bozacağını, bir yandan onu sindireceğini, bir yandan da öndersiz bırakarak katliam ortamlarına çekebileceğini hesaplıyordu. Ama her katliamın ardından gelen cenaze törenleri aksine halkın birliğini pekiştirdi. Ta Muş'tan Riha (Urfa)'ya, Dersim'den, Amed'e, Çewlik (Bingöl)'ten metropol kentlerine dek binlerce Kürdistanlı araba konvoyları oluşturarak taziyelere gitti ve ulusal tanışma, kaynaşma arttı. Halk tanışıp kaynaştıkça ve birbirlerine sahiplik etme arttıkça, daha bir güven ve cesaret duymaya başladı. Birbirlerine danışma, deneyim aktarma ve çözüm yolları bulmada kafa kafaya verme halkın direniş azmini ve coşkusunu doruklandırdı. Böylesi bir seviyeye varan halkımız daha da bilinçlendi ve her bilinçlenme halkı militanlaştırdı. Kısacası bir halk önderinin katledilmesi akabinde onlarca önderin doğuşunu getirdi.

Bu da göstermektedir ki halkımız, düşman yönelimleri karşısında toprağın derinliğine inmiş köknar ağaçları gibi budandıkça daha gür sürgün veriyor ve dört bir yanı kaplıyor. Kışı yarıladığımız bu günlerde düşmanın saldırılarını artırması kendi bindiği dalı kesmekten öteye bir işe yaramayacaktır. Her biçilişte daha taze ve daha gür sürgünlerle çoğalan halkımız bahara daha güçlü ulaşacaktır.

Bunun yanısıra halk cephemizde son günlerde yaygınlaşan kontr-gerillaya karşı silahla karşılık verme ve düşmanın mühürlerini, kimliklerini yüzüne fırlatma taktiği de önemli bir aşamayı işaret ediyor. Elbette ki düşmanın kontr-gerilla terörüne karşı verilecek en iyi cevap halk milisi örgütlenmesini daha da artırmak, her köye, her kente yaymak ve her yurtseverin kendini, köyünü, yöresini ve giderek tüm ulusunu bizzat kendisinin koruyabileceği, savunabileceği bir düzeye ulaşmak-la mümkündür. Bunun için daha çok örgütlenme, daha çok silahlanma, daha çok uyanık davranma ve düşmana karşı koyma önemlidir. Gerekirse her köyde, her kentte yurtseverler sırayla nöbet tutarak, birbirini uyararak kontrgerillaları gördükleri yerde etkisizleştirmeyi görev bilmelidir.

Ve önümüzdeki sürecin bir ulusal kurumlaşma süreci olduğu bilince çıkaralarak, kısmi düzeyde yaşanan mühür ve kimlik atma taktiği giderek yurt sathına yaydırılmalı, artık halkımızın öz malı olan değerlere ağırlık verilmelidir.

Bu gelişmeleri örgütlü ve bilinçli geliştirirken düşmanın kışkırtma ve tahriklerine kapılmadan direniş ve eylemliliği tüm sürece yaymak ve gerilla ile bağını daha sıkı dokumak Cephemizin öncüsü PKK'nin ve Başkan APO'nun emirleriyle hareket ederek bunların dışındaki hiçbir yönleme prim vermemek başarının ve zaferin garantileyicisi olacaktır. Böyle davranıldığında kış süreci kanla bastırılan Şeyh Sait direnişini tekerrür ettirmeyecek, ama Şeyh Sait'in idam sehpasında düşmanın yüzüne haykırdığı **"Benden sonrakiler Kürdistan'ı kuracaktır"** sözünü gerçekleştirmede önemli bir adım olacaktır.

Kürdistan halkı esir savaşçılarına sahip çıkıyor

Baştarafı 1. sayfada

suyla karşılaştı. Burada çıkan çarpışmada söz konusu ARGK gerillası şehit olurken, yaralı gerilla da köy içine kadar gelerek uygun bir yerde kendisini kamufle etti. Ancak kan kaybından yarı baygın bir halde olduğu için silahını ateşleyemedi. Düşman ordu birlikleri köyü sararak gerillanın bulunduğu yeri top ateşine tuttu. Bombalama esnasında yaralı gerilla da şehit düştü.

Aynı çarpışmada bir başka noktada şehit düşen 3 ARGK gerillasının cenazelerini almak üzere Mişaran bölgesindeki halk 24 Ocak günü harekete geçti. Çarpışmanın çıktığı günün ertesi sabahı Mişaran bölgesindeki başta Lodê (Bağgöze) nahiyesi olmak üzere 25 köyün halkından kadın-çocuk, genç-yaşlı 5 bine yakın halk kitlesi Basinê köyüne doğru yürüyüşe geçti. Bu sayı, daha sonra Sêrt ve Dih çevresinden gelenlerin katılımıyla 8 bine ulaştı. Çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan halk kitlesi amansız soğuğa ve 1,5 metreye varan kara rağmen, geceyi Çiyayê Küsiyan'ın eteklerinde şehit gerillaların cenazelerini aramakla geçirdi. Ancak şehit gerillaların cenazeleri çarpışma yerinde bulunamadı ve cenazeleri düşmanın aldığı kesinleşti. Bunun ardından düşman ordusundan 3 şehit gerillanın cenazesini almak isteyen halk ile düşman birlikleri arasında tartışma başladı. Halkın kararlılığı karşısında düşman ordu güçleri geri adım atmak ve gerillaların cenazelerini halka vermek zorunda kaldılar. Cenazeleri alan halk kitleleri tüm zorluklara rağmen, gerillaların cenazelerini Basinê köyüne getirdiler.

25 Ocak günü sabahı, gerillaların cenazeleri camide yıkandıktan sonra, 8 bin kişilik halk kitlesi, omuzlarında şehitlerle Basnê köyü mezarlığına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca 8 bin kişi tek bir ağızdan **"Şehidên me bê mirin in", "Biji PKK", "Biji Serok APO", "Biji ARGK"** sloganlarını attı, zılgıtlar çekti. Mezarlıkta düzenlenen törende ARGK ve ERNK bayrakları taşındı ve tören sonunda topluca **"Ey Raqib"** marşı okundu. Cenazeler defnedildikten sonra kitle, Basnê köyünden yaklaşık 3 saat uzaklıkta bulunan Lodê nahiyesine kadar yürüyüş yaptı. Köye varılıp topluca sloganlar atıldıktan sonra halk evlerine dağıldı.

Çarpışmanın çıktığı 23 Ocak 1992 tarihinden 28 Ocak tarihine kadar tüm Lodê esnafı kepenk indirdi, araç sahipleri de araçlarının kontakları açmadı.

Öte yandan düşman savaş uçakları ve helikopterlerinin, Dih ve çevresindeki dağlar ile Mêrdin bölgesindeki Sitê Dağı ve Newala Hespistê (Cehennem Deresi) çevresini yoğun bir şekilde bombalamaya devam ettiği öğrenildi.

"Dağlar biziz, bizi bombalayın"

25 Ocak günü, Sêrt şehir merkezindeki Güçlükonak durağında biraraya gelen binlerce yurtsever, sömürgeci-faşist Türk devletinin dağlarımızı bombalamasını ve Sêrt merkezde başlatılan gözaltı operasyonlarını protes to etmek amacıyla yürüyüş yapmak istedi.

Ancak düşman güçlerinin şehir merkezine yığılması ve toplanan kitlelere saldırması nedeniyle yürüyüş engellendi. Sêrt'in giriş-çıkışları tamamen kapatıldı. Yollara kurulan barikatlarda yapılan kimlik kontrolünde, Sêrt merkezde oturmayanlara şehre giriş izni verilmedi. Düşman şehirde giriştiği operasyonda 60 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra serbest bırakılanlar da dahil, gözaltına alınan tüm yurtseverler ağır işkencelerden geçirildi. Sêrt şehir merkezinde bunlar olurken, gelişmelerden habersiz olan Misric (Kurtalan) halkı, dayanışma amacıyla 17 minibüs ve 10 taksiden oluşan konvoyla saat 10.30 sıralarında Sêrt'e doğru yola çıktı. Sêrt-Misric karayolu üzerinde bulunan Sêrt-Bedlis yol kavşağında konvoy düşman güçlerince durduruldu. Yaklaşık bir saat bekletilen konvoyun, Siirt Valisi Atilla Koç'un emriyle Sêrt'e girişi engellendi. Tüm karşı koymalara rağmen geçemeyen konvoy tekrar Misric'e döndü.

Misric'e dönen konvoydaki kitleler, şehir merkezi girişinde araçlardan inerek yürüyüşe başladı. Şehir merkezinde bulunan halkın da katılımıyla sayıları bini aşan kitle, **"Biji Kurdistan", "Biji PKK", "Biji Serok APO", "Dağlar biziz, bizi bombalayın", "Bimre kontra", "Kürdistan faşizme mezar olacak"** sloganları atarak yürüyüşüne devam etti, ancak bir müddet sonra TC polisinin barikatıyla karşılaştı. Bunun üzerine halk barikatın önünde oturma eylemine girdi. Olay yerine gelen emniyet amirinin, *"Sizi kesinlikle şehir merkezine sokmam, onun için onar kişilik gruplar halinde dağılın"* demesine karşın, çarşı ve mahalle aralarından gelen halkın da katılımıyla kitlenin sayısı 8 bine ulaştı. Kitle sayısının büyümesi üzerine paniğe kapılan sömürgeci TC güçleri, çemberi ve barikatı kaldırmak zorunda kaldılar. Kitleler sloganlar eşliğinde çarşıya doğru yürüyüşe başladığı sırada, TC çevik polisi kitleden 6 kişiyi dipçik ve joplarla yaraladı. Olayı yaşayan bir yurtsever, *"Çevik kuvvet polisleri birden kitleye saldırdı. Biz de karşılık verdik, ama onların hepsi silahlı ve joplu idiler. Bir polis silahını bir gencin beline vurunca silahı parçalandı"* diyerek, düşmanın halka nasıl saldırdığını aktarıyor. Polisin saldırısıyla başlayan çatışma yaklaşık yarım saat sürdü. Bu arada, kitleler tarafından Halk Bankası önündeki direkte asılı olan TC bayrağı indirilip yırtıldı. Aynı şekilde Atatürk İlkokulu bahçesinde bulunan bayrak da, direkten indirilerek yırtıldı.

Öte yandan 27 Ocak 1992 tarihinde gözaltına alınan **Hasan Akyüz** (14), **Ömer Şahin** (12), **Reşat Yorulmaz** (12) ve **Muhsin Yorulmaz** (14) adlı çocukların sömürgeciler tarafından halen bırakılmadıkları ve haklarında bilgi edinilemediği öğrenildi.

Foto: Berxwedan

Cizîra Botan'da gerilla ve halk tek vücut

Cizira Botan *(Berxwedan):* 20 Ocak akşamı Cizîra Botan şehir merkezi, ARGK gerillalarınca basıldı. İlçe merkezindeki Polis Çarşı Karakolu, Jandarma Merkez Karakolu, hakim ve savcı lojmanları ile Cizre terminalinde bulunan panzerler ve özel tim mevzilerini hedefleyen ARGK gerillaları, otomatik silah ve roketatarlarla düşman hedeflere saldırdılar. Gerilla saldırısı karşısında düşman güçleri saklanmayı tercih etti. Cizira Botan halkı da evlerinden havaya ateş ederek, düşmanın saldırıların yönünü saptamasını engelledi. Yaklaşık bir saat süren gerilla baskını sonuçlandığında, düşman güçleri gerillaların nereden geldiğini anlayamadılar.

21 Ocak günü sabahı fiili sokağa çıkma yasağı olduğundan, düşmanın kayıpları hakkında kesin bilgiler elde edilemedi.

Gerilla Meledî'de TC'ye ecel terleri döktürdü

14 Ocak günü Meledî şehir merkezinde bir gerilla, 4 saat boyunca düşmana ecel terleri döktürdü.

Saat 10 sularında Emniyet Müdürlüğü binasının karşısında bulunan Demiryolu-İş Sendikası binasına gelen gerilla, 6. kata çıkarken, duvarları boyamakta olan Ahmet Turan isimli şahsın kendisine engel olması üzerine silahını ateşlemek zorunda kaldı. Silah sesinin duyulması üzerine gerilla, binanın en üst katına çıkarak Emniyet Müdürlüğü binasını yaylım ateşine tuttu. Çatışma saat 15.00 sıralarına kadar devam etti. Bir tek gerilla karşısında bile çaresiz kalan yüzlerce düşman polisi ve çevik gücü, hava desteği istemek zorunda kaldı. Helikopterlerin çatışmaya katılmasıyla bina bombardımana tutuldu. Bunun sonucunda gerilla şehit düşerken, 1 bekçi öldü, çok sayıda düşman de yaralandı. Bu arada bazı görgü tanıkları en az 6 polisin de öldüğünü söylüyorlar. Ancak bu kesinleşmedi. Gerillanın şehit olmadan önce bir kağıt üzerine kanı ile PKK yazdığı ve binadan aşağı attığı bildirildi. Gerillanın, Malatya Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik bir eylem planı içinde olduğu, ancak sendika boyacısının engel olmasıyla eylemi planladığı şekilde gerçekleştiremediği öğrenildi.

Halkımızın büyük önderi Abdullah ÖCALAN yoldaşa;

Partimizin kuruluşunun 13. yıldönümünü kutladığımız bugünde emin adımlarla önderliğinizde zafere doğru gitmenin kıvancını ve sevincini yaşıyoruz.

Ulusal birliği ve bütünlüğü parçalanmış, tarih sahnesinden silinmekle karşı karşıya olan, adı bile inkar edilen Kürdistan halkının, öz kimliğine kavuşması ve dünya uluslarının yanında yerini olması için, tamamen olanaksızlıklar içerisinde hareket ederek azimli, kararlı, üstün bir cesaret ve fedakarlıkla sömürgeciliğe karşı yalnız başına ortaya atılarak erişilmez bir önderlik yaratmanız, olağanüstü koşullarda, inanılması bile güç olan mücadelemizi başlatmanız ve 27 Kasım 1978'de PKK'nin kuruluşunu gerçekleştirmekle Kürdistan halkına en büyük armağını sunmanız bizleri halk olarak yeniden varetmiştir.

Emperyalizmin, sömürgeciligin ve işbirlikçi-ihanetçi güçlerin yoğun saldırı ve imha çabalarına karşı, partinin korunması, geliştirilmesi çabalarını en önde yürüttünüz. Önderliğiniz sayesinde içten ve dıştan sürdürülen her türlü ajan, provokasyon ve tasfiyeci çabaları boşa çıkarttığınız gibi, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini dünya kamuoyuna mal ettiniz. Ve bugün önderliğiniz etrafında kenetlenen 30 milyonluk Kürdistan halkı, serihildanlarla elindeki her araçla düşmana saldırmaktadır.

Partimizin 14. kuruluş yılında kahraman ARGK'nin sömürgeciliğe karşı başlattığı yeni taktik aşamanın bir gereği olarak da faşist ordu birliklerini ülke topraklarımızdan söküp atma, hızla ulusal meclisin inşasını ve savaş hükümetinin ilanını gerçekleştirme sürecine girmiş bulunmaktayız. Her yönüyle zafer olanakları yakalanmıştır. Yeni süreci zaferle taçlandırmak için her dönemden daha çok bu dönemde önderliğinize, yol göstericiliğinize, talimat ve çözümlemelerinize ekmek-su kadar ihtiyacımız vardır. Önderliğiniz şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da zaferin taminatıdır.

Partimizin 13. kuruluş yılını zaferle taçlandırmak, döneme cevap vermek, önderliğinize layık olmak ve yakalanan tarihi fırsatı halkımızın lehine çevirmek için, II. Merkez Karargah komutan ve savaşçıları olarak en başta çözümleme ve talimatlarınız temelinde kişiliğimizde dönüşüm yapmanın yoğun çabası ve taktik önderlik sahasındaki görev ve sorumluluklarımıza sahip çıkarak süreci karşılamanın yoğun hazırlığı içindeyiz. Ve bunu gerçekleştireceğimize eminiz.

Partimizin 14. kuruluş yılında önderliğinizde zafere doğru ilerlerken şiarımız, **"Başarmaya mahkumuz"** ve **"An serkeftin, an mirin"** olacaktır. Bu duygu ve düşüncelerle şahsınızda zaferi görüyor ve partimizin 13. kuruluş yıldönümü tüm Kürdistan halkına kutlu olsun diyoruz.

-Bijî PKK, ERNK, ARGK!
-Bijî Serok APO!
-Zafer kesin ve yakındır!

Devrimci selam ve saygılarımızla
26 Kasımın 1991
II. Merkez Karargahı
26. Kasım '91

Türk ordusunun bombardımanına karşı Dersim'de gerilla vurdu, halk eyleme geçti

Dersim *(Berxwedan):* Sömürgeci-faşist Türk ordusuna ait savaş uçakları ve helikopterler Botan'dan sonra bu kez de Dersim'i bombaladılar. 13 Ocak 1992 tarihinden itibaren Dersim'in özellikle Zel dağları yoğun bir bombardımana tabi tutuldu. 14 Ocak günü TC, bombardımanlarına devam ederken, karadan da askeri birliklerini köylere sokmaya çalıştı. Ancak gerillaların yoğun saldırısıyla karşılaşan özel tim ve komando birlikleri Pilûr (Ovacık) bölgesindeki köylere giremediler.

15 Ocak günü akşam saatlerinde bir köye girmeye çalışan özel tim mensupları gerillaların pususuna düştüler. Pusuya düşenlerden 4 özel tim elemanı öldürüldü. Aynı gün sabahın erken saatlerinden itibaren de Zel dağları ve Kutuderesi çevresi yeniden bombalanırken bölgeye çok sayıda komando birliği sevkedildi. Kutuderesi çevresinde sömürgeci-faşist ordu birlikleri köylülere işkence ederek köylerini terketmelerini dayattılar.

Pilûre bağlı Irsar (Gorçek) ve Kutudere köylerinden bazı aileler evlerinden zorla çıkarılarak, yerlerine sömürgeci ordu askerleri yerleştiriliyor. Kutuderesi köyü muhtarı da ölümle tehdit edildi. Dersim halkı, TC'nin Kürdistan genelinde yeni bir katliam hazırlığı yaptığını, ama günümüzde gelinen aşamada ulusal kurtuluş hareketi karşısında eski katliamların tekrarını yapma gücünde olmadığını belirterek, böylesi bir olayın gelişmelere ket vuramayacağı, tam tersine ivme kazandıracağı ve cevapsız kalmayacağı görüşünde birleşiyor.

Pilûr'da kitlesel direniş

Bu vahşi saldırılar Dersim halkı tarafından tepkiyle karşılandı. Saldırıları protesto etmek amacıyla Pilûr (Ovacık) esnafı 20 Ocak tarihinde kepenkleri indirdi. İşçiler işe gitmedi, yolcu taşıyan tüm araçlar yolcu taşımadılar. Lise öğrencilerinin büyük bir kısmı derslere girmeyerek okulu boykot ettiler. İlçede protesto eyleminin başladığı ilk gün Ovacık Kaymakamı, belediye hoparlöründen halka çağrı yaparak, eylemin yasadışı olduğunu ve eyleme katılan esnaf hakkında yasal işlem yapılacağı tehditinde bulunmasına rağmen, esnaf tehditlere aldırmayarak kaymakamın çağrısını zavallılığın bir ifadesi olarak değerlendirdi. İki günlük protesto eylemi süresince sömürgeci-faşist güçler ilçenin giriş ve çıkışlarına barikatlar kurdular ve aramalar yaptılar.

Pilûr esnafı eyleme ilişkin şunları söylüyor: *"Bugüne kadar Cizre'de, Nusaybin'de, Diyarbakır'da, Bingöl'de TC dağ-taş demeden bombaladı. Yaşlı-genç, kadın-erkek demeden otomatik silahlarla taradı ve Kürt halkına kan kusturdu. Devlet, Dersim halkının ulusal bilinçsizliğinden yararlandı ve hatta bizi halkımızla karşı karşıya getirmeye çalıştı. Gerillaya karşı çaresiz kalan devlet, sivil halkımıza saldırmaktadır. Bu saldırılarla halkımızı sindirmeyi hedefliyor. Biz tüm bunlara sessiz kalamayız ve bize düşen yükü omuzlamaya hazırız."*

Pilûr'daki kepenk kapatma eylemi Dersim'de gerçekleşen ikinci ve en büyük eylem oldu. İlk eylem Kasım 1991'de PKK'nin kuruluş yıldönümünde gerçekleşmişti.

Misric'te çarpışma: 1 assubay ve 1 asker öldürüldü

Berxwedan Haber Merkezi

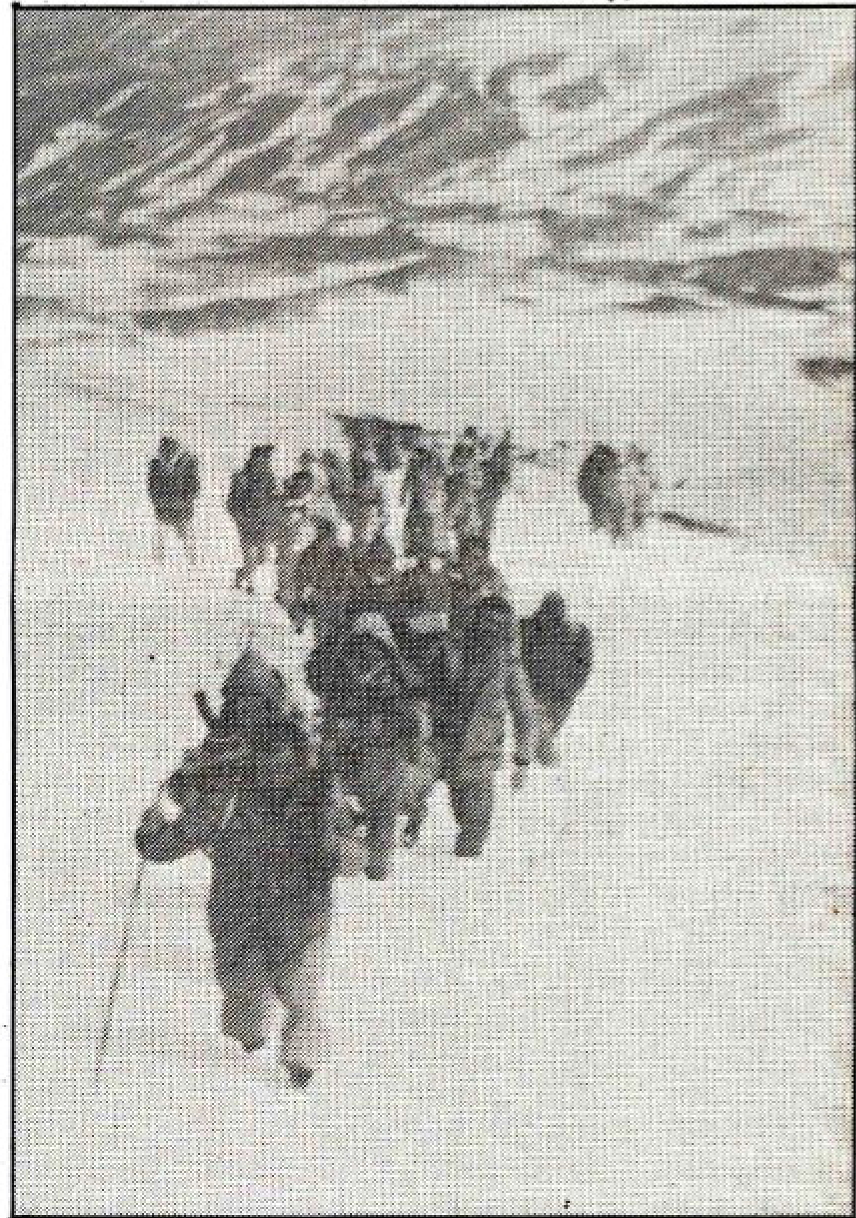
14 Ocak günü Misric (Kurtalan)'e bağlı Xendûk (Kaşüstü) köyünde bir ihbarı değerlendiren düşman ordu birlikleri gerillaların konumlandığı noktayı binlerce asker ve onlarca zırhlı araçla ablukaya aldı. Gerillaların konumlandığı noktaya uzun süre ağır silahlarla ateş eden ve kimyasal silah da kullanan düşman ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çarpışma çıktı. Çarpışmada düşman birliklerinden 1 assubayla 1 asker öldü. Önemli oranda da kimyasal silahların etkisiyle 5 ARGK gerillası da şehit düştü.

Şehit düşen gerillaların cenazeleri düşman tarafından Qûbin (Beşiri)'e götürüldü. Düşman güçleri gerillaların cenazelerini çuvallara koyarak gömmek istedilerse de halk karşı çıkarak bırakmadı. Daha sonra gerillaların cenazeleri Qûbin mezarlığında toprağa verildi. Olaydan haberdar olan halk kitleleri gerillaların mezarlarını ziyaret ederek saygı duruşunda bulundu. Aynı gün Êlih'ten bin yurtsever Qûbin'e giderek, şehit gerillaların mezarlarını ziyaret etti. Edindiğimiz bilgilere göre gerillaların isimleri şöyle: Rûgeş (Gercews), Şiyar (Hezex), Ahmet, Kendal ve Sami (3'ü de Güney-Batı Kürdis tanlı).

Çarpışmanın olduğu gün, Xendûk köyünde Nizamettin ve 14 yaşındaki kardeşi İ.Ö. gözaltına alındı ve kendilerinden bir daha haber alınamadı.

Düşman, 22 Ocak'tan itibaren aynı alanda yoğun bir gözaltı operasyonuna başladı. Başka alanlardan yeni getirdikleri anlaşılan askeri birliklerle yürütülen operasyonlarda Xendûk köyünden 9, Belek (Ergüven) köyünden 2, Riknê (Çukurlu) köyünden 1, Tillê (Çaltepe) köyünden de 3 yurtsever gözaltına alındı.

Düşmanın yaygın gözaltı operasyonunu protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması amacıyla 23 Ocak günü kendi aralarında toplanan Quban (Atalay), Belek, Riknê, Ewtê (Çeltikbaşı) ve Şemsê (Güneşli) köylerinden 2 bin kişi karakollara doğru yürüyüşe geçti. Eyleme geçen kitlelere müdahale edemeyen düşman güçleri, karakolda gözaltında bulunan iki yurtseveri helikopterle başka bir yere götürdüler.

Özgürlük yürüyüşü Foto: Berxwedan

DÜZELTME

Berxwedan'ın 31 Aralık 1991 tarihli 140. sayısında Bazarcix'a bağlı Narlı nahiyesinde Hasan Sert adlı ajanın ölümle cezalandırıldığı belirtilmektedir.

Ancak ajan Hasan Sert'in ağır yaralı olduğu, ölmediği anlaşılmıştır.

Düzeltir, özür dileriz.

Gerillanın kanına giren bir ajan cezalandırıldı

Kerboran *(Berxwedan):* 25 Ocak günü, Midyad'a bağlı Kefsurê köyünde Abdülkerim Keleş adlı korucubaşı ve işbirlikçi gerillalarca ölümle cezalandırıldı. Öğrenildiğine göre, 3 ay kadar önce 2 ARGK gerillası, korucuların silah bırakacaklarına dair verdikleri söze güvenerek Keferzê köyüne gidiyorlar. Ancak çetebaşı Abdülkerim Keleş ve adamları, verdikleri sözü tutmayarak gerillalara saldırıyorlar. Karşı direnişe geçen gerillalardan biri kurtulurken, Sabri kod isimli gerilla şehit düşüyor. İşbirlikçiler gerillanın cesedini parçalayarak tanınmaz hale getiriyorlar.

Bu olaydan 3 ay sonra, 25 Ocak günü ARGK gerillaları, yoldaşlarının kanına giren hain ve işbirlikçi Abdülkerim Keleş'i tarlada ele geçiriyorlar. Gündüz ele geçirilen hain akşama kadar sorgulanıyor. Verdiği ifadede suçunu kabul eden hain, gerillalar tarafından ölümle cezalandırılıyor. Çevredeki hain ve işbirlikçilere ders olsun diye gerillalar, hainin ağzına bir tane binlik tıkayarak cesedini ana yolun üzerine atıyorlar.

Bir karakol daha basıldı

26 Ocak günü, ARGK gerillaları Kerboran'a bağlı Çelika Eliyê Remo (Çelik) köyündeki düşman karakoluna geniş çaplı bir baskın düzenledi. Roketatarların ve otomatik silahların kullanıldığı saldırı eylemi esnasında köydeki düşman karakolu tamamıyla imha edildi. Ancak düşmanın verdiği ölü ve yaralı sayısı hakkında sağlıklı bilgi edinilemedi.

Düşman, şehitlerimizden korkuyor

Misric *(Berxwedan):* 15 Eylül 1991 tarihinde Misric'e bağlı Hishis(Gözpınar) köyünde gerillalarla sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çarpışmada 4 gerilla şehit düşmüştü. Gerillaların cenazelerini alamayan halk defalarca yürüyüş yapmış, bir yürüyüşte **Ömür Eriş** adlı 12 yaşlarındaki bir çocuk şehit olmuştu. Tüm bunlara rağmen, cenazeleri vermeyen faşist TC yetkilileri, halkın ancak DGM kararıyla cenazeleri alabileceğini söylemişlerdi.

Olayın üzerinden aylar geçmiş olmasına rağmen, şehit gerillaların cenazelerini almak için halk hala çaba harcarken, 25 Ocak günü akşam saatlerinde düşman askerleri şehit gerillaların cenazelerini Misric mezarlığına getirdiler. Cenazelerin toprağa verilmesi sırasında şehit gerilla **Erol ERDOĞAN (Mazlum)**'ın babası M. Ali Erdoğan da bulundu. M. Ali Erdoğan cenazelerin yıkanmasını talep etti, ancak imamın *"Onlar şehittir, şehitler yıkanmadan da gömülebilirler"* demesi üzerine cenazeler yıkanmadan gömüldüler. Olayın görgü tanıkları *"Topraktan çıkarılan gerillaların cenazelerinde herhangi bir bozulma, darp izi ya da kurşun izine rastlamadık"* diyorlar. Bu durum düşmanın kimyasal silah kullanmış olma ihtimalini güçlendiriyor.

Savaşçılar esir düşünce, onbinler yürüdü

Kurtuluş yürüyüşü

Ulusal Meclis yolunda

Türk sömürgeciliği yeni yılla birlikte halkımıza ve gerillamıza karşı yeni bir sindirme, ezme ve bastırma hareketi geliştirdi. Bir yandan dağlarımıza bombalar yağdırırken; öte yandan halk önderlerimizi katletme çabalarını sürdürdü. Bunun yanısıra birtakım toplantılar düzenleyip açıklamalar yaparak iç ve dış kamuoyunu yanıltma çabasında bulundu. Sözde demokratikleşme ve yumuşama vaadlerine hız verdi.

Düşmanı bu denli yoğun yüklenmelere sürükleyen gelişmeler nelerdir? Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi 8 yıllık silahlı savaşı ardından artık birtakım ürünler toplayacak bir aşamaya gelmiştir. Yerelden bölgesele ve gittikçe tüm ulusa yayılan halk serihildanlarımızın da artık meyvelerini derleme zamanı geldi.

Mücadelemizin bu olgunlaşan meyvelerinden biri **Kürdistan Ulusal Meclisi**'nin inşasıdır. Bundan böyle halkımızın da bir parlamentosunun olması gerekliliği iyice kendini dayatmaktadır ve başarılması gereken bir görev durumundadır.

70 yıllık TC tarihinde halkımız, kendisine ait hiçbir şeyin sahibi olamadı. Bir muhtarlıktan tutalım parlamenterlere ve cumhurreislerine dek her seçimde oylarını sadece ve sadece Türk sömürgeciliğinin dayattığı tercihler doğrultusunda kullandı. Kürdistan'da en basit bir muhtarlık seçimi için ne denli kanlı bıçaklı kavgaların yaşandığı hala belleklerdedir. Buna rağmen seçilen muhtarların aşiretçiliği daha da körükleyip halkımızın birlik ve beraberliğini nasıl bozduğu ve TC'nin mührüyle halkımızın başına nasıl bela edildiği de bilinmektedir. Bu basit bir muhtarlık için böyleyken bir reislik, parlamenterlik vb. için nasıl daha da beter olduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Bugüne kadar halkımız kendi oylarıyla başa getirdiği bu şahsiyetlerin kapılarında el pençe divan durdu ve kendi diliyle derdini dile getirme özgürlüğünü bile elde edemedi. Verdiği her oy Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da daha da kurumlaşmasından öte bir işe yaramadı. Bu temelde Kürdistan'dan seçilen her insan da TC kurumlarında onun çarkını döndürme, değirmenine su akıtmadan başka bir işlev oynayamadı.

Son 20 Ekim seçimlerinde halkımızın iradesinin ilk kez önemli oranda Türk parlamentosuna yansımasının Türk şovenizmi tarafından ne denli büyük bir tepkiyle karşılandığını hepimiz gördük. Bu da şu gerçeği bir kez daha çarpıcı bir biçimde vurgulamaktadır: Türk sömürgeciliğinin devamı için oy kullanmak serbesttir; ancak Kürdistan halkının en ufak bir hakkını dile getirebilmek için oy kullanmak yasaktır! Öyleyse halkımız kendisini sömüren, katleden bir mekanizmanın işlemesi için ne diye iki de bir cilalanmış simaları seçsin? Yıllar yılı bu bilinçsizce yapıldı diye, bundan böyle de yapılacak tarzında bir kayıt yoktur. Halklar seçimlere gideceklerse başkasının kaderi için değil, kendi kaderleri için gitmeleri gerekmez mi?

Evet gerekir ve gerektiği için de halkımız artık kendi yöneticilerini kendi bağrında ve kendi kaderi için seçecektir. Bu da halkın en doğru seçimidir ve hakkıdır.

İşte Kürdistan halkı bu temelde '92 sürecinde kendi öz kurumlaşmasını yaratma göreviyle karşı karşıyadır. En alttan en yukarıya doğru, en basitten en karmaşığa doğru kendi kurumlaşmamızı yaratacak, öz yönetim organlarımızı belirleyecek ve halk önderlerimizi ortaya çıkaracağız.

Bundan böyle artık muhtarlıklar bizim olacak, reislikler bizim olacak, kaymakamlıklar, valilikler ve parlamento da bizim olacak. Yani tamamıyla Kürdistan halkının hizmetinde olacak. Buna bağlı olarak kendi ekonomik kuruluşlarımızı da yaratacağız. Kürdistan'da bir banka, fabrika ya da baraj, santral vb. çalışacaksa, Türk sömürgeciliğine değil Kürdistan halkına çalışacaktır. Bu, kültürel kuruluşlar açısından da böyledir. Bir okul varsa niye Kürtçe eğitim yapmasın, niye Kürdistan tarihini ve coğrafyasını vb. öğretmesin? Sosyal kurumlar niye Kürt kültürünü vb. aşılamasın da kemalizmi aşılasın? Sebep ne? Mahkemeler niye sömürgeci kanunları yürütsün de halkımızın çıkarlarını temel alan kanunları yürütmesin? Belediyeler niye halkımızın hizmetinde olmasın? Valisi, kaymakamı niye halkımız için mülki amirlik yapmasın? Paramız, vergimiz niye sömürgeciliğe aksın da savaşımızın ihtiyaçlarına ve ülkemizin güzelleşmesine akmasın?

İşte bütün bunların çözümü ve Kürdistanlılaştırılması önümüzdeki sürecin mutlaka başarılması gereken temel görevleridir. Bu görevlerin kapsamını ve başarılmasını gereğini Cephemizin Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaş 9 Ocak tarihli çözümlemesinde şöyle belirtmektedir:

"...Bu işin teknik düzenlenmesi, nizamı fazla kafa karıştırıcı nitelikte olmaz. Genel temsil ilkeleri, nizamı yönetmeliği burası için de geçerlidir. Örnek verirsek; en çok oyu alan, temsilciliğe hak kazanır. Temsil düzeyi geniş tutulmalıdır. Bütün ulusal sınıf ve tabakalara yayılmalıdır. Geniş bir tartışma, tabandan büyük bir tartışma ve kararlaştırma biçiminde olmalıdır. En çok oy alan aday temsilci olmalıdır. Teknik olarak nüfus başına köy temsilciliği veya büyük-küçük köy ayırımına göre ve yine büyük-küçük kent ayrımına göre sayısal tespitler demokrasinin bir gereğidir.

"...Hiç şüphesiz kaza ve kent meclislerinin de çok önemli görevleri olacaktır. Kent çapında kırla gerekirse birleşerek -ki köy topluluklarının da meclisi- olabilir. Kentin de meclisi olabilir. Yani bir kent birleşerek de meclis oluşturabilir. Bunlar somut duruma göre kararlaştırılacak hususlardır.

Devamı 10. sayfada

Baştarafı 1. sayfada

si için çatışmaya girmeyi uygun bulmayarak köydeki bir evde kendilerini kamufle ettiler. Fakat düşmanın tüm köyü didik didik araması sonucu esir düştüler. Bunun üzerine Serê Biyê köylüleri harekete geçerek savaşçıları kurtarmaya çalıştı. Yardıma gelen diğer köylüler, köye yetişinceye kadar savaşçılar esir düşmüştü. Halk, esir düşen savaşçıları askerlerin elinden almak istedi, ancak binlerce düşman sürüsü halkı tehdit etmeye başlayınca kadınlar da düşman askerlerini taş yağmuruna tuttular. Bunun ardından düşman güçleri köyden kaçmak zorunda kaldılar.

Haber bir anda tüm Cizira Botan ve Girgê Amo'ya yayıldı. Köylerden gelen binlerce halk, Irak'a giden uluslararası E-24 karayolundan Girgê Amo'ya doğru yürümeye başladı. Yol 2 saat boyunca trafiğe kapandı. Yüzlerce araç kuyruk oluşturarak bekledi ve araç sürücüleri zaman zaman kornalar çalarak halkı selamladılar. Havanın kararması üzerine halk, 23 Ocak Cuma günü sabahı yürüyüşe devam kararı alarak dağıldı.

Köylerde bunlar olurken, yaşanan olayların Girgê Amo şehir merkezinde duyulmasıyla birlikte, 23 Ocak günü esnaf hemen kepenklerini kapadı ve 5 bin kişi şehir merkezinde toplanarak E-24 karayolunda Serê Biyê köyüne doğru yürüyüşe geçti. E-24 karayolunda yürüyüşe geçen halk, yol güzergahında bulunan Botaş petrol boru hattı pompalama istasyonuna varmadan jandarma barikatıyla karşılaştı. Binlerce asker ve özel timin tank ve panzerlerle kurduğu barikatı yaramayacaklarını anlayan kitleler tekrar şehir merkezine doğru yürümeye başladılar. Olaysız bir şekilde halkın evlerine dağıldığı bir sırada katliamcı TC güçleri, halkın üzerine rastgele ateş etmeye başladılar. Bu arada evinin kapısı önünde beklemekte olan Silopi Belediye Başkanının yeğeni 19 yaşındaki **Hüseyin TAYŞUN**, merkez jandarma karakolundan açılan ateş sonucu vurularak şehit edildi. Saat 16.00'dan itibaren başlayan yoğun silah atışları, gecenin geç saatlerine kadar sürdü. TC ordusunun açtığı bu ateş sonucu onlarca evin camları da kırıldı.

24 Ocak günü yapılan şehit **Hüseyin Tayşun**'un cenaze törenine Cizira Botan ve çevre köylerden gelenlerle birlikte 25 bin kişi katıldı. Barbaros mahallesindeki Nuh camiinden alınan cenaze, İpek Yolu'na çıkarılıp oradan da şehir mezarlığına götürüldü. 25 bin kişilik kitle cenaze töreni boyunca Başkan APO'nun posterlerini ve parti bayraklarını taşıyarak **"Biji PKK"**, **"Biji Serok APO"**, **"Biji ERNK"**, **"Şehidên me bê mirin in"** sloganlarını attılar. Mezarlıkta cenaze defnedildikten sonra bir dakikalık saygı duruşunda bulunan kitleler, yekvücut olarak **"Ey Raqib"** marşını okuyarak şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Onbinlerce kişinin attığı **"Biji Serok APO"** sloganının gür sesi sömürgeci-faşist güçleri ürküttü. Kitle daha sonra şehit evine doğru yürüyüşünü sürdürerek taziyeye gitti. Sömürgeci güçlerin müdahale edemediği cenaze töreni olaysız sona erdi.

Hezex'te dayanışma yürüyüşü

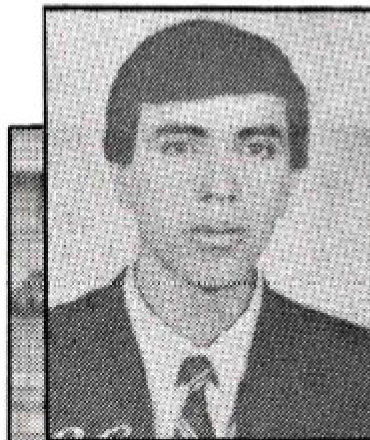
Aynı gün Girgê Amo'daki cenaze törenine destek amacıyla Hezex'te de bir gösteri yapıldı. Midyad caddesinde bulunan belediye binası önünde yürüyüşe başlayan 6 bin kişi, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"**, **"Şehitler ölmez"** sloganları atarak Newroz meydanına doğru yürüyüşe geçti. Burada da aynı sloganları haykıran halk şehitliğe doğru yürüyüşe devam etti. Şehitlikte yapılan saygı duruşu sonrası intikam yemini içen 6 bin kişilik kitle, sloganlar atarak şehir merkezine doğru yürümeye başladı. Burada da bir süre daha ulusal kurtuluşçu sloganlar atan kitleler, ardından evlerine dağıldı.

Sömürgeci-faşist güçler yürüyüşe müdahale etmedi. Ayrıca Girgê Amo halkıyla dayanışma ve kontr-gerilla cinayetlerini protesto amacıyla Şirnex, Hezex ve Nisêbîn esnafı kepenklerini kapattı.

Kürdistan halkı kontr-gerilla katliamlarını protesto ediyor

Wêranşar'da 7 bin kişi yürüdü

Şehit gerilla Halil GÜL'ün cenaze töreninden

Wêranşar *(Berxwedan)*: Ekim 1991'de Cizira Botan yakınlarındaki Dicle nehrinde, rehberlik ettiği grubu geçirmeye çalıştığı bir sırada azgın yağmur sularına kapılarak şehit düşen ARGK gerillası **Halil GÜL (Hayri-Bişar)**'ün cenazesi, Cizre Belediyesi tarafından gömüldüğü yerden çıkarılarak memleketi olan Wêranşar (Viranşehir)'da 7 bin kişinin katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Halil Gül'ün şehit düştüğünü **Serxwebûn** Gazetesi'nden öğrenen ailesi, Cizira Botan'a giderek, Cizre Belediyesi tarafından 15 Ekim'de gömülen cenazeyi çıkararak 15 Ocak 1991 günü Wêranşar'a götürdü. 16 Ocak günü şehit ARGK gerillası **Halil GÜL**'ün cenazesinin toprağa verileceğini bilen Wêranşar halkı, dini vecibelerin yerine getirileceği caminin önünde beklemeye başladı. Sabah saat 08.30'da camide dini vecibeler yerine getirildikten sonra, ERNK bayrağına sarılı bulunan cenazeyi omuzlarına alan kitleler, **"Biji Serok APO"**, **"Biji ARGK"**, **"Biji PKK"**, **"Biji ERNK"**, sloganları ve zılgıtlar eşliğinde mezarlığa doğru harekete geçtiler. Yaşlı-genç, kadın-erkek 7 bin kişinin katıldığı yürüyüş, atılan sloganlar ve zılgıtlarla bir bayram havasında geçti.

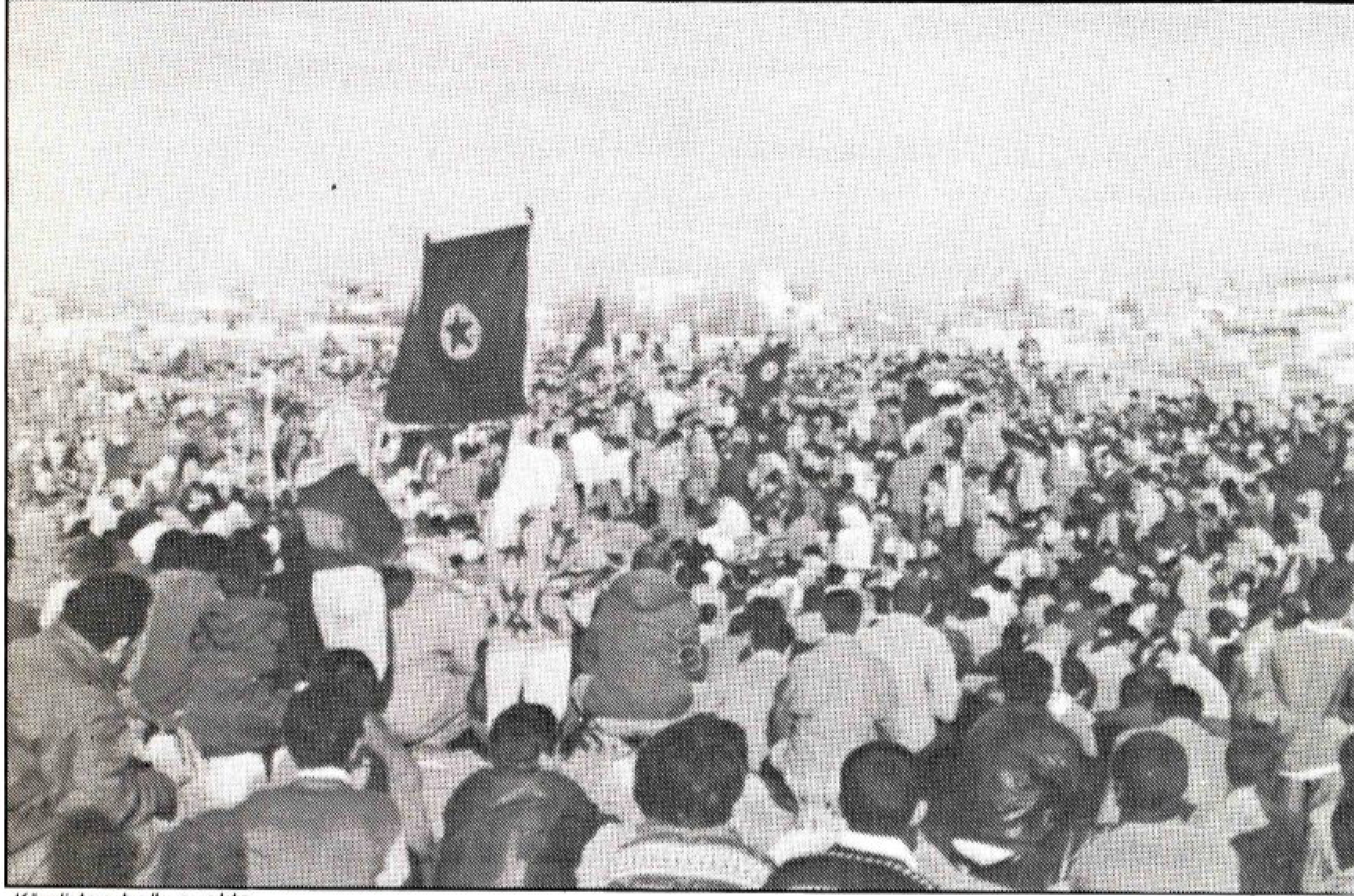
Mezarlıkta düzenlenen cenaze töreninde bir konuşma yapan şehit **Halil GÜL**'ün kardeşi, *"O bir PKK savaşçısıydı. Cenazesi parti anlayışına göre gömülmelidir"* diyerek mücadeleye bağlılığını ortaya koydu. Cenazenin toprağa verilmesi ardından, tüm şehitlerin anılarına bir dakikalık saygı duruşunda bulunan kitleler, düşmanın müdahalesi olmaksızın dağıldılar.

16 Ocak günü, **Halil GÜL**'ün cenaze töreni nedeniyle Wêranşar esnafı kepenkleri, şoförler de araçlarının kontaklarını açmadı. Olaya düşman güçleri müdahalede bulunmadı.

Kontr-gerillaya karşı Halk Savunma Birlikleri

Baştarafı 1. sayfada
dırdı. Saldırı sonucu halktan yaklaşık 30 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaralılardan bazılarının isimleri şöyle: **Hayrettin Akgül**, Emin Avcı, **M. Emin Akgül**, Peyruza Aksoy, **Latife Avcı**, Cihan Yılmaz (7) **Basri Bayram**, A. Rahman Alptekin, **Musa Korkmaz**, Halit Acar, **İskan Kaya**, Süleyman Kaya, **Halit Onur**, Fatma Korum ve **Ahmet Güneş**.

Halk tam dağılmak üzereyken, Basikê Kilkevir (Kısmetli) köyünden 1500 kişi ilçeye girince yine olaylar çıktı. Kerboran girişinde halkın önünü kesen sömürgeci güçler yaklaşık 10 dakika halkta ve havaya ateş ettiler ve halkın üzerine göz yaşartıcı bombalar attılar. Bu arada panzerlerden de halkın üzerine iki roket fırlattılar. Basikê Kilkevir köyünden gelen halktan hemen hemen yaralanmayan hiç kimse kalmadı. Görgü tanıkları olayı şöyle aktarıyorlar: *"Bir anda üzerimize binlerce kurşun sıkıldı. Bizim amacımız gidip kaymakama derdimizi anlatmaktı. Bunlar insanlıktan anlamıyorlar."*

Kürdistan halkı ayakta

Foto: Berxwedan

Basikê Kilkevir köyünden gelen halk daha dağılmadan Midyad yolundan yaklaşık 3 bin Şibêbiyê (Kumdere) köylüsü Kerboran'a girdi. Sloganlar ve zılgıtlarla ilçeye giren Şibêbiyê halkı ile TC askerleri arasında tartışma başladı. Aynı saatlerde Şikeftikan (Kurucu) köyünden gelen kalabalık halk kitlesinin ise, ilçeye girişleri sömürgeci Türk askerleri ve kurdukları barikatlarla engellendi.

Öğleden sonra da Xelilan köyünden büyük bir halk topluluğu Kerboran'a doğru yürüyüşe başladı. Sömürgeci güçler, kurdukları barikatlarla, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"** sloganları atan halkın ilçeye girişini engellediler. Yürüyüşün barikatlarla engellenmesine halk, 3 saatlik oturma eylemi yaparak tepki gösterdi. Daha sonra barikatın kaldırılmaması nedeniyle halk tekrar köye geri döndü.

Tüm bu olayların yaşandığı 10-11-12 Ocak günleri esnaflar kepenkleri, araç sahipleri araçlarının kontaklarını açmadı, öğrenciler de okullara gitmediler.

Bu vahşiyane olaylar sonrası Kerboran halkı sömürgeci devletin kimliklerini taşımama kararı aldı, muhtarlar da mühürlerini TC yetkililerinin üzerine fırlatacaklarını belirttiler. Görüştüğümüz bazı yurtseverler, *"TC'nin kimliklerini artık taşımayacağız. O kimlikler bize ait değildir, düşmanın bize reva gördüğü kimliktir. Bizim hükümetimiz var. ERNK ve ARGK kimlikleri var. Bundan sonra kendi kimliklerimizi taşıyacağız"* diyerek kararlılıklarını ifade ettiler.

Ayrıca, 15 Ocak günü Gercews ilçesindeki esnaflar da kontr-gerilla eylemlerini ve Kerboran'da olanları protesto etmek amacıyla kepenkleri açmadılar.

HEP yöneticileri katlediliyor

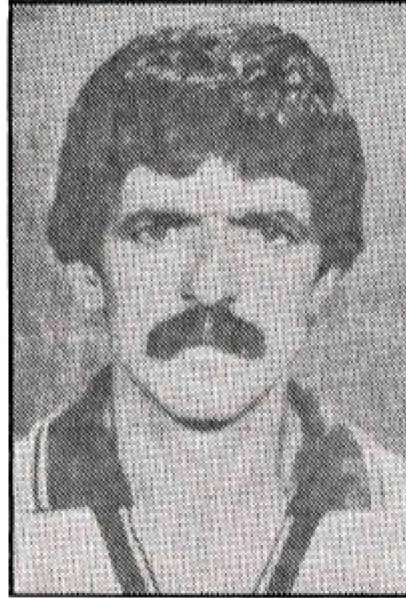
Amed /Nisêbin (*Berxwedan*): 18 Ocak günü, saat 14.30 sıralarında işletmiş olduğu konfeksiyon dükkanından ayrılarak Yeni Turan mahallesindeki evine 50 metre kala dar bir sokakta yüzleri maskeli 3 kontra elemanı tarafından yaylım ateşine tutulan **Abdurrahman Söğüt**, Nusaybin Devlet Hastanesi'nde şehit oldu. Nisêbin halkı tarafından sevilen, sayılan ve dürüst kişiliği ile tanınan A. Rahman Söğüt'ün katledilmesinin duyulmasıyla birlikte esnaf kepenk kapattı, öğrenciler okulları boykot ettiler.

Katledilmesinden 20 gün önce, yani 30 Aralık 1991 günü Diyarbakır 1 Nolu E Tipi Cezaevi'nden tahliye olan Söğüt, 20 Ekim genel seçimlerinden hemen sonra gözaltına alınmış ve Mardin Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı siyasi şubede 25 günlük işkenceden sonra tutuklanıp Diyarbakır Cezaevi'ne gönderilmişti. Evli ve 7 çocuk babası olan A. Rahman Söğüt'ün (38) katledildiği yerde daha önce de Hayrettin Çetin adlı yurtsever katledilmişti.

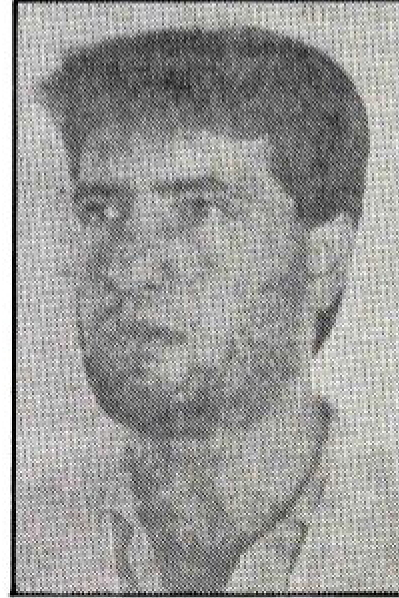
A. Rahman Söğüt'ün cenazesi, 19 Ocak günü doğum yeri olan Stewr (Savur) ilçesi Awenê (Sürgücü) nahiyesine bağlı Tizyan (Elmabahçe) köyüne kalabalık bir araba konvoyu ile götürüldü. 4 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde Söğüt'ün naaşı, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"** sloganları eşliğinde defnedildi. Cenaze töreni sonrası ailesi Nisêbin'e geldi ve binlerce kişi taziyesine gitti.

25 Ocak günü ise, saat 12.30 sularında Nisêbin'de ölüm mangaları bir kez daha harekete geçerek yurtsever **Seyfettin Oktan'ı** katlettiler. Ailesiyle hastaneye giderken katledilen Oktan (30) evli ve 3 çocuk babasıydı.

Bu gelişmeler üzerine 25 Ocak günü Midyad esnafı katliamları protesto etmek amacıyla kepenkleri açmadı.

Seyfettin Oktan

Nizam Kişin

Öte yandan 22 Ocak günü Mêrdin'in Şemrex (Mazıdağı) ilçesinde saat 24 sularında **Nizam Kişin** adlı biri, maskeli 5 kişi tarafından dövülerek komalık edildi. Olay sonrası Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Nizam Kişin, 24 Ocak günü saat 10.00'da öldü.

Nisêbin'de kontr-gerilla katliamları sürerken, 25 Ocak günü saat 11.00 sıralarında Misric (Kurtalan)'a bağlı Feqîran köyü muhtarı **Hüseyin Pamukçu**, 25-26 yaşlarında bir kişi tarafından Êlih'te öldürüldü. Olay hakkında geniş bilgi alınamadı.

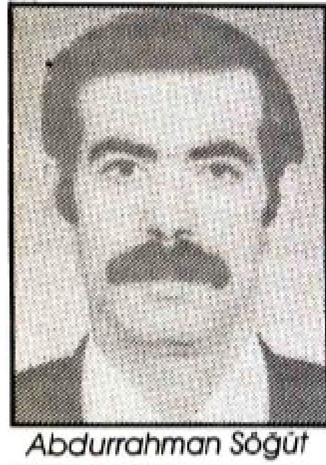
Malazgirt HEP İlçe Yönetim Kurulu üyesi **Harbi Arman**, 14 Ocak günü Amed'e hareket ettikten sonra, 15 Ocak günü gözaltına alındı. 20 Ocak günü ise Amed'in Yaytaş köyü Örnek mezrasındaki Tuşik Köprüsü'nün altında Harbi Arman'ın kurşunlanmış cesedi bulundu.

Gözaltına alınarak katledilmesinden kısa süre önce yine gözaltına alınan, ama serbest bırkılan Harbi Arman'ın 14 Ocak günü ifadesinin alınması için hemen Amed'e hareket etmesinin gerektiği tarzındaki telefondan sonra Amed'e gittiği öğrenildi. 14 Ocak günü bir otelde kaldığı öğrenilen Arman'ın 15 Ocak günü resmi polisler tarafından gözaltına alındığı öğrenildi. Ancak Amed'e gittikten sonra bir daha kendisinden haber alamayan yakınları, onu aramak üzere geldikleri Amed'de Arman'ın kurşunlanmış cesediyle karşılaştılar. Arman'ın katledilmeden önce gözlerinin, el ve ayaklarının bağlandığı ve ardından kafasına sıkılan iki kurşunla katledildiği saptandı.

Aramak için geldiği Amed'de kardeşinin cesediyle karşılaşan Harbi Arman'ın ağabeyi Kamil Arman, *"Bizim kan davamız yoktu. Öldürülmesine bir anlam veremiyorum"* dedi. Diyarbakır HEP İl Başkanı Av. Hüseyin Turhallı da, *"Faili meçhul cinayetlerden her halükarda devlet sorumludur. Bu, devletin idare etme, yetki ve gücünden kaynaklanır. Ancak cinayetlere hükümetlerin karışması halinde, hükümetin meşruiyeti kalkar"* şeklinde konuştu.

Harbi Arman'ın cenazesi, memleketi olan Milazgir (Malazgirt)'de kalabalık bir kitlenin katılımıyla toprağa verildi.

Harbi Arman'ın katledilmesinin açığa çıkmasından bir gün sonra da, Amed'deki karayolları binası yakınındaki bir su çukurunun içinde kimliği tespit edilemeyen 19-20 yaşlarındaki bir gencin cesedi bulundu.

Abdurrahman Söğüt

Harbi Arman

Halkımızdan kontr-gerillaya anlamlı bir cevap

Kerboran (*Berxwedan*): 20 Ocak 1992 gecesi saat 19.30 sıralarında Kerboran'a bağlı Serê Dehlê köyüne gelen kana susamış 15 kadar kontrgerilla, yüzleri maskeli sivil giyinmiş ve otomatik silah ve bombalarla donanmış olarak köy muhtarı Mehmet Yavuz'un evini sardılar. Bunu farkeden Mehmet Yavuz hemen telefona sarılarak halka haber verdi ve bağırarak köy halkını ayağa kaldırdı. Henüz köylüler Mehmet Yavuz adlı yurtseverin evine gelmeden, kana susamış kontralar onu evden çıkararak köyden uzaklaştırmaya çalıştılar. Ama köyün hemen dışında silahlı halk milislerimiz ve yurtsever halkımız canilerin yetişerek, korkusuzca canilerin üzerine yürüdü ve hemen Yavuz adlı yurtseveri ellerinden kurtararak olası bir cinayeti önlediler.

Serê Dehlê'de emellerine ulaşamayan caniler, bu kez Kerboran şehir merkezine yönelerek Mahmut Çelebi adlı yurtseverin evine girmeye çalıştılar. Bunun üzerine, bir anda tüm Kerboran halkı telefonlaşarak birbirilerini canilerin saldırılarına karşı haberdar ettiler. 10 dakika içerisinde Mahmut Çelebi'nin evinin önünde silahlı, taşlı, sopalı ve kazmalı, kürekli 3 bin kadar yurtsever toplanıp canileri kovalamaya başladı.

Kana susamış caniler halkın birlikteliğine karşı bir şey yapamamalarına rağmen emellerinden vazgeçmeyerek, bu kez de Kerboran HEP İlçe Başkanı Beşir Dolaşmaz'ın evine geldiler. Cani kontraların evden çıkarmaya çalışmalarına rağmen, Beşir evden çıkmayarak bağırmaya başladı. Sayıları 5 bine ulaşan halk kitlesi, Beşir'in evine gelerek kontraları burada kıstırdı. Halkın gazabından kurtulamayacaklarını anlayan caniler, kendilerinin kim olduğunu açığa vurma pahasına canlarını kurtarmak için Kerboran taburuna sığındılar. Daha önce de halk telefonla taburu arayarak evlere saldırmaya çalışan canilerin kim olduklarını sormuştu. Tabur komutanı halka kendilerine ait herhangi bir gücün dışarda bulunmadığını belirtmişti. Kerboran kaymakamı da ha keza halka, böyle bir olaydan haberdar olmadığını söylemişti.

Kerboran taburuna sığınan kontr-gerillaların arkasından yurtsever halkımız da taburun kapısına dayanarak tabura sığınan kontraları kendilerine iade etmelerini istedi. Bunun karşılığında tabur komutanı ve diğer yetkilileri, tabur kapısındaki nöbetçilerini de içeri alarak hesap soran halk kitlelerine karşı sessiz kalmayı tercih ettiler. Bunun üzerine halk kitleleri sloganlar atmaya, halaylar çekmeye ve sabaha kadar silah sıkmaya başladılar. Tüm bu gelişmelere karşın faşist ordunun kolluk kuvvetleri dışarda olup bitenleri anlamak için dışarı bir göz bile atamadılar.

Sabah olunca halk sessizce evlerine dağıldıktan sonra, taburdan 50 kadar düşman askeri panzerlerle şehir içine girip, gece katletmek için evlerini bastıkları yurtseverleri gözaltına aldılar. Gözaltına alınanlardan Mahmut Çelebi aynı gün serbest bırakılırken, Mehmet Yavuz ise helikopterle Mardin Tugay Komutanlığı'na götürüldü.

Sömürgeci Türk devletinin son dönemde halkımıza yönelik saldırılarının tek bir açıklaması olabilir: O da gerilla ile et ve tırnak gibi kenetlenmiş olan halkımızı katlederek, korkutup sindirerek önümüzdeki 1992 bahar atılımını önleyebileceğini sanmak. Faşist TC devletinin saldırılarının diğer bir amacı da, Emniyet Genel Müdürünün, *"Biz bunlara yardımcı olanları biliyoruz. Ama elimizde kanıt yok"* açıklamasından hareketle kendilerince suçlu gördükleri, ama haklarında gerekli delili elde edemedikleri devrimci-yurtsever güçleri katlederek sonuç almaya çalışmak. Ama halkımız artık her gün ölmekten, aşağılanmaktansa bir kez ölmeyi göze almaktan çekinmiyor. Ölüm kusan namluların üzerine üzerine yürüyor. Kurtuluşunu, bağımsızlık ve özgürlüğünü orada görüyor.

Zaten halkımızın böyle korkusuzca faşist Türk devletinin bölgelerindeki komutanları ve kaymakamlarını sorgulayabilecek şekilde hesap sorması da gösteriyor ki, artık TC kurum ve kuruluşlarıyla, askeri gücüyle topraklarımızda kalıcılığı yitirmiştir.

YCK İstanbul'da yürüyüşte Foto: Berxwedan

İstanbul Üniversitesi'nde anma töreni

İstanbul *(Berxwedan):* Dersim eyaletinde şehit düşen **Ali İhsan ÜÇKARDEŞ (Mahsum)** ve Antep'te polislerce gözaltına alındıktan sonra sömürgeci güçler tarafından yakılarak katledilen **Murat ÖZSAT**'ı anmak için forum düzenlendi.

11 Aralık'ta İstanbul Üniversitesi'nde YCK'nin düzenlediği foruma yaklaşık 500 öğrenci katıldı. Devrim şehitleri için saygı duruşu ve **"Ey Raqib"** marşıyla başlayan forumda, konuşmacılar; şehit düşen gerillanın İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde mücadeleye katıldığını, sömürgeciliğin ona dayatmış olduğu sahte, yoz yaşamı reddederek halkının yanında ARGK saflarına katıldığını söylediler. Konuşmacılar, *"İstanbul'daki YCK örgütlemesini kurmakta büyük payı olan Ali İHSAN yoldaşın yaratmış olduğu bu değerleri kanımızın son damlasına kadar koruyacağımıza söz veriyoruz. Söz onurdur, onurumuzu çiğnetmeyeceğiz"* dediler. Daha sonra yeni hükümetin demokrasi çığırtkanlığının hiç inandırıcı olmadığını belirten öğrenciler, *"Murat ÖZSAT hevalin polis tarafından yakılarak katledilmesi bunun en somut kanıtıdır"* dediler. Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'ne de değinilen konuşmalarda, *"Bu hükümet PKK'nın 14 yıllık kararlı mücadelesinin sonucu doğuyor. Kürdistan ve tüm dünya halklarına hayırlı olsun!"* denildi.

Yoğun kar yağışına rağmen eylemlerini sürdüren YCK'li öğrenciler şiirler okudular, ateş yakarak halay çektiler.

"Biji PKK", "Bi can bi xwin em bi tere ne ey Serok", "Gençlik Kürdistana savaşa", "Biji Serok APO" sloganlarını atan öğrenciler daha sonra dağıldılar.

Çewlik'te kontr-gerilla katliamı

Çewlik *(Berxwedan):* Kontr-gerilla katliamları Çewlik'e de sıçratıldı. Son bir hafta içinde il merkezinde maskeli kontralar ve polis tarafından saldırıya uğrayan 3 kişi yaşamını yitirdi.

İlk olay, Bingöl Sanayi Sitesi'nde oto döşemeciliği yapan **Mahmut Polat**'ın Muharrem adlı bir düşman polisi tarafından katledilmesiyle başladı. Mahmut Polat'ın kendisine borçlu olan polisten alacağını istemesi, bunun karşısında polisin, *"Devletten para istenir mi?"* diye cevap vermesiyle başlayan tartışma büyüyerek kavgaya dönüştü. Muharrem adlı polis, efendilerinin katliamcı ruh haliyle tabancasını çekerek **Mahmut Polat**'ı katletti. 23 Ocak Perşembe günü, sanayi sitesinde bulunan tüm esnaflar, olayı protesto ederek kepenklerini indirdiler. Protestoların giderek büyümesinden ötürü Bingöl Emniyet Müdürü, Mahmut Polat'ı katleden polisi tutukladıklarını açıkladı. Ancak bu açıklamaya rağmen, gece geç saatlerde polisin evini apar topar bilinmeyen bir yere taşıdığı öğrenildi.

İkinci katliam olayı ise, Kültür mahallesinde meydana geldi. 25 Ocak Cumartesi günü geç saatlerde bir düğünden dönen **Ahmet Bayram** ve **Ahmet Buzrul** adlı gençler, yüzleri maskeli iki kontra tarafından silahlı saldırıya uğradılar. Akşam saat 24.00 sularında bir düğünden dönen Ahmet Bayram ve Ahmet Buzrul'un otomobillerine yaklaşan maskeli iki kişi, "isminiz nedir?" diye sordukları Bayram ve Buzrul'un cevap vermelerine dahi fırsat vermeden silahlarını ateşlediler. Ahmet Bayram hastaneye kaldırılırken öldü. Ahmet Buzrul ise ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak yaşamını yitirdi. Aynı gece Ahmet Bayram'ın cenazesini almak isteyen yakınları ve halk kitleleri hastane önünde birikti. Kitlelerle sömürgeci-faşist güçler arasında çıkan tartışma sonucu halk hastanenin camlarını kırdı. Ertesi sabah kalabalık bir halk topluluğu tören düzenleyerek cenazeyi toprağa verdi. Tören sırasında kontr-gerillayı lanetleyen sloganlar atılırken, **"Biji Serok APO", "Biji PKK"** sloganları da hiç eksilmedi.

Aynı gün ERNK İl Komitesi imzalı bir bildiri yayınlandı. Cenaze töreni sırasında halka dağıtılan bildiride saldırı kınanarak protesto edilmesi istendi. ERNK'nin kepenk kapama çağrısına uyan esnaf, 27-28 Ocak günleri kepenklerini açmadı.

Bu arada, kontr-gerillaların saldırısında ağır yaralanarak hastanede yaşamını yitiren Ahmet Buzrul'un, **Vedat Aydın**'ın cenaze törenine katıldığı, tören sırasında çekilen resminin Tempo dergisinde yayınlanmasından sonra birkaç kez takip edildiği ve bunun ardından da 25 Ocak günü saldırıya uğradığı öğrenildi. Halk arasında, Ahmet Buzrul'un resminin Tempo dergisinin de sahibi olan Hürriyet gazetesi tarafından polise verildiği kanısı çok yaygın.

Kontr-gerilla terörüne öğrenci boykotu

11 Ocak günü, Şirnex'te orta dereceli okul öğrencileri kontr-gerilla eylemlerini ve okulda uygulanan polis terörünü protesto etmek amacıyla okulları boykot ettiler. Boykot eylemi 14 Ocak gününe kadar sürdü. Eylemin uzaması nedeniyle Şirnex'teki kemalist-sömürgeci asimilasyon kurumları felç oldu. Sonuçta Şırnak Valisi öğrencilerin ayağına gitmek zorunda kaldı. 14 Ocak günü sabahın erken saatlerinde kendileriyle görüşen validen öğrenciler, kontr-gerilla elemanları ve resmi üniformalı polislerin okullarda uyguladığı terörün önüne geçilmesini, polislerin okullardan çekilmelerini ve devletin başvurduğu katliamların durdurulmasını istediler. Vali, bundan böyle polisin okullarda öğrencileri rahatsız etmeyeceği konusunda söz verdi. Bunun üzerine öğrencilerin 14 Ocak günü okullara gittikleri bildirildi.

Bu arada 24 Ocak günü, tırmandırılan katliamları protesto etmek amacıyla Şirnex esnafı kepenkleri açmadı.

YURTSEVER HALKIMIZA VE KAMUOYUNA

Partimiz PKK'nin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, tüm ulusu kucaklayarak gerçek ve büyük bir kitlesel güç haline gelmiş, ulusal ordulaşma ve ulusal direniş savaşının zirvesine doğru yol almaktadır. Buna karşılık Partimizin doğru devrimci savaş taktikleri karşısında başarısız kalan ve derin bir çıkmazı yaşayan sömürgeci Türk devleti, Özal Harp Dairesi ile işgalci ve katliamcı Türk ordusu özel savaş yöntemlerini daha da pervasızca ve hiçbir kural tanımadan uygulamaktadır. Sömürgeci Türk devleti, kontr-gerillanın geliştirdiği katliam, komplo ve sokak infazlarından büyük bir medet ummaktadır. Sinsi ve alçakça yöntemlerle yürüttüğü suikast ve komplolar tezgahlamakta ve bundan sonuç almaya çalışmaktadır.

Son bir yıldan bu yana bu tür yöntemlerle 100'den fazla yurtsever-devrimci insanımız katledilmiştir. Katliamcı bir devlet olarak TC, halkımızı sindirmeye çalışmakla birlikte, aynı yöntemleri daha da inceltip komplocu şebekeler kurarak, gerilla ordumuza sızmaya ve onu darbelemeye çalışmaktadır. Son dönemlerde ordumuz mensuplarına ve milislerine yönelik komploların daha da arttırmış bulunmaktadır.

Özel savaş kurmaylarının en çok üzerinde durdukları ve komplo geliştirdikleri bir alan da Xerzan Eyaletimizdir. Bu eyaletimizde düşman, daha çok dini duyguları ve aşiret ilişkilerini kullanarak ajan-kontra şebekelerini kurmaktadır. Kullandığı aile-aşiret ilişkileri aracılığıyla yurtsever kesimlerin içine sızmakta ve gerillaya kadar uzanabilmektedir.

Nitekim son günlerde Siirt çevresinde gelişen bazı olaylar, bir kontra şebekesinin kontrolü ve kompoları sonucu yaşanmış olaylardır. 20 Aralık 1991 tarihinde PKK-MK üyesi ve ARGK'nin Xerzan Eyalet Komutanı **Aydın ADSAY (Mervan)** yoldaş, böyle bir kontra şebekesinin fiili yardımlarıyla düzenlenen bir komplo sonucu katledilmiştir. Bununla kalmayan ajan-kontra şebekesi, dolaylı bir biçimde bazı kişileri de kullanarak, **Mervan** yoldaşın şehit düştüğü Eynbaran köyü çevresinden Siirt HEP İl Başkan Vekili **Mehmet DEMİR, Hamit DEMİR** ve **Ali KEKLİK** isimli dost durumunda olan insanlarımızı da katletmiştir.

Ordu karargahımız, bu olayla yakından ilgilenmiş ve bazı tespitlere ulaşarak olaya el koymuş bulunmaktadır. Olayın, Türk devletine bağlı bir kontra şebekesinin yönlendirmesi altında gerçekleşmiş olması büyük ir ihtimal olarak ortaya çıkmıştır. Söz konusu olay hakkında ordumuzun yürüttüğü soruşturma devam etmektedir. Soruşturmanın sonuçları hakkında halkımız bilgilendirilecek ve suçlular hak ettikleri cezaya çarptırılacaktır.

Hangi görünüm altında olursa olsun sömürgeci-faşist Türk devletinin geliştirdiği ve örgütlediği bu tür katliamlara ve kontra faaliyetlerine karşı halkımız uyanık olmalı, tavır almalı ve kendini koruma tedbiri olarak köy-mahalle savunma birliklerini kurmalıdır. Partimiz PKK'nin önderliğindeki devrimci Halk Ordumuz ARGK, geliştirilen bütün bu alçakça komploları ve bunları gerçekleştiren şebekeleri ortaya çıkaracak ve mutlaka bir bir hesabını soracaktır.

- Kahrolsun komplocu Türk devleti!
- Yaşasın halkımızın ulusal direnişi!

26 Ocak 1992
ARGK Genel Karargahı
Basın Bürosu

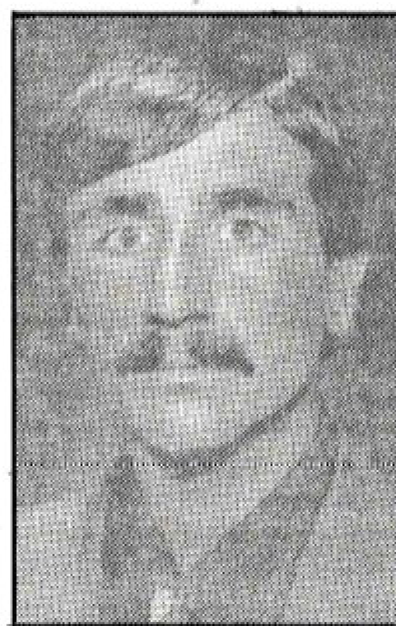
DÜZELTME

15 Ocak 1991 tarihli Berxwedan'da ARGK gerillası **Ali İhsan Üçkardeş (Mahsum)**'in sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği bir çarpışmada şehit düştüğü yazılmıştı. Fakat alınan kesin bilgiler, **Ali İhsan Üçkardeş**'in bir nehir geçiş anında suda boğularak şehit düştüğü yolundadır.

Düzeltir, özür dileriz.

TC'nin eski oyunu:
Önce katlet, sonra gerilla ilan et

Nisêbin *(Berxwedan):* 22 Ocak günü Mêrdin'in Nisêbin ilçesinde Abdülkadir Paşa mahallesinde yaralı olarak ele geçirilen **Abdurrahman Ercik** işkenceyle katledildi. TC'nin "terörist" olarak ilan ettiği Aburrahman Ercik'in yurtsever biri olduğu anlaşıldı.

22 Ocak günü akşamı saat 24 sıralarında Abdurrahman Ercik'in evini yüzleri maskeli ve sivil giyimli 5 kişi otomatik silahlarla yaylım ateşine tuttu. Abdurrahman Ercik'in kendini savunmak amacıyla ateş etmesi sonucu eve giremeyeceğini anlayan ölüm mangası geri çekildi. Bunun hemen ardından eve yakın bir yerde konumlanan TC'nin özel tim ve polisleri panzerlerle evi bombalamaya başladılar. Yaklaşık yarım saat süren bombalama ve tarama sonucu Abdurrahman Ercik yaralı ele geçirildi, babası **Halit** ve kardeşleri **Abdullah, Mehmet** ve **Salih** ile yakınları **Mehmet Akman, Abdullah Akçin** ve **M. Beşir Can** ise gözaltına alınarak bilinmeyen bir yere götürüldüler. Yaralı olan Abdurrahman Ercik işkenceyle katledilirken, diğerlerinin hayatlarından da endişe ediliyor.

Yaralı olarak ele geçirilen ve daha sonra katledilen Abdurrahman Ercik'in annesi Fatma Ercik (45) olayı muhabirimize şöyle anlattı: *"Nusaybin Emniyet Müdürlüğü'ne çağrıldım. Bana gidin ölünüzü alın, ölünüz Mardin Devlet Hastanesi'ndedir denildi. Mardin'e giderek cenazemizi almak istedik, ancak cenazemiz verilmedi. Olaydan bölge milletvekillerini de haberdar ettik. Ancak onların girişimleri de herhangi bir sonuç vermedi. Oğlumun cenazesi dini vecibeler yerine getirilmeden gizlice açılan bir çukura konulmuş. Oğlum gerilla değildi. Evimizden alınan silahı ise düşman sahibi olduğumuz için evde bulunduruyorduk."*

Evli ve 4 çocuk babası olan Abdurrahman Ercik'in cenazesi 23 Ocak günü saat 15.00 sıralarında sömürgeci-faşistler tarafından yoğun güvenlik önemleri alınarak Nisêbin'e getirildi ve dini vecibeleri yerine getirilmeden gizli bir şekilde gömüldü. Halkın nefretine yol açan bu olayın duyulmasıyla birlikte 23 Ocak günü, Nisêbin esnafı kepenk kapatarak tepkisini dile getirdi.

KÜRDİSTAN HALKINA

Partimiz PKK'nin 13. kuruluş yıldönümünü kutlamanın sevinci ve kıvancını hep birlikte yaşıyoruz. Halkımızı kurtuluşa ve bağımsızlığa götüren ve zaferin eşiğine getiren bu tarihi günde, partimizin önderliği etrafında kenetlenerek elimize geçirdiğimiz her araçla bin yılların biriktirmiş olduğu kin ve öfkeyle sömürgeciliğe saldırırken, tüm güç ve olanaklarımızı azami ölçüde harekete geçirmenin zamanıdır.

Halk olarak onurumuzun ayaklar altına alındığı, kimliğimizin bile inkar edildiği, en vahşi işkence ve insanlıkdışı uygulamalara maruz kaldığımız ve yokoluş sürecini yaşadığımız bir dönemde, sizin bağrınızdan çıkan yüce önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın, yalnız başına üstün bir cesaret ve kararlılıkla yola çıkarak, PKK gibi kendini dosta ve düşmana kabul ettiren bir önderliği yaratmakla halkımıza en büyük armağanı sundu.

Şüphesiz ki, PKK önderliği öyle kolay bugünlere gelmedi. Emperyalizmin, sömürgeciliğin ve işbirlikçi-ihanetçi güçlerin çok yoğun saldırıları karşısında amansız bir direniş sergilenerek, bağrınızdan çıkan ve halkımızın en yiğit ve kahraman evlatlarından binleri bulan militanların ve yurtseverlerin şahadeti sonucunda bugünlere gelmiştir. Ve sömürgecilik bugün Kürdistan'da oluşan kan deryasında boğulmaktadır.

Partimizin 13. kuruluş yıldönümünde silahlı-silahsız halk ayaklanmaları, ARGK'nin kahramanca saldırıları ile tamamen savunma konumuna geçen faşist ordu birliklerinin ülke topraklarımızdan sökülüp atılması, özlediğimiz "Bir parça özgür vatana" ulaşmamız ve savaş hükümetinin ilanına geçiş sürecinin başlamasında emin adımlarla zafere doğru hızla ilerliyoruz.

Böylesi bir sürece girerken, halkımızın serihildanlarından aldığımız güç ve cesaretle yüce parti önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın yol göstericiliğinden ve bizzatihi başkomutasında zaferin öngününde II. Merkez Karargah komutan ve savaşçıları olarak halka bağlılığımızın gereğince taktik önderlik sahasında görev ve sorumluluklarımızın bilincinde hareket ederek her zamankinden çok halkımızın düşmanından intikam almak ve özgürlüğünü elde etme duygularının cevabı olacağız. Partimizin 14. kuruluş yılında dünya halklarının yanında onurlu yerimizi almak için partimizin önderliğinde, Cephemiz ERNK bayrağı altında örgütlenerek ve ARGK saflarında yerimizi alarak, elimize geçirdiğimiz her araçla ve özellikle partimizin çağrılarına cevap vermenin gereği olarak silahlanıp, sömürgecileri ülke topraklarından atarak, demokratik halk iktidarımızı gerçekleştirmek için görev başına!

Gün mücadele ve onur günüdür.
Gün bin yılların intikamının alındığı gündür.
Gün ihanetten hesap sorma günüdür.
Onurlu yaşam için partimizin önderliğinde zafer yürüyüşünü gerçekleştirelim. Bunun için tüm olanaklarımızı seferber edelim!
Bu duygu ve düşüncelerle en büyük bayram olan partimizin 13. kuruluş yıldönümü hepinize kutlu olsun.
-Biji PKK, ERNK, ARGK!
-Biji Serok APO!
-Savaş Hükümetinin ilanı için görev başına!
-Biji serihildana gelemeye kahraman!

Devrimci selam ve saygılarımızla
26 Kasım 1991
II. Merkez Karargahı

Ulusal birlik ve dayanışmanın zaferi

Farqin *(Berxwedan)*: Farqin ve çevresinde günlerden beri yoğun bir kar yağışı vardır. 1 metreyi aşan kar tüm köy yollarını kapamış, ilçenin tüm köylerle ilişkisi kesilmiştir.

Farqin'de köylere giden yolların özelliği, bir yolun çok sayıda köye açılmasıdır. Aynı yolun üzerinde çok sayıda köy bulunur. Türk sömürgecileri yoğun kar nedeniyle kapanan yolları açmazken, yalnız korucusu olan köylerin yollarını açar ve yurtsever olan köylerin yollarını ise kapalı tutar.

Farqin'e 30-40 km uzaklıkta bulunan korucuların köy yolları açılırken, 7 km mesafedeki köyğün kar yağışı ardından, 27 Ocak günü, köylülerden biri ağır şekilde hastalanıyor. Hastanın acil olarak hastaneye kaldırılması gerekiyor. Ancak yol kapalı ve haber iletilmesine rağmen sömürgeci güçler herhangi bir yardım sunmaya yanaşmıyor. Bunun üzerine toplanan köylüler, 100 kişilik bir çalışma ekibi oluşturarak küreklerle yolu açmaya koyuluyorlar. İşe koyulan ekip, bir taraftan yolu açarken, bir taraftan da durmaksızın ulusal ezgiler okuyor ve ulusal kurtuluşçu sloganlar haykırıyorlar. Arı gibi bir çalışmanın sonucunda aynı gün içinde 7 km'lik yol küreklerle açılerin yolları kapalıdır. Ama TC'nin karı bile bir baskı aracı olarak kullanmasına karşı, yurtseverler hemen harekete geçerek karşı alternatif geliştiriyor ve ulusal birliğin en iyi örneklerini sergiliyorlar. Yurtsever köylüler kendi aralarında çalışma ekipleri oluşturarak, kapanan yolları açıyorlar. Ve bu işi de ulusal gösteriler ve dayanışma ruhu ile yaparak TC'nin kullanmak istediği bu silahı ona çeviriyorlar. İmece usulü çalışan yurtsever köylüler, koruculara da haber göndererek PKK'nin af yasasından yararlanmalarını istiyorlar.

Buna en iyi örnek Farqin'e 7 km uzaklıktaki 90 haneli Ferhend (Kayadere) köyüdür. Yoluyor ve korucuların köyüne giden ana yola ulaşılıyor. Yol açma işlemi bittikten sonra yurtsever köylüler, TC'nin bu yenilgisini dilan tutarak ve sloganlar atarak kutluyorlar. Köylüler, son bir kez daha koruculara haber yollayarak Af Yasası'ndan yararlanmaları ve düşmana hizmet etmekten vazgeçmelerini istiyorlar. Yurtseverler, korucu köyüne giden yol üzerindeki telefon direklerine de ERNK bayrakları asarak, coşkuyla zaferlerini kutluyorlar. Hasta hastaneye ulaştırılarak kurtarılıyor. Bu olay, halkımızda ulusal birlik ve dayanışma ruhunun ne denli geliştiğinin en güzel ve somut bir örneği olmaktadır.

Yeni Ülke Riha bürosuyla röportaj:

"Hiçbir tehdit ve şantaj bizi yıldıramaz"

Üzerinizde yoğun baskılar olduğunu belirttiniz, bunları biraz anlatır mısınız?

Yeni Ülke Urfa bürosu, Mart 1991'den itibaren Cebeci İşhanı'nda ikamet etmekteydi. Yeni Ülke bürosu çalışmaya başladığı günden beri, sorumluluğunda bulunan Urfa, Antep, Maraş gibi gelişmekte olan illerdeki insanların sesi, yüreği ve kulağı olabilmek için var gücüyle çalışmış, ulaşabildiği sorunu kendi sorunu olarak kabul edip öylece meselelerin üzerine gitmiştir. Sorunların üzerine gitmek, tıkanıklığa karşı savaşım vermek, aynı zamanda Urfa bürokrasisine cephe almak anlamına geldiği için, Urfa bağnaz partileri ve devlet kuruluşları, Yeni Ülke'nin sounlara eğilme politikasına karşı, ortaçağ zihniyetiyle hareket ediyorlar.

Peki bu bağnaz tutum sizin dışınızda başka gazetelere de yansıyor mu?

Urfa'da alışılmış kalıplar içinde sözde bir gazetecilik yapılıyor. Olayı neden-sonuç ilişkisi içinde incelemek, üzerine gitmek, gözaltına alınan bir vatandaşın ailesiyle veya yakınlarıyla görüşmek gibi gereklilikler yerine, emniyetin verdiği basın bildirisi haber olarak aynı şekilde gazeteye yansıtılmaktadır. Zaten habercilik anlamında bir varlık gösteremeyen Urfa basını, gazetelerini reklamlarla kurtarabilmektedir.

Yani reklam gazeteleri midir?

Urfa basını içerisinde bizim yerimiz yok, ki öyle bir yere de gelmek istemiyoruz. Burada anlatmak istediğimiz Urfa yerel basını değil. Bunlara cephe almak gibi bir niyetimiz de yok. Anlatmak istediğimiz başta Urfa valisi ve özel idarenin son iki aydan beri Yeni Ülke Urfa bürosunu kendilerine hedef etmeleri ve akabinde büromuzun bulunduğu Cebeci İşhanı'ndaki 19 nolu yerimizi yasa dışı bir şekilde ihaleye çıkarmalarıdır. Bu da bizden ne kadar rahatsız olduklarının kanıtı olmaktadır.

Sizce bu yaptırımların altındaki gerçek nedenler nedir?

Yeni Ülke çalışanları bugüne kadar valinin düzenlediği hiçbir basın toplantısına katılmamışlardır. Valinin yaptığı hiçbir işi gazetelerine yansıtmamışlardır. Çünkü Yeni Ülke çalışanları, güpegündüz insanların öldürüldüğü, gözaltına alındığı, insanların geceleri tereddütle dolaştığı bir şehirde tavrını yoksuldan, işçiden ve halkından yana koymuştur. Bu yüzden, hiçbir şeyin hallolmadığı toplantılara katılmak bizim için zaman kaybından başka bir şey değildir.

Yeni Ülke kendinden başka kimseyi göremeyen bürokrasinin ağır çizmeleri altında kendini ve halkını onuruyla korumak gibi devrimci bir sorumluluğa sahiptir. Şu çok iyi bilinmelidir ki hiçbir tehdit ve şantaj bizi yıldıramaz. Bir sürü iş yerinin boş olmasına rağmen, büromuzun sudan sebeplerle boşaltılmasını kınıyoruz. Sokakta kalsak dahi, devamlı ezilen emekçi halkların yanında olmayı kendimize şiar almayı büyük bir görev sayıyoruz. Teşekkür ederiz...

Biz teşekkür eder, başarılar dileriz.

Türk ordusunda çözülme büyüyor:

Kürt kökenli askerler katlediliyor

Gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi TC ordusu içinde de çelişkileri derinleştirdi. *"Ben Kürt halkına karşı savaşmam"* diyenlerin sayısı her gün biraz daha artarken, Kürt kökenli askerler de, *"bizim de artık ordumuz var"* diyerek silahlarıyla firar etmekteler.

Mücadelemiz karşısında hızla çözülen ve derin bir bunalıma giren sömürgeci-faşist Türk ordusu içindeki Kürt kökenli askerlerin hiçbirine güvenilmiyor ve hepsine birer potansiyel suçlu gözüyle bakılıyor. Bu yüzden sömürgecifaşist ordu içindeki Kürt kökenli askerlere yönelik terör de giderek şiddetleniyor ve bazıları katlediliyor.

Geçtiğimiz günlerde de TC ordusunda askerlik yapan bazı Kürt gençleri katledildi. Bunlardan Elihli bir koçer ailesinin çocuğu olan **İsmet Kaya**, Kırklareli'nde askerlik yaparken, 22 Ocak günü katledildi. Akşam nöbete giderken sivil giyimli bir şahıs tarafından katledilen İsmet Kaya'nın "cinnet geçirerek öldüğü"nü iddia eden Türk ordu yetkililerine karşı arkadaşları, *"Devlet yalan söylüyor. İsmet nöbete giderken sivil bir şahıs tarafından katledildi"* diyorlar.

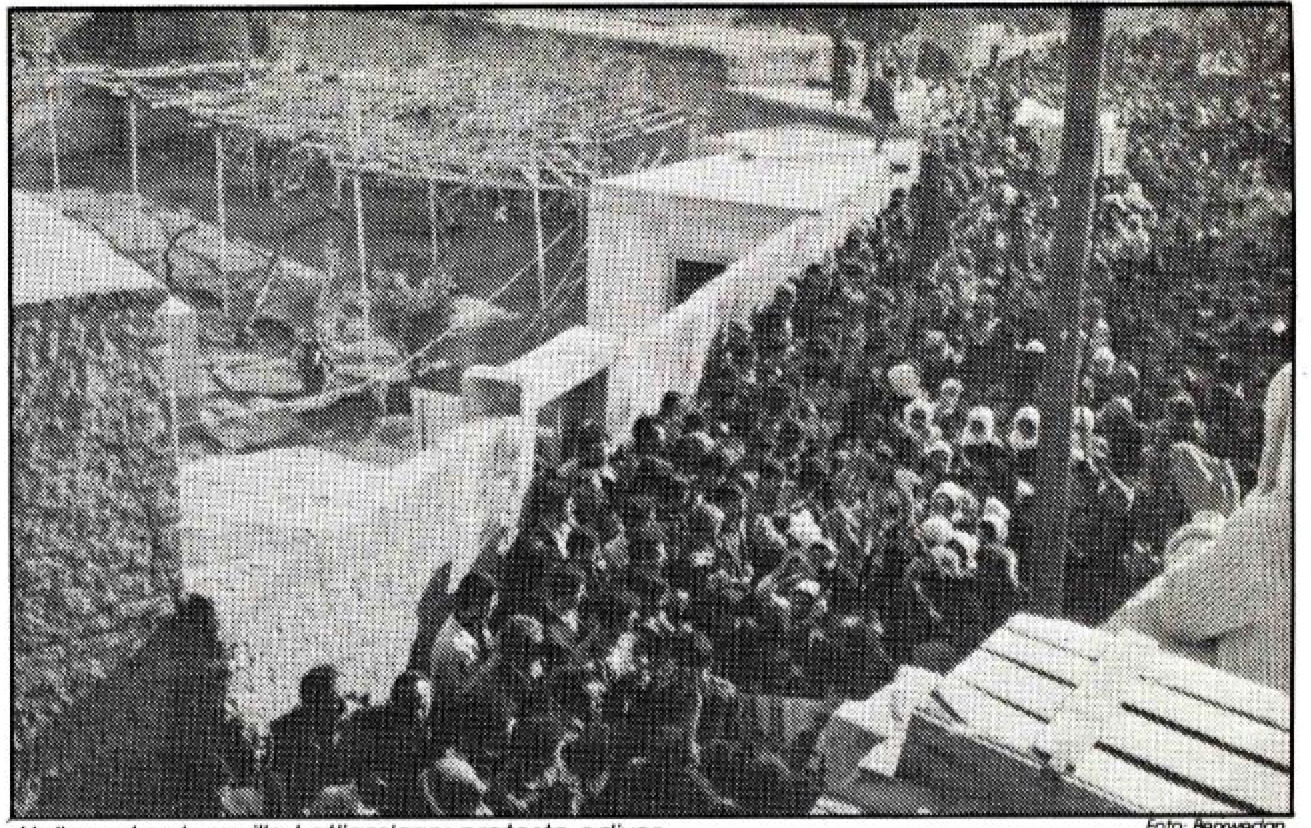
Öte yandan Wan'ın Westan (Gevaş) ilçesi nüfusuna kayıtlı ve adı öğrenilemeyen bir genç de, İstanbul'da askerlik yaptığı sırada işkenceyle katledildi. Katledildikten sonra cesedini İstanbul Haydar Paşa Numune Hastanesi morguna götüren faşist ordu yetkilileri, *"Oğlunuz düşerek öldü. Gelin cenazesini alın"* diyerek ailesine haber yolladılar. Bunun üzerine İstanbul'a giderek oğlunun cenazesini alan ailenin, hastane morgunda 2 Kürt kökenli askerin daha cenazesinin bulunduğunu belirttiği öğrenildi.

Düzeltme

Berxwedan'ın 31 Ekim 1991 tarihli 136. sayısında yer alan "Mêrdin alanında son günlerde çok sayıda işbirlikçi ajan cezalandırıldı" başlıklı haberde, işbirlikçi ajan Sarê köyü muhtarı, yanlışlıkla Sahbê (Barıştepe) köyünün muhtarı olarak verilmişti.

Edindiğimiz bilgilere göre Sahbê köyü muhtarı ve köy halkının hemen hemen tamamı yurtseverdir. Sarê köyünün muhtarı Hüseyin ise ajandır ve bu köyde 60 dolayında korucu bulunmaktadır. Sarê köyünün muhtarının kardeşi Hasan da, 30 yıla hükümlü iken cezaevinden kaçarak Suriye'ye gitmiş ve düşmanla anlaşması sonucu TC tarafından uçakla getirtilerek kontr-gerilla timleri içinde yer almış ve yurtseverlerin katledilmesinde büyük rol oynamış birisidir.

Yapılan bu yanlışlıktan dolayı okuyucularımızdan özür dileriz.

Halkımız kontr-gerilla katliamlarını protesto ediyor — Foto: Berxwedan

Düşman, çöken çeteciliği canlandırmaya çalışıyor

Berxwedan Haber Merkezi

Son dönemlerde sömürgeci-faşist TC, gelişen halk eylemliliği karşısında, daha önceleri eski sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun fiilen il il gezerek düzenlediği "Huzur toplantıları"nı yeniden gündemleştirdi. PKK'nin IV. Kongresi'nde alınan Genel Af kararı ve bu doğrultudaki pratik uygulama karşısında önemli oranda çöken çeteciliği yaşatmak için düzenlenen böylesi toplantılar, hemen hemen Kürdistan'ın birçok yerinde gerçekleştirildi. Bunların amaçları gayet iyi bilinmektedir. Ancak işleyişlerinin daha yakından görülebilmesi ve özellikle DYP-SHP koalisyon hükümetinin "demokrasi" ve "insan hakları" söylemlerinin ne anlama geldiğinin bizzat kendi temsilcilerinin ağızlarından itiraf edilmesi açısından Gewer (Yüksekova)'de yapılan toplantıya ilişkin izlenimleri vermeyi uygun buluyoruz.

Bunlardan biri 22-23 Ocak günleri Çolamerg (Hakkari)'in Gever ilçesinde yapıldı. İlçe kaymakamının başkanlık ettiği "Huzur toplantısı"na çağrılı bulunan çeşitli kesimlerin yanısıra devletin tüm temsilcileri de katılarak gövde gösterisi yapmak istediler.

Toplantı, kaymakamın açılış konuşmasıyla başladı. *"Herkesi davet etmemize rağmen çok az sayıda iştirak olduğunu görüyorum, demek ki işleri varmış, olabilir. Yüksekova ticaretin yoğun olduğu bir yer, Hakkari'deki bir folklor olayından sonra Yüksekova üzerindeki iyi niyet imajı bozulmak isteniyor. Folk-lorda alınan bir sonuç bahane edilerek protesto yürüyüşü yapılıyor. Terör, vatandaş ve güvenlik kuvvetlerini karşı karşıya getirmek için çaba sarfediliyor. Vatandaşların sağduyularına dayanarak hareket etmelerini istiyoruz. Teröristlerin karanlık emellerine alet olmayalım, ilçemizde olaylar yapılmak isteniliyor, kepenkler indirilmek isteniliyor. Bu tür hareketler hepimize zarar verir. İlimizde olağanüstü hal yasası var. Yukarıda belirttiğimiz konular olmadığı taktirde herkes dilediği gibi ticaretini yapacak. Belli bazı mihraklar istemiş diye kepenk kapatma eylemi yapılamaz. Hareket tarzınızı yasalar belirler, dışına çıkıldığı zaman kaos olur, terör olur. Bölücü teröristler ilçemiz üzerinde içe veya dışa dönük belli planlar düzenlemektedirler. Terörün amacı terör yapmaktır. Asker, polis, vatandaş ayrımı yapmadan gerekirse kundaktaki bebeği bile vurur, işte İkiyaka olayı"* diyen kaymakam daha sonra hükümetin "Şeffaflık, dürüstlük ve şefkat politikası"nı anlattı.

23 Ocak günü ise, kaymakam aynı kesimleri bu kez de makamına çağırarak, bir gün önceki konuşmasını tekrarladı. Bu toplantıya ANAP İlçe Başkanı İdris Öner, işbirlikçi Halit Dara, Belediye Başkanı Necdet Buldan ve bazı muhtarlar katıldı. ANAP ilçe Başkanı ile Halit Dara adlı işbirlikçi, kaymakamın konuşmalarını onaylarken, Belediye başkanı Necdet Buldan, *"Toplantılara karşı değiliz, yanlış anlaşılmasın. Ne çıkarsa insanların biraraya gelip konuşmamalarından kaynaklanıyor. Onun için insanların biraraya gelip konuları demokratik bir çerçeve içerisinde konuşmalarını, tartışmalarını istiyoruz. Ancak iki gündür üst üste bizleri toplayıp sürekli aldığımız duyumlara göre bu yapılacakmış şu yapılacakmış diyorsunuz. Elbete ki devlet görevini yapacaktır, ancak şu anda teröre ve terörizme davetiye mi çıkarılıyor endişesindeyim. Burada hiçbir şey olacağını sanmıyorum, ama olursa herkes sorumluluğunu biliyor"* diyerek toplantıya ilişkin düşüncelerini belirtti. Kaymakam buna karşılık, *"Biz toplantıya özellikle sizi davet ettik, olabilecek bir olayda hepinizin bir gruba hitap edeceğinize ve sustu-rabileceğinize inandığımız için sizleri davet ettik, yoksa biz de zaten herkese gitmiyoruz, öyle bir artniyetimiz yok, biz sadece olabilecek bir şeyde sizleri koruyacağımızı söylüyor ve duyumlara karşı sizleri uyarıyoruz ki, birlikte hadiseleri bastırabilelim"* diyerek açıkça işbirlikçiliği dayattı.

Mezarlık mahallesi muhtarı Hamit Aydın ise sömürgeci devlet güçlerinin yaptığı keyfi ev baskınlarını ve katliamları dile getirdi. Son sözü alan kişi ise İHD Yüksekova temsilcisi Süleyman İke oldu. Süleyman İke, *"Önce Belediye Başkanının görüşlerine katılıyor ve aynı kuşkuyu ben de taşıyorum. Muhtar Hamit Aydın arkadaşımızın soruları, soruların en önemlisi olmasına rağmen cevaplar hiç de tatmin edici değildi. Ayrıca iki gündür konuşulanları - ki hiç kimse değinmediği için eklemek istiyorum- vatandaşın devlete karşı sorumlulukları varsa, devletin de vatandaşa karşı sorumlulukları vardır, bu konu tek taraflı düşünülemez, iki gündür izliyorum sürekli olarak çıkan olaylardan, yapılacak eylemlerden bu toplumu sorumlu tutacağınızı ve bu insanlardan hesap soracağınızı söylüyorsunuz. Fakat genelde bu tür eylemler devlet güvenlik birimlerinin hatalarından kaynaklanıyor. Durup dururken, kimse eylem yapmıyor ki, yöremizde bir sürü insan hakları ihlalleri izledim, bu insan hakları ihlalleri güvenlik birimleri tarafından yapılıyor. Peki devlet güvenlik birimlerinin hatalarından dolayı koyulacak eylem ve dolayısıyla çıkabilecek olaylardan kim sorumlu olacak, biz kimden hesap sorabileceğiz, yoksa onların hesabını da bizler mi vereceğiz? Ayrıca bizlere nasihat ettiğimiz gibi, güvenlik görevlilerinize de halka karşı şefkatli olun, yasaların dışına çıkmayın diye nasihat veriyor musunuz?"* diyerek sözlerini noktalarken "Huzur toplantısı"nın da huzuru kaçmıştı."

Güney-Batı Eyaleti'nde gözaltılar

Riha *(Berxwedan)*: Ocak ayının ilk haftasından başlayarak Riha ve ilçelerinde 50'nin üzerinde gözaltı ve tutuklanma olayı yaşandı. Bunlardan bazıları şunlardır:

22.1.1992 günü Heweng (Bozova) ilçesi Boziki (Yaylak) nahiyesinde Mehmet Ekinci ve Halil Alagöz ile Tutluca köyünde Şükrü Aslan ve Hasari Aslan'ın gözaltına alındıkları öğrenildi.

28.1.1992 günü Heweng ilçesi Çarmalik köyü cami hocası Mehmet Ergin, Yeni Ülke gazetesi ve Leyla Zana'nın posterini bulundurduğu gerekçesiyle gözaltına alındı. Cami hocası Mehmet Ergin'in hayatından endişe duyan yakınları, bir an önce serbest bırakılmasını istediler.

29.1.1992 günü Halkın Emek Partisi Bozova İlçe Başkanı Eyüp Karakeçili gündüz saat 11'de çarşıda gözaltına alındı.

18.1.1992 günü gözaltına alınıp Diyarbakır DGM'ye gönderilen Remzi Menteş, İsmail Kaykır ve Ahmet Demir adlı şahısların tutuklandıkları bildirildi.

Ayrıca Riha merkezde emniyetin eski tutuklulara yöneldiği ve Sedat Çaycı'yı 24.1.1992 günü gözaltına aldığı bildirildi. Yine eski tutuklulardan Fatih ve Faysal Öcalan adlı kişilerin gözaltına alınma gerekçeleri ise soyadlarının "Öcalan" olmasıdır. Ayrıca, "Öcalan" soyadlı kişilere ait evlerin, sudan bahanelerle arandığı ve rahatsız edildikleri öğrenildi.

Öte yandan Dilûk (Antep) ve Meledî (Malatya)'de seri gözaltılar yaşandı. Dilûk'tan A. Macit Sezgin ve Hüseyin Çıpartaş adlı şahısların gözaltına alındıkları bildirildi. Meledî'den ise Suat Aksüt ile Mehmet Erdoğan adlı şahısların 15 Ocak'ta gözaltına alındıkları ve Malatya DGM'since tutuklandıkları öğrenildi.

PKK'nin kuruluş yıldönümü gecesinde ulusal birlik ruhu doruğa çıktı

Paris *(Berxwedan):* 25 Ocak 1992 tarihinde Fransa'nın başkenti Paris'te, PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenen ve 6 bin 500 dolayında Kürdistanlının katıldığı gece, Kürdistan'da yaşanan serîhildan ruhuyla gerçekleştirildi.

PKK kuruluş yıldönümü kutlamalarının son halkası Paris gecesi, tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu ve üç dilden açılış konuşmasıyla başladı. Programın sunulmasının ardından sahnede yerlerini alan Güney Kürdistanlı yurtsever Sanatçı İkbal Hajibi'nin yöntemindeki orkestra ve koro eşliğinde Ozan Xelil Xemgin, Seyitxan, Tîrêj ve Felemez türküler okudular. HUNERKOM'dan Peywan, Diyar, Zozan ile konuk sanatçılar Êriwan'dan Dilovan, Güney-Batı Kürdistan'dan Nasır ve Bedirxanê Temo seslendirdikleri türkülerle Kürdistan'ın tüm parçalarındaki kültürel birikimleri birleştirerek izleyicilere sundular. Kürdistan'ın hemen hemen tüm parçalarından ozanların o parçaların türkülerini dile getirmesi ve ulusal kurtuluş mücadelesinde birleşmeleri kitleleri bir hayli etkiledi.

Gecede, Koma Cûdî, Paris çocuk ekibi ve Koma Emektar halk oyunları ekipleri de Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derlenen, direniş ve yaşamı canlandıran oyunlar sundular. Bunların içinde özellikle de Koma Emektar bir hayli dikkat çekiciydi. Ekibi oluşturanların hemen hemen tamamı ulusal kurtuluş mücadelemizde yer alan savaşçı ve şehit ailelerinden oluşuyordu. Yaşlı-genç, kadın-erkek şehit ve savaşçı yakınlarının böyle bir gösteri sunmaları büyük bir coşkuyla karşılandı. Ayrıca, sergilenen tiyatro oyunları ve skeçler de büyük ilgi topladı.

ERNK Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın konuşması ile Licê ve Pasûr serîhildanlarının yer aldığı video kasetlerinin gösterimi ise, adeta izdihama yol açtı. Herkes biraz daha iyi görebilmek, biraz daha iyi anlayabilmek için nefeslerini tutarak baştan sona dikkatlerini yoğunlaştırdı. Ama aynı zamanda yaşanan coşku, sık sık atılan sloganlarda ve alkışlarda dile geliyordu.

Kürtçe, Türkçe ve Fransızca siyasi konuşmaların da yapıldığı gecede Kürdistan halkının dostu Radyo Le France Direktörü Sayın Pulmer ile Uluslararası Af Örgütü Fransa Şubesi'nden Av. Yves Decheselle sözlü olarak dayanışma mesajları sundular. PKK'nin 13. Kuruluş Yıldönümünü kutlama gecesine yazılı mesaj gönderen örgüt, kişi ve kurumlar da şunlardır: Tamil Elaam Kurtuluş Kaplanları/MK-Sri Lanka, İngiltere İşçi Partisi adına milletvekili Doive Nellis, Kurdistan-Kıbrıs-Yunanistan Dayanışma Komitesi adına Teofilis, 450 Yunanistan subayı adına General Antonis Natais, Yunanistan PASOK-MK üyesi ve parlamenter Dimitris Phokin, ARGK Zağros Gerilla Karargahı, YKWK Avrupa Örgütü, Berxwedan Gazetesi, YCK Avrupa örgütü, YJWK Avrupa Örgütü, YRWK Avrupa Örgütü, PKK Almanya Davası Tutsakları, HEVKOM, Mahsum KORKMAZ Akademisi öğrencileri, Doğu Kürdistan'dan ARGK gerillaları, ARGK Xerzan Eyalet Komutanlığı, Devrimci Sol Güçler-Fransa, Devrimci Partizan-Fransa, TKP-ML Paris taraftarları, TDKP Paris taraftarları, THKP-C Acilciler Fransa Temsilciliği, Fransa Asur-Keldani Derneği Başkanlığı, MLSPB Alan Örgütü, İran-KDP Devrimci Kanat, TİKB taraftarları-Paris, Bolşevik Partizan taraftarları, Mardin Eyaleti PKK-ERNK Temsilciliği, Kanada-Montreal Kürdistan Kültür Derneği ve Avrupa'daki Kürdistan Komiteleri.

Oldukça coşkulu ve canlı geçen gece "APO hate Hilwanê" halayıyla sona erdi.

"Türk hükümeti, PKK ile neden görüşmüyor"

İskoçya Ulusal Partisi'nden Avrupa Parlamentosu milletvekili **Winifred M. Ewing**, TC'nin İngiltere Büyükelçisine bir mektup yazarak Pasûr ve Licê'de yapılan katliama dikkat çekti ve gözaltına alınanların nerede olduğunu sordu. Ayrıca Kürdistan'daki savaşın hala neden devam ettiğini ve Türk hükümetinin PKK ile görüşmeler yoluyla neden sorunu çözmek istemediğini bilmek istediğini belirterek yanıt beklediğini vurguladı.

Avrupa Parlamentosu milletvekili Bayan Winifred M. Ewing'in TC Büyükelçisi'ne yolladığı 21 Ocak 1992 tarihli mektubu şöyle:

Ekselans,

Size bu mektubu, Türkiye'nin güneydoğusundaki Kürt halkının ızdırapları konusundaki ciddi endişelerim dolayısıyla yazıyorum.

Bana, ülkenizin bu alanında yaşayan Kürt halkına karşı girişilen yargısız infazlar, işkence ve zulüm hakkında bilgiler gelmektedir.

Türk güvenlik kuvvetleri tarafından 24 Aralık 1991'de katledilenlerin adları şöyledir: M. Nacip Altun, Neytullah Tekin, Hayrettin Demirtaş, Ömer Öztürk, Felemez Bulut, Hanefi Öztürk, Şahin Tekin, Tevfik Tekin.

Yukarıda isimleri geçenlerin tümü Kulp'da katledilmişlerdir. Aynı gün Lice'de katledilenler ise şunlardır:

Fahri Bektaş, Örfi Aksakal, Veysi Aktaş, Tevfik Ekinci.

Aynı tarihte gözaltına alınıp tutuklananlar ise şunlardır:

Sait Ok, Burhan Abdül, Sezgin Can, Dilek Boz, Mehmet Özalp, Hüseyin Karacan, Erol Tosun, Metin Gökdemir ve Hayrettin Yusumut.

Yukarıda ismi geçen tutukluların nerede oldukları hakkında bana bilgi verirseniz memnun olurum.

Ayrıca, bu öldürme olaylarının neden 1984'den bu yana ısrarla devam ettiğini ve Türk Hükümeti'nin PKK ile görüşmeler yoluyla daha fazla kan akıtılmasını önlemek istediğine ilişkin hiçbir belirti göstermediğini de öğrenmek istiyorum.

Bu konulara ilişkin yanıtınızı bekliyorum.

Saygılarımla

Winifred M. Ewing
(Av. Parlamenteri)

Kürdistan şehitlerini anma ve serîhildanlarla dayanışma gecesi

Bielefeld *(Berxwedan):* Almanya'nın Bielefeld kenti yakınlarında özellikle Dersim bölgesinden gelen Kürdistanlıların yaşadığı Löhne'de düzenlenen Kürdistan şehitlerini anma ve serîhildanlarla dayanışma gecesi, büyük bir ilgiyle karşılandı. Baştan sona Zazaca (Dimilî lehçesi) olarak hazırlanıp sunulan programda, kitlenin en çok ilgisini çeken tiyatro oldu. Dersim katliamında, katliamdan geçirilen insanların cesetlerinin altından kurtulan küçük bir bebeğin kurtulup büyüyerek katliamcı, sömürgeci-faşist güçlerden intikamını almasını sembolize eden tiyatro oyunu boyunca kitleler, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** sloganlarıyla salonu inlettiler.

Zazaca ve Türkçe olarak siyasi konuşmaların da yapıldığı gecede Ozan Şiyar, Küçük Ozan Şero, Ozan Xemgin, Löhne çocuk korosu ve Koma Cesûr Müzik Grubu devrimci direnişçi türküleriyle, Osnabrück Çocuk Folklor Ekibi ve Koma Cesûr Folklor Ekibi de halk oyunları gösterileriyle yer aldılar.

Küba ile dayanışma toplantısı

Bremen *(Berxwedan):* Çeşitli Alman örgütlerinin çağrısıyla 25 Ocak 1992 günü Almanya'nın Bremen kentinde Sosyalist Küba ile dayanışma toplantısı yapıldı.

150 dolayında Alman demokratın katıldığı toplantıda, Küba Büyükelçiliği Sekreteri, Küba'daki son durum ve Komünist Partisi'nin 3. Kongresi'ne ilişkin bilgiler verdikten sonra, bu konuda tartışmalar yapıldı.

Toplantıya çağrılı bulunan ERNK adına okunan Küba'yla dayanışma mesajı, izleyiciler tarafından büyük bir sempati ve coşkuyla karşılandı. Bir yurtsever tarafından okunan ERNK mesajında, *"Biz, Küba halkı da dahil olmak üzere bütün halkların birleşen ve direnen iradesine dıştan dayatılmak istenen girişimlerin sonuç alamayacağına inanıyoruz. Bir yönetim veya bir sistem, bir halkın kararlı desteğine sahip olduktan sonra, o halkın çelikten iradesi karşısında hiçbir karşı-devrimci çaba başarılı olamaz. Bu nedenle, Kübalı yöneticilerin sık sık dile getirdikleri 'Ya sosyalizm, ya ölüm' sözlerinde sosyalizmi koruma ve geliştirme kararlılığını görüyoruz. Ve halka mal edildiğine inandığımız bu tutumu sonuna kadar destekliyoruz"* denildi.

ERNK mesajının okunmasından sonra konuşan Kübalı konuşmacının, *"Yarının bağımsız, demokratik ve sosyalist Kürdistan'ı-nı saygıyla selamlıyorum"* sözleri, izleyicilerin **"Yaşasın uluslararası dayanışma"** sloganlarıyla karşılandı. Daha sonra Kürdistanlı yurtsever bir ozan izleyicilere Zazaca türküler okudu. İki Alman müzik grubu da şarkılarıyla dayanışmada bulundular.

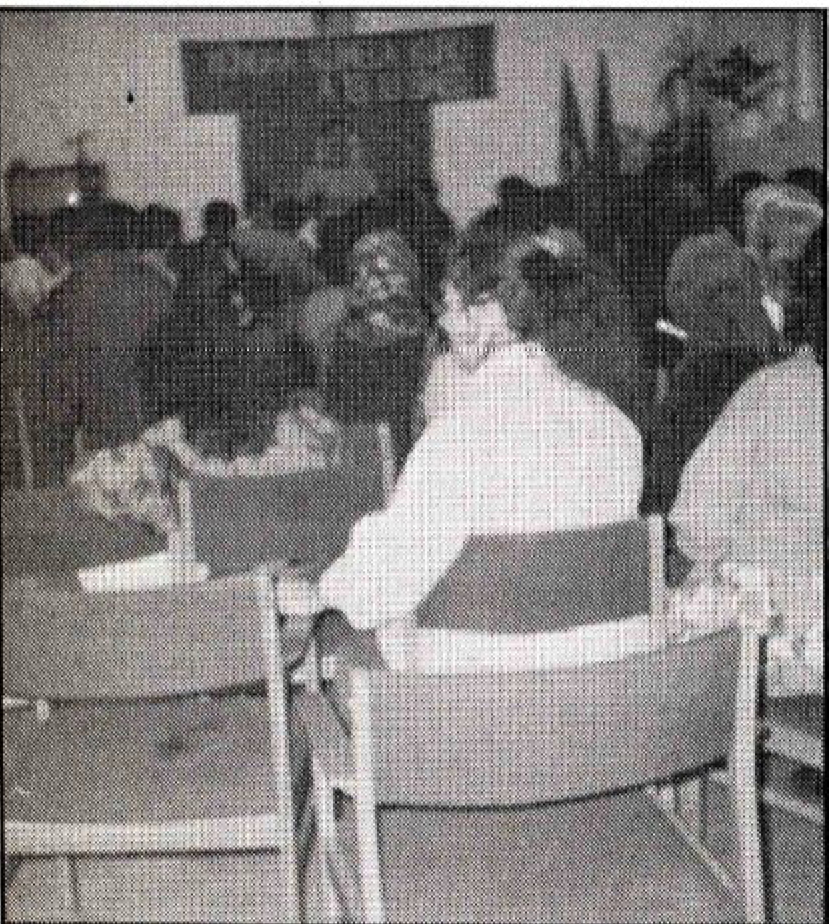
Futbol karşılaşması

Bochum *(Berxwedan):* 19 Ocak 1992 tarihinde Bochum Kürdistanspor'la Hagen Araratspor arasında yapılan futbol karşılaşmasını Hagen Araratspor 9-2 kazandı. YCK (Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği)'ye bağlı bu iki futbol takımı arasında gerçekleşen karşılaşma, yurtseverlerin canlı katılımı ve tezahüratlarıyla sosyalist bir yarış ruhu içinde geçti. Maçın sonucunda Hagen Araratspor, Bochum Kürdistanspor'u 9-2 yenerek sahadan galip ayrıldı.

Foto: Berxwedan

31 Aralık 1991. Licê ve Pasûr'daki katliamları protesto amacıyla Almanya'nın Münster şehrindeki TC konsolosluğu önünde gösteri.

İsveç Kürt Kültür Derneği'nin 13. Kongresi yapıldı

Foto: Berxwedan

Stockholm *(Berxwedan):* 11 Ocak 1992 tarihinde yapılan ve oldukça tartışmalı geçen, kapsamlı eleştirilerle geçmişin gözden geçirildiği 13. Kongre, şehitlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Daha sonra bir yıllık faaliyet raporunun okunup tartışılmasına geçildi. Dernek üyeleri, bir yıllık çalışmalara ilişkin oldukça yararlı eleştirilerde bulunarak yolgösterici öneriler sundular.

Eski yönetimin eleştirileri yanıtlayıp özeleştiri vermesinin ardından, yeni yönetim seçildi. Derneğin ihtiyaç duyduğu araç-gereçlerin alınması ve daha geniş bir kitleye açılması doğrultusunda önemli kararların alındığı kongre, yeni seçilen yönetimin kararlılık sözü vermesinden sonra sonuçlandı.

Kürdistanlı yurtseverler Helsinki'de toplandı

Helsinki *(Berxwedan):* Finlandiya'da yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, 26 Ocak 1992 tarihinde Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de toplanarak 11. toplantılarını gerçekleştirdiler.

Şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu ve "Ey Raqîb" marşının okunmasından sonra, eski yönetim kurulu, 15 Ağustos 1991-26 Ocak 1992 tarihleri arasındaki faaliyetlerine ilişkin çalışma raporunu sundu. Zengin tartışmalarla çalışma raporunun değerlendirilmesinin ardından, eleştiri özeleştiriler yapılarak yeni dernek başkanı ve yönetim kurulunun seçimine gidildi.

88 üyeden oluşan "Komela Kurdê li Fınlandiya" derneğinin yeni başkanı ve yönetim kurulu üyeleri, bağımsız-demokratik birleşik bir Kürdistan'ın yaratılması için bu alanda üzerlerine düşen tüm görevleri yerine getireceklerine dair söz verdiler.

Yeni yönetim kurulunun 27 Ocak 1992 tarihinde gerçekleştirdiği ilk toplantıda önümüzdeki dönemde yürütülecek faaliyetler konusunda şu kararlara ulaşıldı:

1- Siyasi faaliyetler (Basın açıklamaları, protesto yürüyüşleri, Kürdistan halkıyla dayanışma geceleri, eğitim çalışmaları vb.)

2- Kültürel faaliyetler (Dil, folklor, müzik, tiyatro, tarih vb.)

DUYURU

Hollanda'nın Den Haag şehrinde yapılacak Newroz-ulusal birlik, isyan ve direniş gecesine tüm yurtseverler ve Kürdistan halkının dostları çağrılıdır.

Program:

Açılış	**Tiyatro**
Saygı duruşu	**Siyasi konuşma**
Folklor	**Koma Berxwedan**
Ozanlar	**Müzik Grubu**

Tarih: 23 Şubat 1992
Saat: 14.00
Yer: Congressgebouw
Den Haag / Hollanda

Avrupa genelinde yoğun katılımlı seminerler...

Geçtiğimiz günlerde bütün Avrupa sathında halk kitlelerimize yönelik seminerler geliştirildi. 25 ve 26 Ocak günleri geliştirilen bu seminerlerin konusu **"Kürdistan'da Yükselen Halk Hareketi ve TC'nin Özel Savaşı"** idi.

Yurtdışına sürülmüş halk kitlelerimizin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin içinden geçtiği süreç, bu sürecin her yurtsevere yüklediği görev ve bunun karşısında düşmanın döneme nasıl yüklendiğini bilince çıkarmasını amaçlayan bu seminerler yoğun bir ilgi ve katılımla gerçekleşti. Seminerlerin verildiği salonlarda tüm sandalyeler dolmasına rağmen çoğu yerde ayakta izlenildi ve zengin tartışmalar yaşandı. Süresi yer yer 5 ila 6 saat arasında değişen bu seminerlerde önce konu özetlendi ardından soru ve tartışma bölümüne geçildi. Halkın büyük bir ilgi gösterdiği ve birçok sorular sorarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında aydınlanma çabası içine girdiği görüldü. Seminerin en çok ilgi çeken kısmı ulusal meclisin inşası ve Türkiye cephesindeki durum ile düşmanın uygulamaları ve içine girdiği bunalım oldu.

Türkiye solundan da çeşitli kişilerin katıldığı bu seminerlerde, bunlardan bazılarının kendilerine özgür tartışma hakkı tanındığı halde bu haklarını Türkiye halkının kaderi üzerinde görüş belirlemede kullanmaları yerine kemalizmin etkisinden sıyrılamayan karalamalarla PKK'ye yönelmeye başlamalarını dinleyiciler büyük bir tepki ve protestoyla karşıladılar ve PKK ile Kürdistan halkının et ve tırnak gibi birleştiğini, PKK'ye saldırmanın Kürdistan halkına saldırma anlamına geleceğini, bunun da Kürdistan ve Türkiye halkının kardeşliğini bozmaktan öteye bir işe yaramayacağını belirttiler.

Daha sonra PKK'nin Türkiye halkının da kurtuluşu için yüklenmiş olduğu görevlere ve bu temelde geliştirdiği hazırlıklara değinildi. Türkiye halkının öncüsüz, örgütsüz konumu ve bunun aşılması gereği tartışıldı.

Düşmanın son kış operasyonları ve Kürt reformistlerinin mücadelemizin yarattığı değerlerin üzerine düşmanla işbirliği ederek konma çabalarının da tartışıldığı seminerler, yeterli bir aydınlanma ve çözüm gücüne ulaşmayla sonuçlandı.

Özellikle Avrupa'daki halk kitlelerimizin ERNK Avrupa Örgütü 2. Kongresi'nde kararlaştırılan yeni dönemin görevleri ve tüm çalışmalara ülke ruhuyle yüklenmesi gereği tartışılırken kitlelerin coşkulu katılımı doruklandı. Seminerlere katılan binlerce insan bu tür seminerlerin çok yararlı olduğunu ve tekrarlanması gereğini dile getirdiler.

Seminerlerin verildiği yer ve katılım:

ALMANYA
Berlin: 150
Hannover: 350
Hamburg: 550
Bremen: 235
Nürnberg: 150
Stuttgart: 550
Münih: 130
Bonn: 130
Bielefeld: 200
Duisburg: 600
Köln: 200
Kassel: 200
Frankfurt: 200
Danimarka(Kopenhag): 130
İsveç (Stockholm): 100
Norveç (Oslo): 60
İsviçre (Zürih): 500
İsviçre (Basel): 300
Belçika (Lieg): 200
Hollanda (Denhag): 250
Avusturya (Viyana): 180
İngiltere(Londra): 300

Avrupa'daki Kürdistanlılar TC sömürgeciliğini protesto ediyorlar Foto: Berxwedan

Savaş şiddetleniyor

Baştarafı 1. sayfada

nıyor. Botan'da, Dersim'de, Direniş Üçgeni'nde sürdürülen bombardımanlar, düşmanın çirkin ruhunu ve korkaklığını ortaya koyuyor. Gerillaya karşı kuralı bir savaşa girmekten ısrarla kaçınan korkak ve sinsi düşman, bununla da sonuç alamayacağının ayrımında. Belli ki bu nedenle, Nisêbin'de, Êlih'te, Şemrex'te, Amed'de, Misric'ta, Çewlik'te kontr-gerilla elemanlarının yüzüne maskeler geçirip, onları sivil-savunmasız insanlarımıza saldırtarak, cinayetler işlemeyi sürdürüyor. Bunu yaparken de emperyalist efendilerinin desteğinden yoksun kalmıyor. Son dönemlerde kontr-gerilla elemanı katillerin elindeki silahların Alman emperyalistlerince verilenler olduğu biliniyor. Helmut Kohl hükümetinin TC'ye son olarak verdiği silahlar, sivil insanlarımızın canını almaya devam ediyor. Halkımızın da buna cevap verme ve tavır alma hakkı tartışma konusu bile edilemez. Bir halkın, kendi varlığına yönelenlere, anladıkları dilden cevap vermesi son derece anlaşılırdır.

TC savaş kurmaylarının son brifingleri de bunun bir parçasıdır. Son dönemlerde, sömürge valiliğinin yetkilerinin tüm valilere tanınması yetmemiş olacak ki, açıkça savaş ilan ediliyor. Halkın gerillayla bütünleşmesini ve düşman saldırıları karşısında açık tavır almasını "isyan" diye niteleyen bu savaş makinaları, kendi geleceğini belirleme ve iradesini egemen kılmaya yönelik gidişatını kesmek ve bastırmak için halkımızı zamansız ve hazırlıksız bir ayaklanmaya yöneltmenin hayalleriyle mest oluyorlar. Öte yandan, Kürdistan halkının baş düşmanı TC devleti, çağdışı vahşetin temsilcilerinden olma özellikleriyle, 2-3 metreyi bulan kara rağmen, dağlarımızı pervasızca bombalamayı sürdürüyor. Bu, doğanın bile kaldıramayacağı bir saldırganlıktır.

Ancak, günümüzde eskiden yaptıkları katliamlara bir daha girişemeyeceklerini ve bu emellerinin de pis kursaklarında kalacağını hatırlatalım. Savaşmayı öğrenen halkımız, sadece öncüsünün direktifleri doğrultusunda hareket edecek, düşmanın tüm tahriklerini ve provokasyonlarını boşa çıkarmayı bilecektir.

Ulusal Meclis yolunda...

Baştarafı ... sayfada

"...Baş görev devrim ise devrim için karar çıkarır. Devrim için bölgesel kararlar çıkarır. Devrim için maliye, devrim için askerlik, devrim için halkın savaş ekonomisinin düzenlenmesi, devrim için halkın demokratik işlerinin düzenlenmesi vb. gibi görevler kararlaştırabilir. Biz de artık köy ulusal meclisini halk meclisi düzeyinde yaparız. Bugün düşman bunu muhtarlık düzeyinde, köy ihtiyar heyetleri düzeyinde yapıyor. Artık muhtarlık da, ihtiyar heyeti de köyde ulusal meclistir veya halkın meclisidir, diyeceğiz. Böyle bir anlam vereceğiz. Düşmanın dayattığı biçimleri ya içine girerek ya da bozarak halkın meclisine ve temsiline dönüştüreceğiz."

Görüldüğü gibi Kürdistan halkı, artık kendi ulusal kurumlaşmasını yaratma sürecine girmiştir. Bu devletleşmeye doğru bir yürüyüştür. Bu yürüyüşte sağlam halk önderlerine ihtiyaç vardır. Halkımız kendi önderlerini çıkaracak düzeye ulaşmıştır. Burada yapılması gereken bu dönemin bu soylu görevlerine talip olmak, sorumluluğun altına girmek ve halkına hizmet sunmayı büyük bir onur ve şeref bilmektir. Yıllardır düşmana sunulan hizmet artık yeter. Bundan böyle halkımıza hizmet sunmak için görev başına!

DÜNYA BASININDA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

Türk uçakları Kürtlere saldırıda

The Guardian / İngiltere, 14.1.92

Türkiye'nin Güneydoğusunda Kürt devleti için savaşan Kürt isyancılarının dağdaki kamplarına savaş uçakları ve helikopterler tarafından saldırıldığı Türk askeri yetkilisince bildirildi. TC Genelkurmaylığından bir kaynak PKK'dan ölü ve yaralıların olduğunu, ancak yoğun kar yağışından dolayı ölüleri sayamadıklarını söyledi.

Türkiye'nin Irak'a yakın bölgesinde, Şırnak'ın kuzeyinde Cudi dağının kuzey tepelerinde PKK'nin güçlü olduğu yerdeki PKK kampları 1 hafta önce fark edilmiş ve operasyon o günden beri devam etmekte.

Sayıları 25-30 kadar olan kamplar, önce Cobra tipi helikopterlerden makinalı tüfeklerle tarandıktan sonra kaçış yollarına komando birlikleri indirildi. Diğer bir kamp ve mağara ise savaş uçakları tarafından bombalandı. Bir yetkili, burada 15-20 kişinin üzerine ateş açıldığını söyledi, ama helikopter düşürülmesi iddiaları yalanladı.

TC Başbakanı Süleyman Demirel, Güneydoğu'nun dağlık bölgelerindeki şiddetli kış mevsimine rağmen şiddet eylemlerini devam ettiren Marksist-Leninist PKK'ya karşı yeni tedbirlerin alınmasının düşünüldüğünü hafta sonu açıkladı.

PKK ile ilgili şiddet eylemleri Aralık ayının son haftasında 40 kişinin ölümüne yolaçtı. Bu arada, Irak KDP temsilcisi Muhsin Dizai, Ankara'daki bürolarını tekrar açacaklarını söyledi.

KDP lideri M. Barzani, geçen yıl Ekim ayında TC tarafından sözde PKK kampları olduğu ileri sürülen Irak'ın kuzeyinin bombalanmasında sivil halkın öldüğünü iddia ederek, KDP bürosunu kapatmıştı.

TC yetkilileriyle yaptığı görüşmelerden sonra Dizai, KDP'nin PKK ile ilişkisi olmadığını, Kürt toplumu üzerindeki Türk kısıtlamalarının kaldırılmasını ise memnuniyetle karşıladıklarını söyledi.

Kürtler, Bağdat ile otonomi görüşmelerini geçici olarak durdurdular

The Guardian / İngiltere, 16.1.1992

Iraklı Kürtler, dün Saddam hükümetiyle barış ve otonomi görüşmelerini iptal edeceklerini ve isyan hareketleri için tartışmasız bir lider seçilmesi amacıyla seçimler yapacaklarını söylediler.

Kürdistan Cephesi sözcüsü, seçimlerde M. Barzani ve C. Talabani'nin adaylıklarını koyacakları liderlik oylamasının en geç 3 Nisan (önce) tarihinde yapılacağını açıkladı. Sözcü, millet meclisi için seçimlerin de aynı tarihte yapılacağını söyledi. 8 Kürt siyasi parti grubundan oluşan Kürdistan Cephesi, 11 haftadan beri süren ambargoyu kaldırıncaya kadar görüşmeleri erteledikleri resmi olarak Irak hükümetine bildireceğini söyledi. Gerilla ordusu tarafından desteklenen Cephe, kuzey Irak'ın fiilen hükümeti durumundadır. Cephenin başlıca 2 büyük partisi olan KDP ve KYB'nin liderleri M. Barzani ve C. Talabani'dir. Otonomi görüşmelerini iptal etme kararı, aylardan beri süren erteleme ve farklı görüşlerden sonra Kürt liderliğinde yeni bir birliğin işaretini vermekte. Kürtler, uygulanan ambargonun hükümet görevlilerinin maaşlarını keserek, yiyecek ve petrol teminini zor durumda bırakarak aleyhlerine olan bir otonomi antlaşmasının kabul edilmesini amaçladığını söylediler.

Devlet nüfusunun %20'sini teşkil eden Kuzey Irak'taki 4 milyon Kürt arasında açlık, hastalık ve işsizlik yaygın durumdadır.

Kürtler, eğer Saddam Kürt sorunu konusunda politik bir çözüm istiyorsa, bundan sonraki gerekli çabaları kendisinin göstermesi gerektiğini söylediler.

Onlara hak verin, battaniye değil

Afton Bladet / İsveç, 24. 1. 1992

Anders Forsström

Devamlı ve tekrar tekrar kaçışa zorlanan her halka materyal yardımında bulunmak çözüm değil. İsveç devleti, artık bu tür çözüm olmayan yardımları önlemek amacıyla Kürt halkına açık ve direkt siyasi destek vermeli. Bu hem daha ucuz hem de daha yararlı ve çözümleyicidir. Fakat dış politikada cesaret lazım.

Bu kış Kürdistan'da 700 bin göçmen çeşitli türden ölümle karşı karşıyadır. Bu durumlar 1974'den beri her kış yaşanıyor. 1982-84-88-90 ve '91'de de bu olaylar yaşandı. Evlerini terketmeye zorlanan bu insanların sadece binde biri buraya gelebiliyor, diğerlerine ise battaniye gönderiliyor.

Neden Kürtler kaçıyor? Bu, battaniye kıtlığından mı kaynaklanıyor? Hiç de değil. Kürdistan'da petrolden sonra en fazla üretilen yündür. Kürtlerin asıl kaçış nedenleri desteklerinin olmamasından kaynaklanıyor. Bizim battaniye göndermemizle onların destekleri artıyor mu?

Bu şöyle olabilir: Kürtlerin 1988 yılındaki kaçışları sırasında Kürtlerin İnsan Hakları İçin İsveç Komitesi yardımda bulundu. Bu örgüt, tüm siyasi parti temsilcileri, kültür çalışanları, sendika ve çeşitli yardım örgütlerinin temsilcileri tarafından kurulmuştu. Komite 4 aylık bir çalışmadan sonra Kızılhaç ile birlikte battaniye topladı. "Made in Europe" battaniyeler diğer yardım malzemeleri gibi, önce Romanya'yı ziyaret etti, orada gereksinim olmayınca, bir süre oradaki ambarlarda bekletildi ve değiştirilerek kıştan sonra Kürt mültecilere ulaştı.

İsveç iktidarı eskiden denenmiş ve hiçbir faydası olmayan planını yeniden gündeme getiriyor. Kürtlere pilav dağıtılacak ve yün battaniye gönderilecek. Bu durum çok açık uluslararası bir skandaldır. 20 milyonluk bir ulusu görmeyerek, onun ekonomik, kültürel ve siyasal haklarını gözardı etmek ve bunu battaniye ile geçiştirmek daha büyük bir skandaldır. Çünkü bugüne kadar kimse, Kürtler için güçlü bir müdahalede bulunmadı. Kürtlerin hayat güvencesi yok. Tüm Avrupa ülkelerinin dışişleri Kürtlerin Ortadoğu'daki mücadelesi karşısında tam bir karamsarlığa saplanmıştır.

Düşünün, eğer İsveç, Kürtlere battaniye yerine güçlü bir uluslararası dostluk sağlayıp, destek sunsaydı, hem Kürtlerin siyasal durumu daha iyi olurdu hem de bu trajedileri bizlere milyarlara mal olmazdı. Düşünün, eğer İsveç Irak yönetimine sattığı teknolojiyi Kürtlere vermiş olsaydı, belki de Saddam, İsveçlileri rehin alma fırsatı bulamayacaktı.

Artık Ortadoğu ile oynama zamanı geldi. Kürtlere battaniye göndermeyin, siyasi destek sunun. Bugün Kürtler donup ölebilirler. Canlarını kurtarmak kurtuluş değil. Bu halkı yarınki kaderinden emin hale getirmek gerekir. Bu belki risklidir, fakat kabul edelim ki bir halkın siyasi realitesidir.

Kürdistan gerçeği ve uydu Kürtler

N. Direj

Devletin resmi söylemince "Güneydoğu" olarak adlandırılan Kürt ülkesinden, son günlerde halka yönelik oldukça karartıcı saldırı haberleri geliyor. Ülke, boydan boya bir zulüm kıskacasına alınmış durumda.

Lice'de Kulp'ta halka vurulan darbeler, "devlet baba"nın "şefkat politikası"nın gerçek niyetini açığa çıkarıyor. "Kürt Realitesi" hiç de yeni olmayan bir şekilde kabul edilirken, Botan-Behdînan hattı sık aralıklarla bombalanıyor. Kış saldırılarıyla köyler ve diğer yerleşim birimleri ateş hattının içine alınarak istendiğinde devlet terörünün ne kadar yükseltilebileceği açık açık gösterilmeye çalışılıyor.

Düzenin basın-yayın organları da tam kadro, açılan kirli savaşın hizmetindedir. Tüm kapasiteyle hummalı bir faaliyet içerisindedirler. Ölüm kusan savaş uçaklarının, övgüyle sözü edilen teknolojik helikopterlerinin maharetleri ve imha güçleri anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Günlük basında halkları birbirine kırdırtıcı savaş kışkırtıcılığı had safhada. Kamuoyu Kürt halkına karşı ırkçı duygularla besleniliyor ve düşünülen daha kapsamlı saldırılara hazırlanılıyor. Dehşet verici öldürme haberleri, çatışmalarla ilgili tek taraflı resimler, askeri yığınak ve hazırlıklara ait fotoğraf kareleri Vietnam'dan, Latin Amerika ülkelerinden değil, Kürdistan'dan geliyor. Bir elinde taş, diğerinde zafer işareti makinalı silahların, tankların üzerine yürüyen halk kitlelerine ait resim ve haberler, Angola'dan, Filistin'den değil, parçalanmış, sızlayan kanayan Kürt ülkesinden, Kürt illerinden geliyor.

Diyarbakır, Batman, Mardin, Şırnak, Siirt, Bingöl, Muş, Van ve Hakkari illerine devam eden askeri sevk ve yığınak haberlerini okuyup da tedirginliğe kapılmamak için ruhsuz olmak gerekir. Askeri araç sevkinde zırhlı trenlerin dahi kullanıldığı devasa yığınak ve hazırlıkların "huzur" ve "güveni" sağlamak için yapıldığına veya "demokrasi" ve "şefkat"ı tesis edeceğine inananların akl-ı seliminden şüphe etmek gerekir.

Koalisyon Hükümeti bu gelişmelere bağlı olarak, özgürlük savaşçılarının kararlı ve sabırlı mücadelelerinin sonucu, önemli oranda çözülen ihanet şebekesi köy koruculuğunun (yeni güçler kır polisi şeklinde ikame edilinceye kadar) devam ettirilmesi kararı alındı. Bu karara ek olarak, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin olağanüstülüğü kaldırılarak, daha da kurumlaştırılıp olağan hale getirilmesi kararı eklendi.

Emekli ve gönüllü asker R. Ergun paşanın, "Gerilla varsa, kontr-gerilla da vardır" açıklaması da siyasi cinayetlerin, kitle direnişlerini kırmanın ve düşünülen daha kapsamlı imha hareketlerinin arkasındaki kontr-gerillayı inkar etmiyor. Kontr-gerilla açık açık savunuluyor ve Kürdistan'da artık tamamen legal. Bu açıklamada kurnazca bir çarpıtma da var; gerilla ile kontr-gerilla özdeşleştirilmiş, ulusal kurtuluş ve özgürlük mücadelesi veren gerilla ile bu mücadeleyi kırmak, halkın katılımını engellemek için her türden yıldırma, sabotaj, öldürme ve provoke eylemi yapan, eylemlerinde hiçbir kural ve sınır tanımayan, özel olarak eğitilmiş bir provokasyon örgütü olan kontralar aynı anlamda açıklanmıştır.

Basında hala zaman zaman tartışılması sürdürülen, kısmi seferberlik, teritoryal savunma, gönüllü muhafız ve şu anda işletilen kontr-gerilla ve özel tim gibi savaş araçları yetmemiş olacak ki, koalisyon hükümeti şimdi de yüksek ücretli profesyonel ordu (lejyoner) şeklinde, insan öldürme birliklerini oluşturmaya başladı. Adını açıklamayan bir askeri yetkilinin belirttiğine göre, paralı orduya hayatında tavuk kesmeyenler değil, toplumun en lümpen, cani, gaddar ve serseri kesiminden adamlar alınacak ki katletme görevini yerine getirsin!

Kürt halkının tarihi, sürgünler, talanlar ve istilalarla doludur. Kürt halkı, bugünlere kadar katliamlarla, himaye altına alınarak, kişiliksizleştirilerek, beyni gövdesi parçalanarak, hücrelerine kadar bölünerek tutsaklaştırılmış ve yönetilmiştir. Kısacası ulus olmanın bütün özellikleri elinden alınmıştır. Kürt halkına gelen vurmuş, giden vurmuştur. Bizanslılar vurmuş, Abbasiler vurmuş, Emeviler vurmuş, Selçuklular, Osmanlılar vurmuştur. Son 70 yıldır da parçalanarak yönetildiği, ölümcül darbeler vurularak yok edilmeye ve ortadan kaldırılmaya çalışıldığı gerçeğini bir kez daha yineleyelim. Aynı tarihsel gelişim içinde, Kürt halkı bütün saldırılara karşı koymuş, soykırımlara karşı başkaldırmış ve kendine dokunulmadıkça hep barışçı olmuş, savunmada kalmayı yeğlemiştir.

2000'e on kalayı yaşadığımız şu son yıllarda Kürt halkına saldırılar hala devam etmekte ve hala imha tehditi altında yaşatılmaktadır. Halkımız yine her zaman olduğu gibi savunmada ve yine kardeşlik eli uzatıyor. Ama bugün Kürt halkının özgürlük mücadelesinde ve savunma mevzilerinde çok önemli değişmeler var. Geçmişin bütün ilkel savunma araçları birer birer terk ediliyor. Halkımız artık ağıt yakmak, feryat figan etmek istemiyor. Kürt halkı bugün, PKK önderliğinde geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesiyle evrimleşmiştir. Kürt halkı modern savunma sanatının yanında, özgür ve insanca yaşamanın ne anlama geldiğini de öğreniyor. Halkımız, gelene gidene tepelenmemeyi ve yok olmamayı bir varlık sorunu haline getirmiştir. Onun bunun himayesi, kapatması olmamayı öğreniyor. Kürt halkı yetiştirdiği direnişler ve serhildanlarla geleceğine kendisinin karar verebileceğini ve insanlık ailesinin şerefli bir üyesi olabileceğini öğreniyor.

Her ulus gibi Kürt ulusunun da ülkesinde sömürülmeden, ezilmeden, aşağılanmadan, katledilmeden, yasaksız, özgür ve insanca yaşamaya hakkı vardır. Kendi yazgısını kendisinin belirlemesine hakkı vardır. Kürt halkı bu meşru hakkını kullanmak istiyor.

Ulusların kaderlerini tayin hakkı (Self-determination), BM'ce de kabul edilmiş ve teminat altına alınmış bir haktır. Kürt halkı, uzay teknolojisini yaşadığımız çağda bu hakkını kullanması engellenen ender halklardan biridir. Hak kullanmada sonuncu sıradayız. Yitirilen büyük bir zaman süreci var. Kürt halkı yitirilen zamanı hızla kazanmak ve

Foto: Berxwedan

hızla çağdaşlaşmak zorundadır. Bu zorunluluğun bilinci ile çığ gibi büyüyen direnişler ve başdöndürücü gelişmeler kaydedilmektedir.

Özgürce yaşamak hakkını elde etmenin bedeli elbette ki oldukça ağırdır. Elde edinceye kadar da daha çok ağır bedellerin, değerlerin ödeneceği de biliniyor. Şekilsiz bir otonomi talebinin bile, G. Kürdistan'da onbinlerin zehirli gaz bulutları altında imhasına, milyonların savunmasız ve çaresiz bırakılmasıyla göçüne ve mecburi iskanına mal olduğu, dünya kamuoyu önünde yaşandı.

Kürt halkına yönelik kırım ve göç olaylarının daha büyük ve tehlikelileri, yapılan yeni askeri hazırlıklarla Kuzey Kürdistan'da yaygınlaştırılmak isteniyor. Bölge tam bir cehenneme çevrilme tehditi altında! Kürt halkının özgürlük mücadelesinin önderliği, mücadele içindeki kurumları daha büyük trajedilerin yaşanmaması için güvenilir ve temkinli politikalar üretiyor, halklar arasındaki kardeşliği, dayanışmayı her zamankinden daha çok yükseltmek gayretini gösteriyorlar.

Hem Kürt halkı açısından, hem TC devleti açısından tarihi dönüm noktalarına gelinmiştir.

Gelinen bu önemli ve belirleyici dönemde karşıtını, muhatabını küçümseyen ve abartan daha başlangıçta yenilgiyi kabul etmelidir. Her kavgada bir pay kendimize, bir payı da karşıtımıza vermeliyiz. Çoğu kez mücadelenin bu basit kuralını unutuyoruz. Sonuçta tahlil ve değerlendirmelerimizde ya aşırı abartıya ya da bilgiçce küçümseme kolaylığına kaçıyoruz. Bu da yorumların ciddi isabetsizlikler ve çelişkiler içermesine yol açıyor. Çoğu aydınımız, yazarımız ve siyasetçimiz, Özal'ların, Demirel'lerin "Kürt politikası"nın arka yüzünü göremediler. Taktiksel yumuşamalar karşısında politikasız ve taktiksiz kalarak, esneyip gevşediler. Özal'ın pratik zekasına, Demirel'in "baba"lığına övgüler yapıldı. Dahası, "bu liderlerin aslında iyi niyetli oldukları, fakat askeriyeye söz dinletemedikleri" şeklindeki yanıltmalı imajın taşınmasına ortak oldular. Halkın kendini savunmasız bırakmaması için yükselttiği mücadele karşısında, sertleşip öfkelenen aynı liderlerin kötülüklerini, "aslında baskıcı ve zorba kişiliklere sahip oldukları gerçeğini bildikleri"ni belirterek, "bilgece" sinirlenme gösterilerine giriştiler. TC devletinin sivil yöneticilerinin, son yıllarda dünyadaki değişim rüzgarlarının da etkisiyle, orduyu yönetim kademesinden dışlamak istediği doğrudur. Yönetimde belli bir asker-sivil çekişmesi de vardır. Bir kez daha altını çizerek belirtelim: Kürt halkının kendi kaderini **kendisinin** tayin etmesi sorunu gündeme geldiğinde bütün sivil erkan askerileşir. Bazıları askerleri aratmadan, yön alır ve yönelirler.

Bu gerçeğin bilincinde olan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve önderliği, halk benliğini doğru konuşturmanın meyvelerini, et-tırnak şeklinde halkla bütünleşmek, kurumlaşmakla toplamaya başladı. İç ve dış diplomaside Kürt ve Kürdistan gerçeğinin dolaysız tartışmaya açılması, bu alanda katedilen önemli mesafeler ve son 20 Ekim seçim sonuçları, halkın özgürlük mücadelesiyle bütünleşmesinin somut sonuçlarıdır.

Bu bütünleşme, yıllardır amansızca sürdürülen sistemli tecrit, saldırı, imha, karalama ve gözden düşürme çabalarına rağmen gerçekleştirildi. Yediden yetmişe Kürdistan'da herkes siyasallaşıyor. Ulusal renklerini taşıyan her Kürt çocuğu devlet nezdinde birer potansiyel suçlu! Devlet baskı ve şiddeti arttırdıkça, halk kitleler halinde ve yakıcı bir sıcaklıkla özgürlük kavgasına atılıyor. Korkuyu yene yene yolunda ilerliyor. Korkuyu yenemeyen ve buz gibi bir soğukluk içinde üşüyüp titreyenler de var.

Halkın özgürlük mücadelesine sahip çıkmasını, Türk yazar çevreleri, "PKK artık dağda değil her yerde!" biçiminde itiraf ediyorlar. Bay Ecevit hırsla, "devletin içine bir dinamit gibi yerleştiler" diyerek çözüm istiyor. Gazete köşelerinde devlete her gün değişik şekillerde akıldanelikler de bulunuluyor.

Devletin asker, sivil bütün yöneticileri akılcı ve barışçı çözüm için en küçük bir adım dahi atmış değiller. Koalisyon hükümetinin icraatıyla da bu gerçek değişmemiştir. Yaptıkları; sadece, ayaklarının tozuyla Diyarbakır, Mardin, Şırnak... gibi hassas bölgelere "demokrasi", "şefkat" gösterileriyle kaldı. Bu gösterilerde yirmi milyonluk Kürt halk "realitesi"ni yeniden keşfettiler. Haklarını yememek lazım. Bir de, kendi ayıpları olan "Kürtçe yasağı"nı (anti-terör yasasının teminatına alarak) kaldırdıklarını ilan ettiler. Ve bir kez daha halka "isterseniz Kürtçe konuşabilirsiniz" (!) lütfunda bulundular!.. Ülkeye yapılan bu siyasi çıkartmalardan hemen sonra askeri çıkartmalar yapıldı. Keşfedilen Kürtler, Botan'da, Cudi'de bombalanmaya başlandı! Ölülerini toplayan, cenazelerini kaldıran halka, toplandıkları ve Kürtçe bağrıştıkları için kurşun serpildi! Halkın saatlerce karın üzerinde yatırıldığı gerçeğini, bir siyasi yatırım aracı yapmak için, TV'de memleket meselelerinin görüşüldüğü açık oturumda dile getiren N. Erbakan hoca, hemen oracıkta hükümetin Başbakanı Demirel tarafından Olağanüstü Vali'den alınan bilgi ve böylesi açıklamaların yapılmaması uyarısıyla, yalanlandı. Bunlara ek olarak, TBMM kürsüsünden gerçekleri dile getirmeye çalışan, barış ve kardeşlik eli uzatan Kürt kökenli milletvekilleri susturuluyor, yaka-paça kürsüden indiriliyor, dokunulmazlıklarının kaldırılması için DGM'lerde soruşturmalar başlatılıyor. Kısaca; devlet yönetimi, yine barışçı elleri kırma ve siyasi çözüm için açık tutulan kapıları büyük bir gürültüyle kapatmak niyetinde.

TC devlet yönetimi, Kürtleri himayeye alıp yönetmek için, "böl-yönet" politikasından hala oldukça umutlu. Bu politikaya alet olabilecek ve TC'nin hamiliğine dünden razı, "Türkiye Kürdü olmaktan mutluluk duyan" bir hayli siyasetçi, aydın, yazar ve Kürt de var! Bu gerçek, "böl-yönet, parçala-inkar et" politikasını gerçekleştirmede devletin bir hayli umutlandırıyor. Bu umutlanma TC yönetimini, Avrupa'da yapılan geçmiş Kürt konferanslarını yakından ve dikkatle izlemeye itti. Bu konferanslardan birinin de İstanbul'da yapılması hazırlıklarına yeşil ışık yakıldı. Bu konferanslar ve "Kürt Özgürlükleri Girişim Komiteleri"nden, devlet destekli legal bir Kürt partisi çıkarabilme gayretleri de sürüyor.

Ülke gerçeğinde ve hükümet yönetim cephesinde bu gelişmeler olurken, İstanbul'da, yıllar sonra "Rojname" adında Kürtçe bir gazete çıktı. Anadilimde bir gazete okumanın sevinci ve tadıyla bir tane aldım ve okudum. Hemen belirteyim: Sayfalarını çevirip okudukça sevincim yerini üzüntü ve kaygıya bıraktı. Halka beklenen vermemesinden dolayı ve gözlemlediğim kadarıyla Rojname, gündemden düşmüş durumda. Gazete yöneticilerinin, ülke gerçeklerini görmemezlikten gelici, görebildiklerini oldukça hafife alıcı haberleri var. Çok kötü ve talihsiz açıklamalarda bulunuyorlar. Son olarak bunlara değinmek ve kendilerine bazı önerilerde bulunmak istiyorum:

"Rojname"nin deneme sayısının sahibi Sayın A. Z. Okçuoğlu basına yaptığı tanıtım açıklamasında, "*...Gazetenin bir siyasi çizgisi olmayacak, Kürdüz ama şoven-milliyetçi bir anlayış taşımıyoruz...*" diyor ve ekliyor; "*Şiddetin çözüm olmadığını anlatacağız...*"(?!)

Bu açıklamalarınızda "siyaset yapmama siyaseti" yapıyorsunuz. Hakkari Spor takımının bile taşıdığı renklerle ne kadar siyasetin içinde olduğu gerçeğini kendiniz haber yaptığınız halde, uzun süre siyasi çizgisiz ve tarafsız kalmayı nasıl başaracaksınız?! Gazetenizin ömrünü uzatmak istiyorsanız, çizgisiz kalmayı değil, ülke gerçeğini çizgi yapmalısınız. Halk, sayfalarınızda kendi gerçeğini bulmalıdır. Aksi takdirde, İ. Beşikçi, M. Zana gibi mücadelenin ünlü isimlerini haber yapmanız, ömrünüzü uzatmanıza yetmez. Ayrıca toplumun alabildiğine siyasallaştığı bir ortamda, "siyasetsiz" kalma gayretiniz, uslu ve terbiyeli Kürt tipi çizmekten başka bir işe yaramaz. Bu da bir politikadır ve bu politika, devletin "önce Kürdü okşa sonra döv" taktiğine alet olmaktan öteye gitmez. Önerim, ülke gerçeğini dile getirici bir siyasi çizgi takip etmenizdir. "*Kürdüz ama şoven-milliyetçi bir anlayış taşımıyoruz...*" diyorsunuz. "*Kürdüz fakat ilkel-milliyetçi değiliz..!*" deseydiniz, belki sizleri birazcık anlayabilirdim. Ezilen Kürt ulusunun da "şoven-milliyetçi" bir anlayışının olduğunu ve kendinizi bu "şoven-milliyetçi" anlayıştan ayrık tuttuğunuzu belirtmeniz korkuç bir körlüktür. Kürt halkının yurtseverliğini, şoven-milliyetçilikle, ırkçılıkla bir tutmanız, içine düşülmüş affedilemez bir gaflettir. Ezilen ulus milliyetçiliğinin, şoven ve ırkçı-milliyetçilikle bir olamayacağını sizler gibi "Kürt" siyasetçilerine yeniden anlatmak bilgiçlik olacaktır. Şunu belirtmekle yetiniyorum. Ezilen ulus yurtseverliğini, yıllarca ulus milliyetçiliği, ırkçılığı ve hatta faşizmle aynı kefeye koyan ve bununla kamuoyunu arkalamaya çalışan yılların kemalistleriyle aynı çizgilerde saf tutuyorsunuz. Önerim, saflarına katıldığınız çizgileri çabuk görmeniz ve terk etmenizdir.

"*Şiddetin çözüm olmadığı*"nı anlatacağınız hususuna gelince: Bunu kime anlatacaksınız? Geleneksel şiddetinden vazgeçmeyen devlete mi? Bizzat düzenin bazı yazarları, siyaset adamları, şiddetten başka çözüm yollarını öneriyorlar. Formüller düşünüp, teoriler üretiyorlar. Devlet bu uzmanlarının önerilerini dikkate alıp bir türlü vazgeçmiyor. Üstelik şiddeti her gün yetkinleştirerek tırmandırıyor. Devlet yönetim erki, danışmanlarının çözüm önerilerini dinleyip vazgeçmiyor. Siz "Kürtçe" anlatarak mı TC devletini şiddetten vazgeçirteceksiniz? Gelin şiddet kavramını ve tarihte şiddetin rolünü bir kez daha inceleyin...

Evet, "Birîn kure"* lê belê dermanê wi ji, baweriya gel û rastiya welat e.

(Evet, yara derindir. Fakat ilacı da, ülke gerçeği ve halka güvendir.)

*"Birîn kure", "Rojname" gazetesinin kapak sloganıdır.

21 Ocak 1992 / Adana

Okuyucuların kaleminden Okuyucuların kaleminden Okuyucuların kaleminden Okuyucuların kaleminden Okuyucuların kaleminden

Bize sunulan nasıl bir yaşamdır?

12 Eylül faşizminin uzantısı olan mevcut iktidar, Kürdistan halkını ve Türkiye işçi sınıfını azgın ve katmerleşmiş bir sömürü sistemiyle soyup soğana çevirmiştir. Gün geçtikçe yoksullaşan halk kitleleri, kurtuluşu Avrupa'ya kaçmakta görmüşlerdir. Özellikle Kürdistan'da yüzbinlerce genç insanımızın ellerine bilinçli bir şekilde pasaport verilerek Avrupa'ya kaçması sağlanmıştır.

Amaç bellidir. Amaç, Kürdistan'ı boşaltma, halkımızı sıcak savaş ortamından, gelişen halk muhalefetinden ve mücadeleden uzak tutmaktır.

Ama kaçmak bizler için çözüm yolu değildir. Eğer bizler kendi sorunlarımızı çözemiyorsak, çözüm yolu bulamıyorsak, başkaları hiç mi hiç çözemez.

Bize sunulan ucuz bir yaşamın karşılığında milyonlarca insanımızın emeği, insanlığı ve onuru istenmektedir. Avrupa ülkelerinde bizim için hazırlanan ortam, bizleri yutmaya, lümpenleştirmeye, yozlaştırmaya, kişiliksizleştirmeye yöneliktir. Bizleri yiyip bitirmek için hazırlanmıştır.

Bunun karşısında bireysel kurtuluşun çözüm olmadığını bilerek, Kürdistan halkının kurtuluşunu esas alarak üzerinde asırlardan beri yaşadığımız, doğup büyüdüğümüz toprakları terketmeyelim. TC sömürgeciliğinin ve emperyalistlerin oyunlarını boşa çıkaralım. Ya bağımsız vatan ya ölüm şiarını yükseltelim.

Y. Baran / Fransa

PKK olmasa idi halimiz ne olacaktı?

Bu sorunun cevabını aramaya çalışıyorum. Gerçekten ne olacaktı halimiz? Hiç ERNK ile ilişkide olmayan, Avrupa metropollerinde pis bir yaşam peşine düşmüş bazı Kürt gençlerinin hali gibi olacaktı. Hele bunlardan bazıları öylesi bir duruma düşmüşler ki, ne yapacaklarını şaşırmış, ailelerini unutmuş, ülkesinin nerede ve ne halde olduğunu bilmeyen, kendisinin kim olduğunu ve yarın nerede barınacağını bilmeyen bir durumdadırlar. Neredeyse artık yuvasız göçmen kuşlar durumuna gelmiş bu insanlarımız, günlük yiyecek ve barınacak yer bulmakta bile güçlük çekiyorlar. Bırakalım ülke sevgisini, kendilerini dokuz ay karınlarında taşımış, yememiş yedirmiş, sırtında taşımış ana ve babalarını bile unutmuşlar. Avrupalı olma tutkusuna kapılmışlar, ama bunu da bir türlü becerememiyorlar.

Eğer PKK olmasaydı, işte bizim halimiz de bu olacaktı. Tüm bunları yaratanlar, ülkemizi parsellemiş, kimliğimizi yok saymış sömürgeci devletlerdir. Ama insan olmanın, onurlu olmanın önünde bir engel de yoktur. Nerede olursak olalım, her yerde onurlu bir insan olmanın mücadelesi verilebilir. PKK bunu bize kanıtlamıştır. Kendisine Kürt diyen herkes, biraz da öz varsa kendisine çeki düzen vermeli, bu kutsal mücadele içinde yerini almalıdır.

Ulusal kimliğinin bilincine varmış her Kürt bireyine düşen görev, bulunduğu alanlarda varolan bireysel yaşam peşine düşmüş ve ulusal kimliğinin bilincine varmamış Kürt gençlerini ERNK saflarına kazanmak ve ona kendi öz benliğini öğretmektir.

İsviçre / Heval Azad

Anlatmak istiyorum

Anlatmak istiyorum ben ülkemi
dağı, taşı, toprağı ve suyunu.
Anlatmak istiyorum ben
Diyarbakır zindanlarında
sömürgeciliğe boyun eğmeyen
direnişçilerimizi.

Anlatmak istiyorum ben
sarı-kırmızı-yeşil rengin
yasak olduğu bir ülkede
kırmızı giymek için ağlayan
bir küçük kızı.
Kürt kırmızıyı sever derler
yıllardır bu toprağı kızıl
kanlarıyla sulayan
özgürlüğü kızılda bulan bir halk
elbette kırmızıyı sevecek.

Anlatmak istiyorum ben
çırılçıplak soyulup da
sokaklarda gezdirilen
bacılarımızı
ve hücrelerde etleri çürüyen
esirlerimizi.

Anlatmak istiyorum ben
mezarımı Kürdistan
dağlarına kazın
üzerine borçlu diye yazın
diyen büyük önder
M. Hayri Durmuş'u.

Halkımızın dileği Kürdistan'ın kurtuluşu

Geçtiğimiz yıl Kürdistan'a bir aylık izne gittim. Kürdistan topraklarına ayak basar basmaz derin bir nefes alarak kendimi çok mutlu hissettim. Köyüme vardığımın ikinci günü içerde oturuyorduk. Akşam saat 21.00'e doğru geliyordu. Birden otomatik silah ve elbombalarının sesi geldi. Herkes bunların gerilla olduğunu söyledi ve ışıkları söndürüp dışarı çıktı. Dinlemeye başladık. Çatışma iki saat kadar sürdü. Yatağa girdiğimizde birkaç silah sesi daha geldi ve sonuçlandı.

Sabah kalktığımızda köylülerin sessiz konuşmalarından öğrendik ki, çatışmada bir bayan gerilla yaralanmış. Düşman ise kayıplarını gizledi.

Aynı gün şehir merkezine doğru yola koyulduk. Yolda TC'nin özel timleriyle karşılaştık. Kimlik kontrolü yaptılar. Özel timlerden biri üç yaşındaki küçük oğluma bakıp "Terörist, tıpkı teröristlere benziyor" dedi. Yolculuk sırasında köylülerden duyduk ki, gerillalar evlerin kapılarına bildiri bırakmışlar ve Türk köylerinde de bildiri dağıtmışlar. Kürt köylerine dağıttıkları bildirilerde şu yazılar yer alıyormuş: *"Bizler sizin için canımızı feda ediyoruz. Neden siz göçüyorsunuz? Neden korkuyorsunuz? Arkanızda biz varız. Korkmayın ve burada kalın."* Türk köylerine dağıtılan bildirilerde de, *"Bizim sizlerle hiçbir sorunumuz yok. Biz devlete karşıyız. Bizden sizlere zarar gelmez"* diye yazıyormuş.

Daha önce izne gittiğim zaman herkes gerillalara "terörist" diye hitap ediyordu. Şimdi ise öyle güzel gelişmeler gördüm ki, anlatamam. Kendi aralarında Yeni Ülke gazetesini okuyorlar, siyasi konuşmalar yapıyorlar, birbirlerini eleştiriyorlar. Konuştuğum birkaç arkadaş şöyle diyor: *"Burada kitap olsa, dergi olsa kendimizi geliştiririz, ama yeterince yok."*

Bizim kaldığımız bölgede ermiş bir adamın türbesine gittim. Türbede herkes yazılar yazıyordu. Buradaki yazıların bazılarını okudum. Şunlar yazıyordu: *"Dileğimiz PKK önderliğinde bağımsız ve özgür bir Kürdistan kurulsun! Apo'ya başarılar diliyoruz."*

Ben de Avrupa'da yaşayan halkımıza şu çağrıyı yapıyorum: Burada herşeyi serbestçe konuşabiliyoruz. Ülkemizde de halkımız artık gerçeklerin farkına varmış ve yediden yetmişe ayağa kalkmış. Ne pahasına olursa olsun kendilerini geliştirmek istiyorlar ve geliştiriyorlar da. Demek ki bizim için burası bir kurtuluş alanı değildir. Tüm gücümüzle mücadelemizi destekleyelim!

İsviçre'den yurtsever bir bayan

AMED VE SEÇİMLER

İki haftalık yıllık iznimi 15-29 Ekim tarihinde Amed'de geçirdim. Bir akşam üzeri Amed'e geldiğimde, HEP'in seçim arabaları Kürtçe şu anonsu yapıyordu: *"Gelê Amedê yê welatparêz, işev li saet 19.00'de li semta Şehitlikê de civinekê bê amadekirin. Hun hemû bixêr bên".* Bu anonsu duyunca halkın artık ne aşamaya geldiğini anladım. 1989'da halk *"dikkatli ol, her dört kişiden biri ajandır"* diyerek içlerindeki korkuyu dışa vuruyordu. 1990'da korku büyük bir oranda yenilmişti ve gençler örgütlenme ve dağa çıkmanın yollarını araştırıyordu.

Bu yıl şu açıkça görülüyordu: 10 Temmuz serihildanıyla Amed başkent onuruna yeniden ulaşmıştı. Farkedilen diğer önemli bir şey de, halk artık '90 yılının abartmalı ve ballandırılmış değerlendirmeleri yerine, olaylara daha çok hareketin genel eleştirisel stiliyle yaklaşıyordu.

Şehitlikteki "Kahve toplantısına" 3.000 kişi katılıyor. **"Li Amedê, Amedê"** şarkısıyla halaylar çekiliyor ve genç kızlar başlarına "kesk û sor û zer" puşileri bağlıyor. **Tüm Kürdistan şehitleri ve Vedat AYDIN**'ın anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra konuşmalar başlıyor. Konuşmacılar Kürtçeyle hitap ediyor ve Türkçe konuşanlar önce kitleden özür diliyor ve hafif homurtulardan ve bazılarının "Kurmanci, Kurmanci" protestolarından sonra konuşmalarını yapıyorlar. Bu mitingdeki konuşmacılar Hatip Dicle, Sedat Yurttaş ve **Vedat AYDIN**'ın yerini alan Hüseyin Turhallı'dır. Kürdistan tarihi, mücadelesi, kültürü ve düşmanın barbarlığından epey bahsediliyor. Miting, slogan ve "Li Amedê, Amedê" müziğiyle disiplinli bir şekilde dağılıyor.

Ertesi gün, 16 Ekim, sabah saat 9.00'da HEP binası önünde büyük bir kitle toplanıyor, Bismil ve Farqin mitingleriyle dayanışma için konvoy halinde yola çıkılıyor. Arabamız konvoyun yanından geçiyor, 183 araç sayıyorum ve daha sonra hızlanıyoruz ve ben de saymayı bırakıyorum. Yolda pamuk işçileri ve köylüler yolu kesip konvoyu durduruyorlar. Bu türlü karşılamalar abartılı devrim romanlarını bile geride bırakıyor. Dört yaşındaki çocuklardan 80 yaşındaki ihtiyarlara kadar herkes son dönemde popüler olan **"Serok APO Sazümankar"** sloganını atıyor, halaylar çekiliyor ve biraz sonra yolumuzun tekrar kesilmesi için hareket ediyoruz.

Bismil'e girdiğimizde, konvoyun önüne inek ve koyun sürüleri geçiyor. Araçlar korna çalarak onları korkutmaya çalışıyor. Bu arada kitle içinde esprili yüksek bir ses geliyor, *"Hevalno heywanan netirsinin, ew ji piştgirtiya me dikin!".* Esnaflar ve okul bahçelerinde toplanan önlüklü öğrenciler, dayak ve disipline rağmen zafer işareti yapıp sloganlar atıyorlar. Bismil'deki mitinge 10 bin kişi katılıyor. Konuşmacılar: Leyla ve Mehdi Zana, Salih Sümer, **Vedat AYDIN**'ın bir kardeşi ve diğer birkaç kişi.

"Silav li hevalên serên çiyan, silav li Mazlûm û Egîdan" sözleriyle Kürtçe konuşmasını açan Leyla Zana, halk tarafından büyük alkış ve ardı arkası kesilmeyen sloganlarla karşılanırken, *"Oylarınızı bana verin, ben tercih adayım"* sözleriyle Türkçe konuşmasını açan, bay geleneksel parlamenter Salih Sümer, kitle tarafından homurtu ve bazı gençlerin "yuh"lanıyla karşılaşıyor.

Farqin'e doğru yola çıkıyoruz. Şehre yaklaştığımızda yüze yakın araç konvoyumuzu davul ve zurnayla karşılıyor. Trafikte adeta bir kaos yaşanıyor ve 10 bin kişinin katılacağı miting gecikiyor. Şehir halkının karşılaması Bismil'deki gibi coşkulu. Çocuklar, kadınlar ve ihtiyarlar zafer işareti ve sloganlarla bizi karşılıyor.

Leyla Zana konuşmasını *"Silav li bajarê Egîd"* ile açıyor ve daha sonra kadınların çift baskılı sorunlarına değiniyor: *"Her çîkas zilamê Kurd zulmê li ser jina Kurd dike, lê dîsa ji ji wê hez dike û rûmetê dide wê. Îro jina Kurd ji çek hildaye û milê xwe dide milê zilamê Kurd, ev pir girîn e, nexwe welatê me rizgar nabe."* Alkış ve slogan dalgaları. Polisin mitingi videoya çektiğini gören Leyla Zana, halkı korkmamaya çağırıyor ve halk kameraların içine baka baka **"Biji PKK", "Biji Serok APO", "Kahrolsun kontr-gerilla"** sloganlarını haykırıyor.

Ertesi gün, 17 Ekim. Miting Hênê(Hani) ve Licê'de yapılıyor. Hênê'ye giden konvoya yetişemediğimden dolayı direkt Licê'ye gidiyorum. Licê'ye giderken, dolmuşta bazı yurtseverler yanından geçtiğimiz Fis köyünü göstererek, *"PKK li vir hat damezirandinê"* diyor, ama '78 yılının hangi ayında kurulduğu konusunda Licê'ye kadar tartışılıyor.

Hênê'den gelen konvoy çok coşkulu. Bir arkadaşım bana kızarak, *"Tu çima nehatî Hênê? Divê te gundê Serdê biditiya"* diyor. Serdê köyü yakınlarında gerillalar yolu kesiyor, beraber halay çekilip silah sıkıldıktan sonra gerillalar büyük bir ERNK bayrağı açıyor ve tüm konvoy bunun altından geçiyor.

5.000 kişinin katıldığı coşkulu, sloganlı ve yağmurlu Licê mitingi de başarıyla sonuçlanıyor. Aynı akşam Licê yakınlarında gerillalar, maaşlarını alan 17 köy korucusuna pusu kuruyor. Dördünü öldürüyor ve diğerlerini de yaraladıktan sonra maaşlarını ibret olsun diye ağızlarına tıka basa sokuyorlar.

Amed'de diğer partiler fazla gözükmüyorlar. SP'nin düzenlediği mitinge 2.000 kişi katılıyor ve Perinçek'in *"Türk ve Kürt halkının federatif iktidarı"* sözleri kitle tarafından **"Gerilla vuruyor Kürdistanı kuruyor"** sloganıyla cevaplandırılıyor.

Bir akşam üzeri Amed sokaklarında bir seçim arabası geçiyor. Megafonlarından **"Lêxe gerilla lêxe, xayina di bin erdêxe"** şarkısı çalınıyor. Dönüp arabaya baktığımızda *"ANAP'a ve Diyarbakır'ın gerçek dostu Abdulkadir Aksu'ya oyunuzu verin"* pankartını görüyoruz. Yanımdaki arkadaş gülerek, *"Li van xayina binêre, li benda infaza gerîllana ne"* diyor.

Son büyük miting Amed'de 30 bin kişinin katılımı ile eski belediye önünde yapılıyor. Konuşmacılar Hatip Dicle, Leyla-Mehdi Zana ve Fehmi Işıklar. Hatip Dicle'nin konuşması yoğun alkış ve sloganlarla kesiliyor. Daha sonra M. Zana konuşmasını yapıyor. Ancak başlar başlamaz Ulu camiden gelen ezan sesiyle konuşması kesiliyor. M. Zana, *"Mele li min neheqî kir, beriya 15 deqîqan ezana xwe xandibû"* esprisiyle kitleyi güldürüyor. Eski belediye başkanlığı dönemine değindikten sonra, *"Gelê Kurd tim û daim biratiya gelê Tirk kiriye, belê bersiva xwe bi zordarî û qetliamê dane me. Ji bo vê yekê emê xetekê bikşînin ser vê biratiyê, ta ku em ji heqê xwe bigrin"* diyor. Fehmi Işıklar konuşmasında ilk ve tek kişi olarak Türkiye'deki ekonomik ve diğer sorunlar üzerinde durdu ve daha sonra 2000'e Doğru ve SP'nin kendisi hakkında öne sürdüğü MİT kuryesi iddialarını kınadı.

Leyla Zana, yaptığı uzun ve coşkulu konuşmasında, Kürt kadını ve namus konusunda Kürt erkeklerini eleştirdi: *"Gelek şoreşger dibin işkencêde li ber xwe didin. Lê wexta ku dijmin bigota 'emê jina te, xuşka te an ji diya te binin, wan qirêj bikin' wê gavê hem xwe dida dest û hem ji gelek hevalên xwe dida destê dijmin. Ez dixwazim ji mêrê Kurd re bibêjim; Namus ne jin e, namus welat e, welat e, welaaat!"*

Miting bittikten sonra kitle HEP'in seçim otobüsünün peşine takılarak, **"Biji Kurdistan", "Biji PKK"** ve **"Biji Serok APO"** sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Mardin Kapı'da F. Işıklar coşkulu yürüyüşü, *"Önümüzde koşmayın ve arkamızdan da gelmeyin"* sözleriyle dağıttı. Ertesi gün, 19 Ekim'de Amed'de binden fazla aracın katıldığı "Şehir içi konvoyu" in son gövde gösterisi yapıldı.

Kürdistan'daki seçimler halkın tepkisini dile getirdi. Yoksa halkın seçim ve parlamentoya fazla inandığı yoktu. Zaten bunu adaylar da dile getiriyordu, *"Pirsa Kurdistanê li parlamentoyê hal nabe, lê ew ji ji bo têkoşîna me keminek e (mevzi)".* Tabi ki bu büyük eylemlerin yapılmasını sağlayan bir güç var ve bunu halk çok iyi biliyor. Leyla Zana da bunu Bismil'deki konuşmasında şöyle dile getiriyordu: *"Eger îro em dikarin wusa vekirî bi zimanê xwe biaxifin ev bi quweta xebatê ve girêdayî ye. Em minetdarê vê kuwetê ne. Em minetdarê Mazlûm û Egîda nin."* Ve alkışlı sloganlar...

Rêzan / İsveç

Yeniden doğuş sürecinde ERİTRE

1991 yılında birçok ulus, çok uluslu devletlerden bağımsızlıklarını ilan ettiler. Batılı kapitalist devletlerin desteklediği eski Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'dan ayrılan ulusların hemen hemen hepsi, dış yardımlarla kendi ülkelerinde kapitalizmi kurmaya çalışırken, Afrika'da sömürgeciliğe karşı uzun yıllar savaşan Eritre halkı, 30 yıllık bir gerilla savaşının sonucunda özgürlüğüne kavuşarak, ülkesinin inşasına çalışıyor.

Geçtiğimiz hafta dış yardımlara hayır diyen Eritre halkı ve temsilcileri kendi ülkelerinin inşasında Afrika'nın koşullarına özgü sosyalist bir düzen kuracaklarını açıklamışlardı. Eritre halkının, otuz yıllık gerilla mücadelesi döneminde de, kapitalist devletlerin ekonomik yardımlarını reddedip politik hakları için mücadele etmesi, devrimin temel kaldıracı olmuştu.

Geçtiğimiz son birkaç yılda, dünyanın birçok ülkesinde sosyalizmin ve sömürgeciliğe karşı mücadelenin bittiği söylenirken, Eritre'deki ulusal kurtuluş mücadelesi, sosyalizm dışında bir kurtuluşun olmadığını savunup, geçtiğimiz yaz kendi ülkesinde devrim yaptı. Bu küçük ama kararlı halkın devriminden ders çıkartabilmek için tarihine kısaca göz atmak faydalı olur.

Geçtiğimiz Mayıs ayına kadar, kendisine has devlet kurma fırsatı bulamayan Eritre halkı, tarihi boyunca sırayla Osmanlı, Mısır, İtalya sömürgesi olarak, Etiyopya ve Sudan idaresi altında kalmıştı. İkinci Dünya Savaşı'nın başlarında İtalyanları yenilgiye uğratan İngilizler, Eritre'yi parçalara bölüp, kendi sömürgesi olarak ilan etmişlerdi. İngiliz sömürgeciliğine karşı mücadele eden milliyetçi hareketlere karşı, ülkeyi bölüp parçalara ayırmaya çalışan İngilizler, 1952 yılında Sovyetler Birliği'nin, "bağımsız birleşik Eritre" düşüncesine karşı BM, ABD'nin Eritre'nin Etiyopya ile çok uluslu bir federasyon düşüncesini kabul etmek zorunda kaldı. 1952 yılında oluşan federasyonla Etiyopya ABD ile 25 yıllık anlaşma imzalayarak, yeni sömürge durumuna geldi. Birleşmiş Milletler'de uzun yıllar tartışmalara neden olan Eritre sorununda, J. Stalin'in önderliğindeki Sovyet delegeleri, Eritre'nin bağımsızlığı için uzun yıllar mücadele ettiler. 1962 yılında Eritre-Etiyopya federasyonunu fesheden feodal Etiyopya devletine karşı politik mücadele, 1961 yılında, bağımsızlık için silahlı mücadeleye dönüştü.

1974 yılında iktidara gelen yeni "marksist" Etiyopya hükümeti, gerilla mücadelesine karşı oldukça çaresiz ve zayıftı. Kendi ülkesinin topraklarının %90'ını bağımsızlaştıran silahlı mücadele, Etiyopya'da politik düzenin değişmesiyle yeni bir döneme başlıyordu. ABD'nin bıraktığı boşluğu dolduran SB ve Küba, uzun yıllar Etiyopya'nın safında yer alarak, Eritre'nin bağımsızlığını engellemeye çalıştılar. İngiliz, İtalya, ABD sömürgeciliğine karşı uzun yıllar savaşan Eritre ulusal kurtuluş hareketi, 1974'den 1991 Mayıs'ına kadar da kendine sosyalist diyen devletlere karşı savaşarak, tarihte bir eşine daha rastlanmayan, yalnız ama başarılı bir ulusal kurtuluş mücadelesi gerçekleştirdi. Mayıs 1991'de Etiyopya'daki halk hareketiyle politik iktidarı ele geçiren ulusal kurtuluş hareketi, iki yıllık bir süre için Etiyopya ile çok uluslu federatif bir devlet içinde yaşamayı kabul edip, bu süre sonunda referandumla kendi geleceğini belirleme hakkına sahip olacak.

Otuz yıllık gerilla mücadelesini, tek başına silahlı mücadele olarak düşünmek yanlış olur. Gerilla gücünün üçte birinin kadın gerillalardan oluşması, hem ulusal hareketin demokratik içeriğini geliştirdi, hem de silahlı mücadeleyi üretime bağlı, üretken politik bir güç durumuna getirdi. Bütün savaş boyunca, günlük ihtiyaçların bizzat gerillalarca yaratılması, zorunluluğun ürünüydü. Sömürgeci güçlerin özellikle üzerinde durdukları gerillaların günlük ihtiyaçlarını giderecek beslenme, barınma, ilaç, giyecek vb. gibi temel ihtiyaçların karşılanacağı işletmeleri talan edip, bölgedeki üretimi durdurmaktı. Hatta Eritre'deki bütün fabrikalar, atölyeler vb. üretim araç ve gereçleri parçalanarak Etiyopya'ya taşındı. Savaşın sonlarına doğru bütünüyle boşaltılmış olan okul, fabrika, küçük işletmeler ve kiliselerin binaları bile yıkılarak, halkın yenilgiyi kabullenmesi için savaş ekonomik alanda daha da yoğunlaştırılmıştı. Bunlar nedensiz değildi. Yer altında 41 çeşit ilaç üretebilecek işletmeler kuran gerillalar, gerilla mücadelesinin ilk başlarında bile dağlarda, tahıl üretimini gerçekleştirip, depolamasını öğrenerek kurtarılmış bölgeler kurdu. Bütün ülkede, her Eritreli yıllık gelirinin bir aylığını ulusal harekete bağışlayarak, ulusal hareketin bağımsız gelişmesine katkıda bulundu.

1980 yılı ulusal harekette önemli bir dönüm noktası oldu. Ulusal kurtuluş mücadelesini dünya genelindeki metropol alanlara yayarak, diplomatik tecrübesini geliştirdi. Yeraltı hastaneleri, yeraltı ilaç fabrikaları, yeraltı silah bakım ve tamir atölyeleri geliştirilerek, silahlı mücadelenin üretimle bağları pekiştirildi. Yine bu dönemde, dünyanın birçok merkezinde bürolar kurularak, ulusal harekete politik destek sağlanması için mücadele edildi. Ülke dışında kurulan büroların amacı genellikle yurt dışında sömürgeciliğe karşı olan politik enerjiyi bağımsızlık yönünde kullanabilme ve Eritrelilerin maddi desteğini örgütleyebilmekti. Ama yurt dışındaki bu bürolar, gerilla hareketine en fazla ihtiyacı olan üretim tecrübesini ve savaş ekonomisini öğretti. Kapitalist uluslardan birçok demokrat ve sosyalist, gerillaların ihtiyacı olan tarımcılık, ilaç üretimi, tekstil ürünlerinin yapımı, hastaların tedavisi, yiyeceklerin depolanması vb. gibi alanlardaki üretim tecrübesini gerillalarla paylaşarak, savaşın ekonomik alanda kazanılmasına katkıda bulundular. Eritre kurtuluş hareketinin dış ülkelerdeki büroları, uydu kanalıyla haberleşme sistemi ile bizzat Eritre'deki merkezi gerilla kampından yönetilen bilgi toplama merkezleri durumuna gelmişti. Bu bürolar, hem ülkedeki gerilla mücadelesinin uluslararası kamuoyu ve destek yaratmasını sağlıyor ve hem de ülke ekonomisinin inşası için gerekli teknik ve pratik bilgi kaynakları rolü oynuyordu. Ülkedeki gerilla mücadelesi ne kadar şiddetlenirse, dışardaki diplomatik çalışma da aynı oranda üretken ve daha büyük hedefler seçmek zorunda kalıyordu.

Kurtuluşa kadar yaklaşık elli bin ölü veren Eritre ulusal kurtuluş hareketi, başkenti ele geçirdiğinde 85 bin gerillası vardı. Politik iktidarın ele geçirilmesiyle birlikte silahlı mücadele sona erdi, ama bağımsızlık için politik mücadele hala gündemde. Özellikle kapitalist ülkeler, Eritre'nin bağımsızlığına karşı Etiyopya içinde federasyon kurulmasından yanalar. 1952'lerde, eski Sovyet Lideri J. Stalin'in Eritre konusundaki düşüncelerini savunan ulusal hareketin liderleri, hala aynı düşüncedeler. İngilizlerin parçalanmış sömürge Eritre düşüncesine ve ABD'nin federasyon içindeki Eritre düşüncesine karşı, "bağımsız birleşik Eritre" düşüncesini savunan J. Stalin'in düşüncelerinin bugün hala doğru olduğunu savunuyorlar. Politik iktidarın ele geçirilmesinden sekiz ay sonra, silahlarını bırakıp bizzat üretime katılan 85 bin gerilla, günde 14 saat çalışarak, harabeye dönmüş ülkelerini yeni baştan inşa etmeye çalışıyorlar. "Düşünebiliyorsan, yapabilirsin" diyen ulusal kurtuluş hareketinin liderleri, kendi ülkelerine özgü bir sosyalizm anlayışı içindeler.

Savaşın bitiminde, Eritre halkına terkedilen sadece 2400 mayın ve bütünüyle yıkılmış, harap olmuş bir ülke vardı ortada. Dili yasaklanmış, kültürü ve toprakları bütünüyle inkar edilmiş ve hatta yağmalanmamış tek bir bakkal dükkanı bile kalmamıştı bu ülkede. Oysa, bugün gerilla mücadelesinin geçtiğimiz otuz yıllık üretim tecrübesiyle, yepyeni bir ülke hızla inşa ediliyor. Eritre, Etiyopya'ya kıyasla çok daha geri ve üretici güçleri bütünüyle tahrip edilmiş durumda. Geçtiğimiz haftalarda yurt dışından dönen çoğu Eritreli, yeni bir ülke yaratmanın coşkusuyla özgürlüğü yaşıyor kendi ülkesinde. Dünyadaki bütün ilerici-demokrat kişi ve kurumlara da mektup gönderen Eritre geçici hükümeti, gerilla mücadelesinin başarısını herkesle paylaşmak istediğini vurguluyor.

1993 yılında yapılacak referandumda bağımsızlığın kesinleşeceğini söyleyen Kuzey Amerika'daki Eritreliler, kesin zaferin bağımsız sosyalist Eritre ile mümkün olacağını vurguluyorlar. Devrimle birlikte, sömürgecilerin geliştirdiği kurum ve yasaları yıkan yeni ulusal hükümet, iç politik sorunların çözümünde demokratik yasaların gelişmesine büyük çaba sarfediyor. Özellikle gerilla mücadelesinin gelişmesinde önemli rol oynayan kadınlar, ülke ekonomisinin ve politik yapının oluşumunda da önemli görevler üstlenmiş durumdalar. Yetmişbir kişiden oluşan merkez komitesinin altısı kadın olmakla birlikte, politbüroda kadın üye henüz yok. Buna rağmen, kadın hakları, Afrika'daki hiçbir ülkeyle kıyaslanmayacak kadar demokratik ve olumlu bir gelişme içinde. Sömürgecilik döneminde, kadın ne mülk sahibi olabilirdi ve ne de evlilik hakkında söz sahibi idi. Yaşı 12-13 olduğunda ailenin istediğini kabul edip evlenmek zorunda idi. Kadının politik konularda değil seçme ve seçilme hakkı, konuşma hakkı bile yoktu. Devrim hükümeti her şeyi değiştirdi. Artık, kadın da toprak sahibi olabilir, istediğiyle evlenebilir, politik olarak seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Yasal olarak, boşanma hakkına sahip olduğu gibi, boşandığı taktirde çocuk üzerinde hak iddia etme hakkına da sahiptir.

Her ne kadar bütün dünya, Eritre ve Etiyopya'yı dünyanın en yoksul, açlığın ve sefaletin en çok olduğu ülkeler olarak biliyorsa da, bunlar Afrika'nın en fazla doğal zenginliklere sahip ülkeleridir. Uzun yıllar, Osmanlıların ve Batılıların sömürgesi olarak birçok yeraltı madenlerinin talan edildiği, köle ticaretinin yapıldığı ve içinde bulunduğumuz yüzyılda da politik sömürgeciliğin kurbanı olan bu halklar, Afrika'nın diğer halkları gibi ulus olabilmenin mücadelesi içindeler. Yaklaşık 9 farklı halk grubunun yaşadığı Etiyopya'da, Eritre ulusal kurtuluş hareketinin, bütün olumsuzluklara rağmen elde ettiği zafer nedensiz değildir. Dünyanın bütün süper güçlerine karşı, uluslararası dış yardım görmeksizin bağımsızlık yönünde gelişmesi, bir hayal ürünü değildi. İkinci Dünya Savaşı sonrasında J. Stalin, Eritre konusunda Birleşmiş Milletler'de bağımsız birleşik Eritre düşüncesini savunmuştu. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen, Eritre halkının, kendine sosyalist diyen sömürgecilere karşı uzun yıllar savaşıp bugün hala sosyalizmi savunması nedensiz değildir. Sömürgeciliğin yanısıra Sovyet ve Küba askerlerine karşı tek başına sömürgeciliğe karşı politik bir mücadele için değil, kimliği bütünüyle yok sayılan bir halkın ekonomik ve toplumsal olarak kendi kişiliğini ortaya çıkartma ve yaşatma amacıyla gelişmişti. Eritre ulusal kurtuluş hareketine en büyük desteği, Etiyopya içinde revizyonist iktidara karşı yedi yıl önce silahlı mücadeleye başlayan sosyalist hareketler verdi. 1980 yılında ülkelerinin büyük bir bölümünü ele geçiren Eritreli gerillalar, SB ve Küba'nın Etiyopya hükümetine yaptığı 10 milyar dolarlık askeri yardım sonucu büyük darbeler yemişti. Ulusal savaş şiddetlendikçe Etiyopya'daki sınıf mücadelesi de gelişti, gerilla hareketi doğdu. Türkiye'de olduğu gibi, birçok değişik ideolojik grup vardı. Bunların bir kısmı düzenle uzlaşıp kayboldu, bir kısmı da Eritre halkının sömürgeciliğe karşı mücadelesinin haklılığını kavrayıp, silaha sarıldılar. Gerilla mücadelesini başlatan üç değişik sosyalist akım süreç içinde kaynaşarak, Eritre ulusal kurtuluş hareketiyle ittifakı gerçekleştirip, politik iktidara alternatif olduklarını ispatladılar.

Eritre halkı zorluklardan sonra özgürlüğüne kavuştu

da sosyalist militan mücadelenin kararlı örgütleyicisi ve yürütücüsü Eritre halkı, sosyalizmin kimsenin tekelinde olmadığını bütün dünya halklarına ispatladı.

Binlerce kilometrelik bir yolculuk bile bir tek adımla başlar. Eritre halkı çok uzun yıllar boyunca bir halk ve devlet olmamanın bilinciyle yaşadı. Oysa, bir halk olduğunun bilincine ulaşma, yıllar sonra oluşacak bir özgürlüğün ilk adımıydı. Düşüncenin madde veya ülke üretmediği doğrudur, düşüncenin bir gerçeği veya ülkeyi yok etmeye yetenekli olmadığını da ispatladı Eritre halkı. Bütün dünyanın sağdaki ve soldaki sömürgecilerine karşı Eritre halkı, bağımsız sosyalist bir ülke yaratma çabasında tek başına da olsa kendi öz gücüyle, hedefine doğru ilerliyor. Şimdi Eritre'deki savaş, silahlardan daha çok, halkın bilgi üretimine bağlı. Otuz yıllık gerilla mücadelesinde, günlük ihtiyaçları üreten, bir ülkeyi yeniden yaratan emek ve bilinç, şimdi bir halka kişilik verebilme, ulus olarak ortaya çıkabilme çabası içinde.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde, "bağımsızlığını" silahlı mücadelelerle değil, uluslararası sermayenin desteğiyle kazanan birçok ulus (eski SSCB'de olduğu gibi) hayatta kalabilmek için ekonomik yardımları zorunluluk olarak düşünüyorlar. Buna karşı, bağımsızlığını ve özgürlüğünü koruyabilmenin tek yolu olarak, kendi özgücüne güvenerek yeni bir ülke yaratmanın bilincinde olan halklar, kendilerinden önceki ulusal hareketlerin pratik deneyimlerini daha iyi değerlendirmek zorunda olduklarını biliyorlar. Eritre kurtuluş hareketi

Geçtiğimiz Mayıs ayında, Batılı kapitalist devletlerin ve ABD'nin aracılık yapmaya çalıştığı bir dönemde, her iki halktan gerillalar politik iktidarı ele geçirerek, kapitalist devletlerin aracılığına ihtiyaç olmadığını ilan ettiler. 1952 yılında ABD'nin savunduğu federasyon yine gündeme geldi. BM ve birçok kapitalist devlet, yeni politik düzeni şartlı olarak tanıyacaklarını açıkladılar. İki yıllık bir süre federasyon içinde kalması istenilen Eritre'nin, 1993 yılında referandumla kendi geleceğini kendisinin belirlemesine karar verildi. Daha şimdiden, bu iki halkın yöneticileri arasında birçok çelişki ortaya çıktı. Tarih bir kez daha, uluslara kişiliğini veren tek doğru politikanın tam bağımsızlık olduğunu, iki yıl sonra da olsa Eritre'de ispatlayacaktır. Varlığı inkar edilen bütün halklar, değil 50 yıl, 500 yıl da geçse aradan, hayatı kendileri için üretmesini öğreneceklerdir.

15 Ocak 1992 / **Ali Doğan**

Sevgili Kürdistan Çocuklar Birliği üyesi arkadaşlarıma,

Foto: Berxwedan

Berxwedan çocuk sayfasını babam okuyor, ben dinliyorum. Çok güzel yazılar yazıyorlar. Cizîra Botan'dan yazan **Rojîn** arkadaşımın yazıları çok güzeldi. Ama hem düşündürücü hem üzücüydü. Çünkü gönlünce oynayıp gezemiyor, çocukluğunu yaşayamıyor. Ama ben de Almanya'da yaşıyorum ondan pek farkım yok diyebilirim. Çünkü burda heimde yaşıyoruz, arkadaşlarım yok. Dışarı gidip oynayamıyorum yabancı düşmanlarından korkuyoruz.

Babama sordum biz niye buraya geldik. Bak Rojîn ne yazmış her şey yasak, sokakta oynamak dahi yasak polisler dövüyorlar. Bizim de öyleydi onun için geldik dedi. Ben dedim ki, burda da biz serbest değiliz, okula gidemiyorum. Hem Rojîn diyor orası güzel çok seviyorum. Bebeğinin elbiselerini, sarı, kırmızı, yeşil diye yırtıyorlar yine orayı çok seviyor.

Biz de gidelim diyorum. Babam gideriz diyor. Hem orda Rojîn'i kurtarmak isteyen, onlar için savaşan gerillaları öldürüyorlarmış. Ben de biraz büyüyünce gider gerilla olurum. Her şeyi Rojîn'e yasak edenleri öldürüm.

Amcalar bize gazete getiriyor, ben de onlara para veriyorum. Sadece gazete parası değil. Rojînleri, Welatları, Bêrîvanları kurtarmak için savaşan gerillalar için de para veriyorum.

En çok Serok APO'yu, şehitleri ve gerillaları seviyorum.

Bütün Kürdistanlı çocuklara ve bizi destekleyen dünya çocuklarına selam ederim.

Gökhan

Foto: Berxwedan

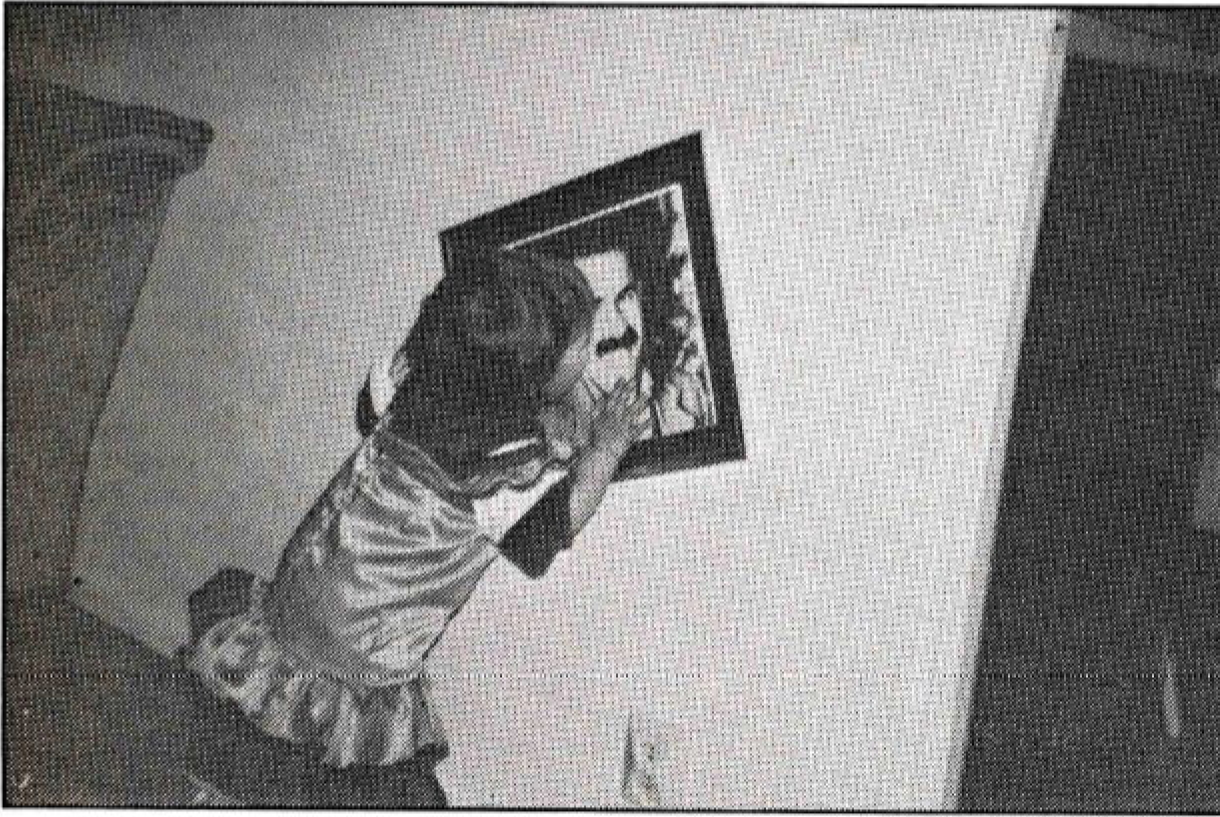
ÇOCUKLAR

Bu gece rüyamda bir yolda idim
BM'ye doğru yol alıyordum
Ulu kapısını araladığımda,
beyazları gördüm bayrakları vardı,
siyahları gördüm bayrakları vardı,
her kimi gördümse bayrakları vardı,

Bağırdılar onlar!
Ey vatansız dışarıya!
Ey bayrağı olmayan çık dışarı!

Ben de söyledim;
Bağırmayın!
Ülkeme döndüğümde,
Bu masalı çocuklara anlatacağım

Ebdullah Peşêw

Foto: Berxwedan

KURDISTAN

Tu yî bihara rengîn
Tayek rîhanî ji havîn
Tu yî dilan û ew nalîn
Dîrok tu yî, pelên bi xwîn

Lêvên te kehniya dilan
Dixûlxûlî ji nava daran
Cihê xortan î li havînan
Tu yî warê evîndaran

Tu Dersim û Amed î
Çavên te yên Silêmanî
Xwedî eniyeke bilind î
Kewê dixwînî li Cûdî

Tu Abdullah TOLEHILDÊR
Fermandarê fermandêr
Tu yî Kurdistana bi xêr
Tu yî niştimana zêr

Tu Kurdistan bi xwe yî
Çavên sêwiyan li te
Tu bû yî Zerdeştê hemdemî
Sunda me tu qubleyo

Ez keçikek du salî
Min tu maçîkir ji enî
Dinya bila tev bizanî
Tu li cem me Kurdistanî

Adare Bagokê

Serok APO'yu, gerillalarımızı, halkımızı, ülkemin dağlarını, nehirlerini ve ovalarını çok seviyorum

Serok APO, kanımla, canımla seninleyim ve Kürdistanlıyım. Kazanacağız, çünkü haklıyız.

Gerillalarımıza para topladım, gönderiyorum. Onlar bana Kürdistanımı kursunlar.

Topladığım toplam para 245 Franktır.

Boulen-Fransa
Özkan

• • •

Adım Murat, ülkem Kürdistan ama Kürdistan'da dünyaya gelmediğim için çok üzgünüm. Fakat inanıyorum gerillamız Kürdistan'ı kurtardığı zaman oraya gidip Serok APO'nun ordusunda general olacağım. Çünkü ben de onlar için para toplayıp gönderiyorum. Topladığım para 280 Franktır.

Boulen-Fransa

• • •

On yaşındayım, ülkem Kürdistan'dır. Kürdistanımı çok seviyorum. Gerillalarımız Kürdistan'ı kurmak için savaşıyor. Büyüyünce ben de gerilla olup savaşmak istiyorum. Hem de çok. Serok APO'yu, gerillarımızı, halkımızı, ülkemin dağlarını, nehirlerini ve ovalarını çok seviyorum.

Yusuf
Valance / Fransa

• • •

Benim adım Kurdo. Arkadeşim Ali Rıza ile gerillamız için 559 Frank topladık.

Lyon / Fransa

Foto: Berxwedan

Li Kurdistanê domaneke nuh destpêkir

GAVA ŞERVANÊN AZADIYÊ DÎLÎ BÛN, GELÊ ME RABÛ SER XWE

"Bajon ser dijminê har, dijminê jiyan û hebûna gelê Kurdistan..." Wêne: Berxwedan

Destpêk di rûpela dawiyê de

li welatparêzan kirin. Gava tarî dakete erdê, welatparêz biryar girtin, ku di roja 23'ê Çilê de meşeke nuh bidin destpêkirin û piştre li ser vê biryara xwe belav bûn.

● Gava li gundan ev bûyer birêvediketin, navenda Girgê Amo ji rabû ser xwe. Di roja 23'ê Çilê de dikandaran deriyên dikanên xwe girtin. 5.000 welatparêz bi lez û bezî xwe civandin. Dest bi meşekê kirin û berê xwe dan gundê Serê Biyê. Li ser riya "E-24" rastî barîkata hêzên dijminî bûn. Welatparêz paşê têgihiştinê, ku nikarin ji barîkatê derbas bibin. Disa vegeriyan navenda Girgê Amo, lê xwepêşdana xwe ji domandin. Piştî demekê welatparêz dest pê kirin, ku belav bibin. Hîna belavbûn didoma, leşkerên dijminî êriş birin ser gel û dest bi reşandina berikan kirin. Xortê 19 salî **Huseyin Tayşûn** (xwarziyê serekê belediye Girgê Amo), ku li pêşiya mala xwe bû, bû hedefê berikan û şehîd ket. Piştî saet 16.00'an hêzên dijminî êrişên xwe dijwartir kirin û heya derengê şevê agirê çekên xwe nesekinandin. Di encamê de camên bi dehan xaniyan şikestin.

● Di roja 24'ê Çilê de şeniyê Girgê Amo dest bi xwepêşdaneke şînê kir. Ji Cizira Botan û gundên derdorê jî, bi hezaran welatparêz hatibûn xwepêşdana şîna şehîd **Huseyin Tayşûn**. Hejimara welatparêzan bi carekê giha 25 hezar kesan. Cenaze ji mizgeftê hate derêxistin. Gel di nava bajêr de meşiya. 25 hezar mirov di bin posterên Serok APO û alayên ERNK de dimeşiyan. Dirûşmeyên, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî ERNK"**, **"Şehîdên me nemir in"** bangin. Gava gihan goristanê şehîd dan axê. Kêliyek li silava biranînê rawestiyan û bi xwendina xwe xaneya **"Ey Raqib"** disa ber bi navenda bajêr ve meşiyan. Dirûşmeya **"Bijî Serok APO"** Girgê Amo dihejand. Hêzên dijminî her bêhtir ketin nava tirsê. Paşê welatparêz berê xwe dan mala şehîdî û çûn serdana malbata wî. Piştî serdanê welatparêz dawî bi livbaziyên xwe anîn.

Li Hezexê meşa hevgirtinê

Gava li Girgê Amo meş çêdibû, her di wê rojê de, ango di roja 24'ê Çilê de, li Hezexê jî meşeke hevgirtina Girgê Amo çêbû. 6.000 kes li pêşiya belediyê xwe civandin û bi bangina dirûşmeyên, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Şehîdên me nemir in"** berê xwe dan meydana Newrozê. Li meydana Newrozê jî mitîngek çêbû. Dirûşme hatin bangin, axaftin hatin pêşkêş kirin. Ji wir jî berê xwe dan goristana şehîdan. Li goristanê kêliyekê li ber biranîna şehîdan li silavê rawestîn. Li wir sûnda tolehildanê hate xwarin. Paşê 6.000 welatparêz meşa xwe domandin û vegeriyan navenda bajêr. Disa dirûşme hatin qîrandin.

● Bi armanca piştgiriya Girgê Amo û protestokirina kuştinên kontrgerîlla, dikandarên bajarên Şirnex, Girgê Amo, Cizira Botan, Hezex û Nisêbînê deriyên dikanên xwe di roja 24'ê Çilê de girtî hiştin.

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Destpêk di rûpela dawiyê de

Di 70 salên dîroka Tirkiyê de gelê me nebûye xwediyê tiştekî; tiştekî ku malê gelê me bi xwe be. Gelê me her neçare maye, ku daxwazên dagirkeran her weke ezbeniyên xwe bihilbijêre. Her maye parsekê li ber deriyê dagirkeran û tu caran nekariye pirsa azadiya xwe ji berziman bike. Lewma ji her dem çû, dagirkeriya Tirkan li Kurdistanê xurttir bû. Kurd ji bûn ew berdestên, ku avê kişandin aşê dijminî, dijminê ku dixwest çerxên aşê xwe bigerine.

Gelê Kurdistanê cara yekemîn di sala 1991'ê de (Hilbijartinên meha Cotmehê) karî viyana (iradeya) xwe hindekî bitayisine parlamentoya dagirkerên Tirk. Lê me tevan dît, çawa şovenizmeya Tirkan rabû ser xwe. Ev jî, rastiyekê pirr baş ronahî dike: Ji bo berdewama dagirkeriyê hilbijartin baş in, lê divê mafên gelê Kurd berziman nebin! Ne xwe, divê gelê me jî biryarên xwe çêtir bide û hatina xwe tenê di rastiya xwe de bibîne. Çi mecbûriyeteke gelê me tune ye, ku jî niha û pêve jî bi nezaniyeke mezin tiştên bi salan dikir, dîsa bike. Gelê me divê êdî ne jî bo çarenivisa xelkê, jî bo çarenivisa (qedera) xwe, biryarên xwe bide. Ma gelo ev ne mafê gelê me ye?

Belê, êdî gelê me wê pêşengên xwe bi azadî bihilbijêre; bi riya rêberên jî pêşîra xwe afirandî wê çarenivisa xwe xêzbike. Ev jî liva gelê me ya rast e û mafê gelê me yê bingehîn e.

Ji ber van rastiyan, delameta li pêşiya gelê me ev e, ku di sala 1992'an de saziyên civaka xwe bi destê xwe lêbike û viyana xwe pêşvetir bibe. Ji jêr heya jor, ji rastiyên yekta (besît) heya rastiyên giftûgrift, gelê me wê saziyên xwe avabike, şaxên bandûrî û birêvebiriya xwe deyne û li ser vê bingehê pêşengên xwe biafirîne.

Her saziya li Kurdistanê divê di xizmeta gelê Kurdistanê de be. Bi van ve girêdayî saziyên aborî jî wê ava bibin. Her tişt divê berhemên xwe pêşkêşî gelê Kurdistanê bike. Ji aliyê çandî ve jî, rewş wê ev be. Dibistanek hebe, çima ne bi Kurdî perwer bike? Kargehek (fabrika) hebe, çima berhemên wê ne jî gelê Kurd re bin? Çima em hînî dîrok û erdnigariya (coxrafya) Kurdistanê nebin? Saziyên civakî çima çanda Kurdî pêşvenebin? Astengên li pêşiya van dikarin çi bin? Çima zagonên (qanûnên) dagirkeran hebin? Çima em baçê (vergi, deribe) bidin wan? Çima em baça xwe nedin avakirin, çê û bedew-kirina welatê xwe?

Bersivên van pirsan, ew delametên li pêşiya me ne, ku divê em wan biserbixin. Serokê Eniya me hevrê **Abdullah ÖCALAN** di vê barê de, di axaftineke xwe de weha dibêje:

"Di vê xebatê de pirsên teknikî û birêvebirinê, seriyan pirr tevlîhev nakin. Hoy û prensibên gelemperî, rêçên birêvebirinê di vê xebatê de ji xwe didin xweyakirin. Nimûne; ki bêhtir rayan bistine, ew mafê berpirsiyarbûnê bi destê xwe ve tîne. Ji xwe divê pirsa berpirsiyariyê fireh were girtin. Divê xwe di nava hemû çîn û birên netewî de belav bike. Divê di nava gel de diskûsyoneke (gotûbêj) fireh çêbibe, gel biryara xwe eşkere bide. Paşê ki bêhtir ray girt, ew dibe berpirsiyar...

"Heke delameta yekemîn şoreş be, hingê divê ji bo şoreşê biryar werin derêxistin. Ji bo şoreşê divê biryarên navçeyî jî hebin. Divê delametên weke, ji bo şoreşê aborî, ji bo şoreşê leşkerî û hwd. hebin. Meclîsên li gundan meclîsên gel in. Niha dijmin van bi riya muxtarên gundan û azayên gundan dike. Lê êdî ev wê bibin meclîsên gelê Kurd. Em dixwazin vê maneyê bidin van saziyan. Dijminî çi avakiribe, em wê xwe bidine navê û bizivirinin saziyên di xizmeta gelê Kurdistanê de..."

Weke tê dîtin, gelê Kurdistanê ketiye ser riya avakirina saziyên xwe yên netewî. Ev, meşeke ber bi dewlet-bûnê ve ye. Di vê meşê de em mûhtaçê rêberên gelî yên saxlem in. Gelê me jî xwe gihandiye wê merheleyê, ku bikaribe pêşengên xwe biafirîne. Tiştê di vir de divê em bikin ev e, ku em xwe bidin ber van delametên bi rûmet, em xwe bidin ber barê berpirsiyariyê û xizmetê pêşkêşî gelê xwe bikin. Ev jî rûmet û şerefeke mezin e, jî her kesê xwe bide ber van delametan re. Êdî bes e, ku em bi salan e, bûne peya û berdestê dijminî! Ji niha û pêve, ji bo xizmeta gelê Kurdistanê, ber bi pêş ve!

GEL Û GERÎLLA MIL BI MIL

Bi hezaran welatparêz xwedî li gerîllayên xwe yên şehîd derketin

Destpêk di rûpela dawiyê de

rabû ser xwe. Di serî de şeniyê qopaniya Eynê Lodê, şeniyê 25 gundên li Mişaran dest bi livê kirin. 5.000 mêr, jin, kal û zaro xwe civandin û berê xwe dan gundê Basinê. Ev hejimar piştî demeke kin, bi welatparêzên ji aliyê Sêrt û Dihê hatibûn, giha 8.000 welatparêzan. Jin, zaro, mêr û kal, bilî sermaya mezin û berfa bêhtirî metreyek û nîvê, şeva xwe li kendalên çiyayê Kûsiyan derbas kirin û ji ber ku bê cenazeyên şehîdan nedixwestin vegerin gundên xwe.

Di roja dûv re mûnaqeşeyên mezin di navbera hêzên dijminî û gelê me de derketin, ku dixwestin cenazeyên şehîdan bistînin. Piştî demekê, ji ber biryardariya gelê me, hêzên dijminî ku nedixwestin cenazeyan bidin, neçare man ku gavan paş ve biavêjin. Gelê me 3 şehîdên xwe ji dijminî bi kotekê stand. Gelê me cenazeyan bire gundê Basinê.

Di roja 25'ê Çilê de, şehîd di mizgeftê de hatin şûştin. Piştî nimêjê 8.000 welatparêz şehîdan hildan ser milan û berê xwe dan goristana gundê Basinê. Rêveçûneke herî mezin derketin. 8.000 mirov ji yek devî, **"Şehîdên me nemir in"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî ARGK"** bangin. Di goristanê de jî mitîngeke mezin çêbû. Alayên ERNK û ARGK hatin pêldan. Di dawiya mitîngê de xwexaneya **"Ey Raqib"** hate xwendin.

Piştî ku welatparêz şehîdan dan axê, ji gundê Basinê berê xwe dan qopaniya Eynê Lodê, ku 3 seatan ji gund dûr e. Gava gihan Lodê, demeke dirêj dirûşme bangin û paşê her kesek vegeriya gundê xwe.

Li Eynê Lodê jî, ji roja şer derketî heya 23'ê Çilê, dikandaran dikanên xwe venekirin, xwediyên mekîneyan mekîneyên xwe neşixûlandin.

● Ji aliyê din ve, agahî gihan me, ku firokên dewleta Tirk hinek çiyayên li dora Dihê û ser erdê Mêrdînê, hîna jî bombe dike. Çiyayê Sîtê û Newala Hespistê bi dijwarî tên bombe kirin.

"Çiya em in, me bombe bikin"

Sêrt / Misric *(Berxwedan)*: Di roja 25'ê Çilê de, di navenda sûka Sêrtê de, li ser riya Basan, bi hezaran welatparêz xwe gihandin hevûdu. Xwestin bi armanca protestokirina bombebarandina li ser çiyayên Kurdistanê û girtinên li Sêrtê meşekê bidin destpêkirin. Lê hêzên dijminî êriş birin ser gelê me. Bi kotekê meşê rawestandin. Hemû riyên diçin û tên Sêrtê ji aliyê leşkeran hatin girtin. Li ser hemû riyan barîkat hatin danîn. Kontrola nasnameyan hate kirin. Destûr nedan çi kesê ne jî Sêrtê, ku bikaribe derbasî bajêr bibe. Polîsan jî di nava bajêr de dest bi operasyonan kirin. Avêtin ser malan 60 kesî girtin û birin. Paşê hinek hatin berdan. Tevan got, ku hingavtinên mezin ditine.

Gava ev bûyer li Sêrtê dibûn, kerwanê welatparêzên jî Misricê giha nêzîkê Sêrtê, ku bi armanca piştgiriya meşa li Sêrtê hatibûn. 17 minîbus û 10 otomobîl jî Misricê bireveketibûn. Li ser riya Misric û Sêrtê jî aliyê hêzên dijminî hatin rawestandin. Kerwan bêhtirî saetekê li wir hate sekinandin. Ji ber ku destûr nedan herin Sêrtê, welatparêz dîsa vegeriyan Misricê.

Gava welatparêz gihan Misricê, jî navginan daketin xwarê û dest bi meşekê kirin. Bi tevlîbûna gelê li bajêr, hejimar giha ser 1.000 kesî. Dirûşmeyên weke, **"Bijî Kurdistan"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Çiya em in, me bombe bikin"**, **"Bimire kontrgerîlla"**, **"Kurdistan, jî faşîzmê re wê bibe goristan"** hatin bangin. Gava welatparêz gihan navenda sûkê, rastî barîkatên hêzên dijminî bûn. Gelê me li pêşiya barîkatan, dest bi greva rûniştinê kir. Piştî demeke kin, bi tevlîbûna welatparêzên jî malan derketin, hejimara xwepêşdêran xwe gihand 8.000 kesan. Hejmar her diçû mezintir dibû. Hêzên dijminî ketin nava tirseke mezin. Neçare man ku barîkat û çembera danîbûn, rakin. Welatparêz bi bangina dirûşmeyan meşiyan navenda bajêr. Bi carekê polîsên dijminî êriş birin ser welatparêzan. Bi cop û daran 6 kesan birindar kirin. Li ser vê şerek di navbera gel û hêzên dijminî derket. Ji nîv-saetekê bêhtir doma. Di wê navberê de gelê me alayên Tirkiyê jî daran anîn xwarê û çirandin. Paşê welatparêz bi dilê xwe belav bûn.

● Ji aliyê din ve, em agahdar bûn, ku di roja 27'ê Çilê de dagirker zarokên bi navên **Hasan Akyuz** (14 salî), **Omer Şahin** (12 salî), **Reşat Yorûlmaz** (12 salî) û **Mûhsin Yorûlmaz** (14 salî) girtine û hîna jî bernedane.

Li Wêranşar meşa mezin

Wêranşar *(Berxwedan)*: Di meha Cotmeha sala par de, li Cizira Botan şerek di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî der derketibû. Gerîlla **Halil GUL** jî şehîd ketibû. Di roja 15'ê Cotmehê de belediya Cizira Botan şehîdî li goristana bajêr dabû axê.

Di roja 15'ê Çilê de, malbata şehîdî cenazeyê ji axê derxist û bire navçeya Wêranşarê bajarê Rihayê. Di roja 16'ê Çilê de jî bi hezaran welatparêz serê beyaniyê xwe li pêşiya mizgeftê civandin. Piştî nimêjê welatparêz şehîdî bi alaya ERNK pêçandin û dest bi meşekê kirin. Di rê de jin, mêr, zar û kal ji yek devî, dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijîn PKK, ERNK û ARGK"** qîrandin. Her weha dengê tililiyan jî bilindî asmanan dibûn. 7.000 welatparêz gihabûn hevûdu. Birayê şehîdî axaftinekê pêşkêş kir û got, *"Ew şervaneki PKK bû. Li gora daxwazên Partiyê divê em şehîdê xwe bidin axê."* Ev gotin şahiya welatparêzan gelekî bilind kirin. Gava welatparêz gihan goristanê û şehîdê xwe dan axê pêve, 7.000 welatparêz li ber biranîna şehîdan rawestin silava hirmetê.

Di wê rojê de dikandarên Wêranşarê jî dikanên xwe girtî hiştin. Xwediyên navginan navginên xwe neşixûlandin.

Li Meledî xwêhdan ji patika dijminî rijiya

Meledî *(Berxwedan)*: Di roja 14'ê Çilê de, gerîllayekî ARGK xwêhdana mirinê ji canê dagirkeren Tirk anî xwarê.

Berî nîv-rojê gerîllayekî ARGK di avahiyeke li pêşberê qereqola polîsan de xwe bi cih dikir. Kesek wî dibîne û dixwaze wî biskinine. Gerîlla mecbûr dimîne, ku bireşîne ser wî kesê bi navê Ahmet Turan. Piştî peqandina çekê, gerîlla derdikeve qata jor. Dest pê dike, ku avahiya midûriyeta polîsan bide ber gulleyan. Polîsên dewleta Tirk, diminin nava şaşî û tirsê de. Şer ji saet 10.00'an heya saet 15.00'an didome. Bi hezaran polîs û endamên hêzên taybetî li cihê şer komdibin, lê demeke dirêj bêçare diminin. Paşê helîkopter tevlî şerî bûn û bombe barandin ser avahiyê. Gerîlla şehîd dibe, zerevanek jî tê kuştin. Gelek polîs jî birîndar dibin.

Berî ku şehîd bikeve, gerîlla, bi xwîna xwe li ser pelekê "PKK" dinivîse û pelê diavêje ser şeqamê. Weke nûçeyên gihane me, eşkere dibe, ku gerîlla dixwest êrîşekê bibe ser midûriyeta polîsan. Lê vê carê, ji ber ku zû hate dîtin, gerîlla nekarî bigihe armanca xwe û polîsên dijminî jî weha jî mirinê xilas bûn.

Li Cizîra Botan gel û gerîlla bûn yek beden

Cizîra Botan *(Berxwedan):* Di êvara 20'ê Çile de gerîllayên ARGK avêtin ser Cizîra Botan. Berê êrişê dan qereqola polisan, qereqola cendirmeyan, avahiyên sawcî û hakiman, panzêrên dijminî û baregeha endamên komên taybetî. Gerîlla roket avêtin van hedefan û bi çekên otomatîkî şerî domandin. Dijmin lêdanên mezin girt. Tê gotin, ji van hedefan hinek bi tevayî hatine rûxandin. Şer biqasî saetekê doma.

Gava gerîlla êriş dikirin, şêniyê Cizîra Botan ji bi tevayî tevlî şerî bû. Welê çêbû, ku êdî dijminî nezanî êriş ji kîjan alî ve tên. Kete nava gêjiyeke mezin.

Ev livbazîya li Cizîra Botan, bû mizginek ji bo mehên biharê.

Gerîllayên ARGK ziravên dijminî diqetînin

Êlih / Misric / Qûbin *(Berxwedan):* Her çendî vê salê zivistan dijwar derbas dibe jî, di livbaziyên gerîlla de çi qutbûnek nayê dîtin. Her diçe gerîlla livbaziyên xwe xurttir û zêdetir dikin. Ev jî şanî me dike, ku gerîlla pêşveçûnên mezin dikin sixleta xwe û eniyên gerîlla û gel baş bi hev ve girêdibin. Artêşa dijminî, weke ku ji nexweşiya zirav direve, weha ji ber gerîllayên ARGK direve. Ji ber ku artêşa dijminî her lêdanan ji gerîlla digire. Lewma dewleta Tirk di vê dema dawiyê de, destpêkiriye ku mirovên me yên sivîl bikuje.

Ji êrdîma Botanê nûçeyên cengên giran digihine me. Gerîlla lêdanên mezin li dijminî dixin û gelek eskerên dijminî dikujin. Lê carnan hinek gerîlla jî şehîd dikevin. Di roja 14'ê Çilê de li gundê Xendûkê qopaniya Aranşê navçeya Misricê di encama giliyekê de hêzên artêşa dijminî şargehekê gerîllayan pêçandin. Bi hezaran leşker û bi dehan navgînên cengê kombûbûn û êriş dikirin. Paşê dijminê bêbext çekên kimyawî bikaranî. 4 gerîlla jehrî dibin û dikevin. Gerîllayek jî baş deliveyê digire û direşine ser hêzên dijminî. Assûbayek û serbazekî dikuje. Dijmin, bi topan êrişa xwe didomine. Di encamê de 5 gerîllayên ARGK şehîd dibin. Weke em agahdar bûne, saloxên li ser şehîdan û navên wan ev in: **Rûgeş** (ji Gercewsê), **Şiyar** (ji Hezexê), **Ahmet** (ji başûrê piçûk), **Kendal** (ji başûrê piçûk) û **Samî** (ji başûrê piçûk).

Dagirker cesedên şehîdan birin Qûbinê. Dixwestin bikin çiwalan, lê gelê me li dijî wan rabû. Paşê şehîdên me di goristana Qûbinê de hatin gorî kirin. Gelê me çû ser gorên wan û li silavê rawestî ji bo bîranîna wan.

Her di wê rojê de 1.000 welatparêz ji Êlihê çûn Qûbinê. Çûn ser gorên şehîdan û li silavê rawestin.

Li Hezexê kontrgerîllayên dewleta Tirk tên protesto kirin — Wêne: Berxwedan

Serên çekên gerîlla sar nabin

Kerboran / Midyad *(Berxwedan):* Di roja 25'ê Çilê de li gundê Keferzê navçeya Midyadê, gerîllayên ARGK serekê çeteyan, sixûrê bi navê Abdulkerim Keleş bi mirinê ceza kirin. Ev sixûr berpirsiyarê şehîdkirina gerîllayekî bû. Berî 3 mehan li Keferzê çeteyan gotibû, em wê çekan berdin û li ser vê sozê 2 gerîlla çûbûn gund. Gava gerîlla diçin gund vî bêbextî êriş biribû ser wan û yek şehîd bûbû. Piştî 3 mehan bextreş, bersiva xwe bi mirina xwe girt. Ji bo ku ev bûyer ji xayinan re bibe nimûne, gerîlla piştî kuştina wî 1.000 Lirên Tirkî ji xistine devê wî û cesedê wî avêtine ser riya Midyadê.

● Di roja 26'ê Çilê de gerîllayên ARGK êrişekê birin ser qereqola dijminî ya li gundê Çelika Eliyê Remo navçeya Kerboranê. Roket û çekên otomatîkî hatin bikaranîn. Qereqola leşkerên dijminî bi tevayî hate rûxandin, lê em agahdar nebûn ka çend mirî yan birîndar ji dijminî hene.

Dewleta Tirk li Kurdistanê dîroka mirovahiyê qirêj dike

Misric *(Berxwedan):* Di roja 5'ê Îlonê de li gundê Hishisê navçeya Misricê şerek di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî de derketibû. Hingê 4 gerîlla ji şehîd ketibûn. Ji bo standina cenazeyên şehîdan gelê me, bi caran meş û xwepêşdanan çêkiribû. Di meşekê de zaro **Omur Eriş** (12 salî) şehîd bûbû. Lê disa jî dagirkeran cesedan nedabûn. Gelê me dev ji vê bûyerê berneda. Gava gel hîna dixebitî, ku cenazeyan bistine, êvara 25'ê Çilê, leşkerên dijminî cesedên şehîdan anîn goristana Misricê.

Gava welatparêz bi vê bûyerê agahdar bûn, xwe civandin çûn ser gorên şehîdan. Bavê şehîd **Erol ERDOGAN** jî di nava wan de bû. Bavê şehîdî **M. Ali Erdogan** xwest ku cesed werin şûştin. Lê maleyeki welatparêz gotê, *"Ew şehîd in, şehîd neyin şûştin jî dikarin werin bingorî kirin."* Li ser van gotinan cenaze nehatin şûştin.

Li beramberê bombebarandina artêşa dijminî, lêdana gerîlla û rabûna gel

Dersim *(Berxwedan):* Firok û helikopterên dewleta Tirk, piştî Botanê, niha jî li Dersimê dest bi bombekirina çiyayên Kurdistanê kirine. Ji roja 13'ê Çilê pêve, di serî de çiyayê Zelê, hemû çiyayên li Dersimê dibin hedefên bombebarandina firokên dijminî. Di roja 14'ê Çilê de jî, gava bombebarandin didoma, hêzên artêşa dijminî xwestin ji erdê jî êriş bibin ser gundên Dersimê. Li gundên navçeya Pilûrê rastî gerîllayên ARGK bûn û endamên komên taybetî û yekeniyên komandoyî yên dijminî nekarin bikevin gundên Pilûrê. Di şeva 15'ê Çilê de endamên komên taybetî û serhişkî xwestin bikevin gundekî. Lê ketin daveka gerîllayên ARGK. Di şerê derketî de 4 endamên komên taybetî hatin kuştin. Her di vê rojê de çiyayê Zelê û çemê Qûtû ji nuh ve hatin bombekirin. Ji aliyekê ve jî bi hezaran leşkerên nuh, xwe gihandin êrdîmê. Dagirker dest bi hingavtina gundiyên gundên di çemê Qûtû de kirin, da gundan vala bikin û gundî ji wir bar bikin.

Hinek gundiyên di çemê Qûtû de û gundiyên gundên Îrsar û Seyidxan, bi girêdayî bajarê Mamikan in, bi kotekê ji malan hatin derêxistin û leşkerên dijminî di wan malan de xwe bi cih kirin. Keyê gundê Çemê Qûtû bi mirinê hate tehdît kirin.

Li Pilûrê berxwedana gelê me

Pilûr *(Berxwedan):* Êrişên hovên dijminî, kirin ku gelê Dersimê serî hilde. Di roja 20'ê Çilê de dikandarên Pilûrê deriyên dikanên xwe girtin, karker neçûn kar, hemû navgîn hatin kilîd kirin, xwendekar neçûn dibistanan. Dagirker ji bang li gel kirin, ku dev ji berxwedanê were berdan. Gava gelê me berxwedana xwe domand, vê carê jî dest bi tehdîtan kirin. Lê çi kesek guh dariya dijminî nekir. Livbaziyên protestoyê 2 rojan doman. Di herdu rojan de hêzên dagirkeran riyên diçin û tên Pilûrê girtin, nasnameyan kontrol kirin.

Gelê Pilûrê li ser berxwedana xwe weha got: *"Heya vê rojê dewleta Tirk li Cizîra Botan, Nisêbîn, Amed û Çewlikê kevir, dar û çiyan bombekir. Mirovên me yên kal û ciwan, jin û mêr bûn hedefên çekên otomatîkî. Xwinê bi gelê Kurd didin verişandin. Dewleta Tirk heya niha deliv ji nezaniya gelê me distand, xwest me Kurdan bi hev bide şikenandin. Dewleta ku li beramberê gerîlla bêçare dimîne, êriş tîne ser gelê me yê sivîl. Dixwazin gelê me bitirsînin. Lê em nema bêdeng diminin. Em amade ne, barê dikeve ser milên me hildin."*

Livbaziyên li Pilûrê, bûn livbaziyên duwemîn mezin, ku heya niha li Dersimê birêveketine. Livbaziya yekemîn di meha Mijdarê sala 1991'ê de, bi armanca salwegera PKK çêbûbû.

Nîvê zivistanê derbas bû

Destpêk di rûpela dawiyê de

Armanca dijminî xweya ye. Buhayê wê çi be bila be, dixwaze ji zivistanê serketî derkeve. Ji ber ku vê salê gerîlla li gora hoyên zivistanê cara yekemîn e, xwe li welatî bi cih kiriye. Gerîlla xwe bi axa Kurdistanê ve zeliqandiye û weha artêşbûna xwe avadike. Ev domaneke dîrokî ya gelekî pêwîst e. Baş tê zanîn, heke gerîlla vê domanê bi serketinî li paş bihele, êdî çi hêzek nikare piştê li erdê bixe. Dijminê ku di vê de bisernekeve, bi ta û tivancên mirinê wê bikeve nava lihêfan û çi kesek nikare wî ji ser doşeka mirinê rake. Ji xwe dijmin jî, bi zanîna vê rastiyê êrişbaziyê dike keferata xwe. Gerîlla jî xwe bi vê zanînê ditevgirine.

Di van rojan de, ku em hêdî hêdî ber bi dawiya zivistanê ve diçin, bêhna gul û gulîlkên biharê jî, bi evîna Newroza xwe, dikişînin hundirê xwe. Ji bo jiyankirina vê jî, kêm roj mane. Du mehên zivistanê çûne. Gava em çavên xwe li van herdu mehan bigerinin, em dibinin ku dijminî nekariye çend gavan jî bi pêş ve biavêje, her çendî bi hemû hebûnên xwe berê xwe dabû şikandina hêzên ARGK jî. Ji aliyê din ve, li gora salên derbasbûyî, gerîlla jêhatîbûnên mezin kiriye serketina xwe. Gerîlla ne got ev zivistan e, berf û baran e, sir û seqem e... avêt ser bajaran, tabûrên leşkerî tune kir, dav û êrişên cûrbecûr bi pêş ve bir. Ev rastî şanî me dike, mehên zivistanê yên mane, wê rûberê çi bibin. Mehên derbasbûnê, bûne ronahî ji bo mehên hîna hene. Kin were gotin, gerîlla serdestiya xwe avadike, biserketina xwe didomine û weha mizgîniyên mezin dighîne gelê Kurdistanê.

Di van rojên dijwar û çetin de, gelê me jî pişta xwe dide pişta gerîlla û di berfa zivistanê de livbaziyên xwe berdewam dike. Li beramberê xebatên şikandin, tirsandin û bizdandinê yên dijminî, serî netewand. Baş zanî, ku serhildanên xwe di zivistanê de jî bilind bike. Her çendî gelê me gelek şehîd da jî, gavan jî şikandina zincîrên koletiyê bi paş ve neavêt. Li beramberê kuştinên bi destê kontrgerîlla ku pêşemin di van demên dawiyê de zêde dibin, dengê xwe bi heybet bilindkir. Dijminî dixwest bi terora xwe yekîtiya gelî bişikîne û belavbike, gel bitirsîne û pêşengên gelî tune bike. Li ser vê bingehê jî hoyên qirkirinekê amade bike. Lê, li dûv her kuştinekê, serhildanekê şînê hat. Yekîtiya gelê me xurttir bû. Ji Gûrgumê heya Rihayê, ji Dersimê heya Botanê, ji Amed û Çewlikê heya bajarên Tirkiyê, bi hezaran Kurdistanî kerwanên otomobîlan dan pey hev û çûn serdana hevûdu. Danûstandinên netewî, hevûdu naskirin û piştgirî himtir bûn. Çendî mirovên me hevûdu çêtir nasin, gendî bêhtir xwedî li hev derketin, hindê jî mirov bêhtir bawerî bi hevûdu anîn û dilêriya (cesareta) wan mezintir bû. Ev jî kirin, ku biryara berxwedanê û şahiya serhildanê bilindtir bibin. Gelê me yê ku xwe gihandî serpilk û raddeyeke weha, li ser vê bingehê zanabûna xwe tûjtir kir û sixletên xwe yên cengewariyê qulîband sixletên mîlîtaniya serdemî. Kin were gotin; kuştina her pêşengekî gelî, bi xwe re bi dehan pêşengên nuh anî.

Li gora van pêşveçûnan, bi hesanî dikare were gotin, ku gelê me rayên xwe baş berdaye kûraniya axê. Çendî dar mezin dibe, şax-çiqil û pel jî zindetir dibin. Rayên binerdî jî xwe digihinin çarmedoran. Çendî dijmin di van rojên zivistanê de, xwe didiyê ku rayan bibirre, hindê jî şaxa li bin lingên xwe dibirre. Êrîşbaziya dibe, bilî vê kêrî çi tişteke dinê nake. Her dijmin şaxekî dibirre, tirhên ciwan serî hildidin. Bi vî awahî gelê me Newroz û bihara xwe hîmbêz dike û mîna çîçekan vedibe.

Li derveyî van tevan jî, êdî gelê me di vê dawiyê de destpêkiriye, bi çekdarî bersiva êrişên kontrgerîlla bide. Keyên (muxtarên) gundan mohran diavêjin rûçikê dijminî, gundî nasnameyan diavêjin ber deriyên qereqolên wî. Ev tev dibin nîşaneyên taktîkeke nuh î pêwîst. Ji xwe bersiva çetirin ku divê mirov bide dijminî, organîze-kirina mîlîsên gelî bi xwe ye. Li her gundekî, li her bajarekî divê ev bibe. Divê welatparêz xwe, gundê xwe û dûmahîkê de jî teviya netew û welatê xwe bi can û dil biparêzin. Bilî vê jî çi riyeke din, ne wê çendê bi tesîr û posîdeye. Lewma divê em xwe bêhtir rêkxistî bikin, bêhtir xwe çekdar bikin û bêhtir em xwe bi hişyarî bilivinin. Ji ber ku rabûna li beramberê dijminî tişteki gelekî pêwîst û gerek e. Heke hewce û pêdivî be, divê li her gund an bajarekî welatparêz bi rêzê zerevaniyê (nobedariyê) bikin, baldarê hevûdu bin û li ku derê endamên kontrgerîlla bibinin, di cih de wan biperçiqînin.

Dema li pêşiya me ew dem e, ku gelê me saziyên xwe avabike. Niha hîn tişt di mejî de baş ronahî bûne. Taktîka avêtina mor û nasnameyan, ku niha li hin deran bikartê, divê xwe li teviya welatî belav bike. Ji aliyê din ve jî divê, bi dijwarî, divê xwedî li nirxên xwe yên zikmakî derbikeve.

Lê divê ev tev bi zanabûn û rêkxistinî bibin. Divê çi miroveki me guhê xwe nede tevlihev-kirin û zixtkirina dijminî. Berxwedan û serhildan bila li gora demê werin bilindkirin. Girêdana di navbera gel û gerîlla de gelek xurttir bibe. Tenê bi fermanên pêşenga Eniya me PKK, liv û tevger hebin. Ev wê bibin garantiyên zaferê û serketinê.

Heke em weha bikin, di zivistanê de em çi lêdanan nagirin û em wê xurttir dest bi biharê bikin. Dirûşmeya her demê bila bibe, **"Kurdistan wê biserbikeve!"** Tiştên em behsa wan dikin, di vê riyê de, wê bibin gavên herî pêş û mezin. Tev bi hev re em berê xwe bidin tîrêjên ronahiya serketin û azadiyê.

Di zanîngehê de bîranîna şehîdan

Stanbol *(Berxwedan):* Li Dersimê gerîllayê ARGK **Ali Îhsan UÇKARDEŞ (Mazlûm)** berî niha di çemê Perî de xeniqîbû û şehîd bûbû. Li Dilûkê jî xwendekarê welatparêz **Mûrat OZSAT** pêşî jî aliyê polisan hatibû girtin, paşê jî bi şewitandinê hatibû şehîd kirin. Bi armanca bîranîna herdu şehîdan, xwendekarên zanîngeha Stanbolê hinde livbazî pêkanîn.

Di roja 11'ê Kanûnê de YCK (Yekîtiya Ciwanên Welatparêzên Kurdistanê) di zanîngehê de civînekê Amede kir û bêhtirî 500 xwendekar tevlî civînê bun. Civîn bi bîranîna şehîdan destpêkir. **"Ey raqib"** hate xwendin. Axaftin hatin pêşkêş kirin.

Şehîd **Mazlûm** jî vê zanîngehê tevlî ARGK bûbû. Lewma xwendekar vê civînê dirûst kiribûn. Di dawiya civînê de helbest hatin xwendin û li dora agirê hatî vêxistin govend hatin kişandin. Xwendekar, piştî bangina dirûşmeyên, **"Bi can, bi xwîn em bi te re ne ey Serok"**, **"Ciwan bila tevlî şerê li Kurdistnê bibin"**, **"Bijî Serok APO"** belav bûn.

Zafera yekîtiya netewî û hevgirtinê

Farqîn *(Berxwedan):* Li derdorên Farqînê ji gelek berf bariye. Bêhtirî metreyekê berf heye. Riyên hemû gundan hatine girtin. Dewleta Tirk riyên gundên di wan de çete hebin vedikin, riyên gundên ku dizanin welatparêz in girtî dihêlin.

Li gundê Ferhendê di roja 27'ê Çilê de welatparêzek nexweş dikeve. Gundî dixwazin wî bigihînin nexweşxaneyê, lê rê girtiye. Gundî radibin di nava xwe de komeke xebatê ji 100 kesî çêdikin û dest pê dikin, riya gund vekin. Di rojekê de 7 km rê tê vekirin. Gava rê dihat vekirin, gundî tev bi hev re stranên netewî dixwendin, dirûşmeyan dibangin. Gundî mîna mûriyan xebitîn.

Piştî ku rê vebû, gundî dest bi dîlanê kirin. Alaya ERNK kişandin jor. Zafera yekîtiya xwe û hevgirtinê pîroz kirin. Bûyerên wê nolê, di nava gelê me de giyana yekîtiya netewî û hevgirtinê pêş ve dibin, lewma nimûneyên baş in, ji bo van armancan.

Li Kerboranê gelê me yekeniyên parastinê avakir

Destpêk di rûpela dawiyê de

din ser gund. Gundî ji bi çekdarî bersiva êrişê dan. Şerê derketî heya serê beyaniyê doma. Di roja dûv re leşkeran dora Xelîlan pêçandin. Ev dorpêçana ku serê beyaniyê hatibû destpêkirin, heya êvarî doma. Dijminî destûr neda, ku gundî bikaribin ji gund derkevin. Ev êrişên dijminî yên hov, kirin ku hedara gundiyan nemîne.

Di roja 12'ê Çilê de, bi armanca protestokirina van êrişan li Kerboranê 4.000 welatparêz li goristanê xwe civandin. Berî bibe nîvê rojê dest bi xwepêşdanekê kirin û berê xwe dan avahiya qeymeqamî. Meş biqasî nîv-saetekê doma. Êrişên kontrgerîlla hatin protesto kirin. Dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK"** hatin bangin. Paşê li pêşiya avahiya qeymeqamî greveke rûniştinê destpêkir. Welatparêz, nameyeke giliyê dan qeymeqamî. Lê paşê leşkerên dijminî bi fermana qeymeqamî, bi panzer û navginên cengê dora welatparêzan pêçandin. Bi binkên çekan, dar û copan êriş birin ser wan. Di encama vê êrişê de li dora 30 welatparêzî birîndar bûn. Navên hinek ji birîndaran ev in: **Hayrettin Akgul**, Emîn Avci, **M. Emîn Akgul**, Peyrûza Aksoy, **Latife Avci**, Cihan Yilmaz (7 salî), **Basri Bayram**, A. Rahman Alptekîn, **Mûsa Korkmaz**, Xalid Acar, **İskan Kaya**, Suleyman Kaya, **Xalid Onûr**, Fatma Korûm û **Ahmet Guneş**.

Piştî van bûyeran, gava gel belav dibû, 1.500 welatparêz ji gundê Basikê Kilkevir gihan Kerboranê, ku meşeke protestoyê çêdikiran. Bi hatina wan bûyerên nuh destpêkirin. Leşkerên dijminî pêşiya welatparêzan birrîn û biqasî 10 kêliyan berik berdan hewayê û ser gel. Bombeyên rijandina rondikên çavan jî hatin avêtin. Ji panzêran roketan avêtin ser gel. Çi kesekî birîndar nebûyî, ji gundiyên Basikê Kilkevir nema.

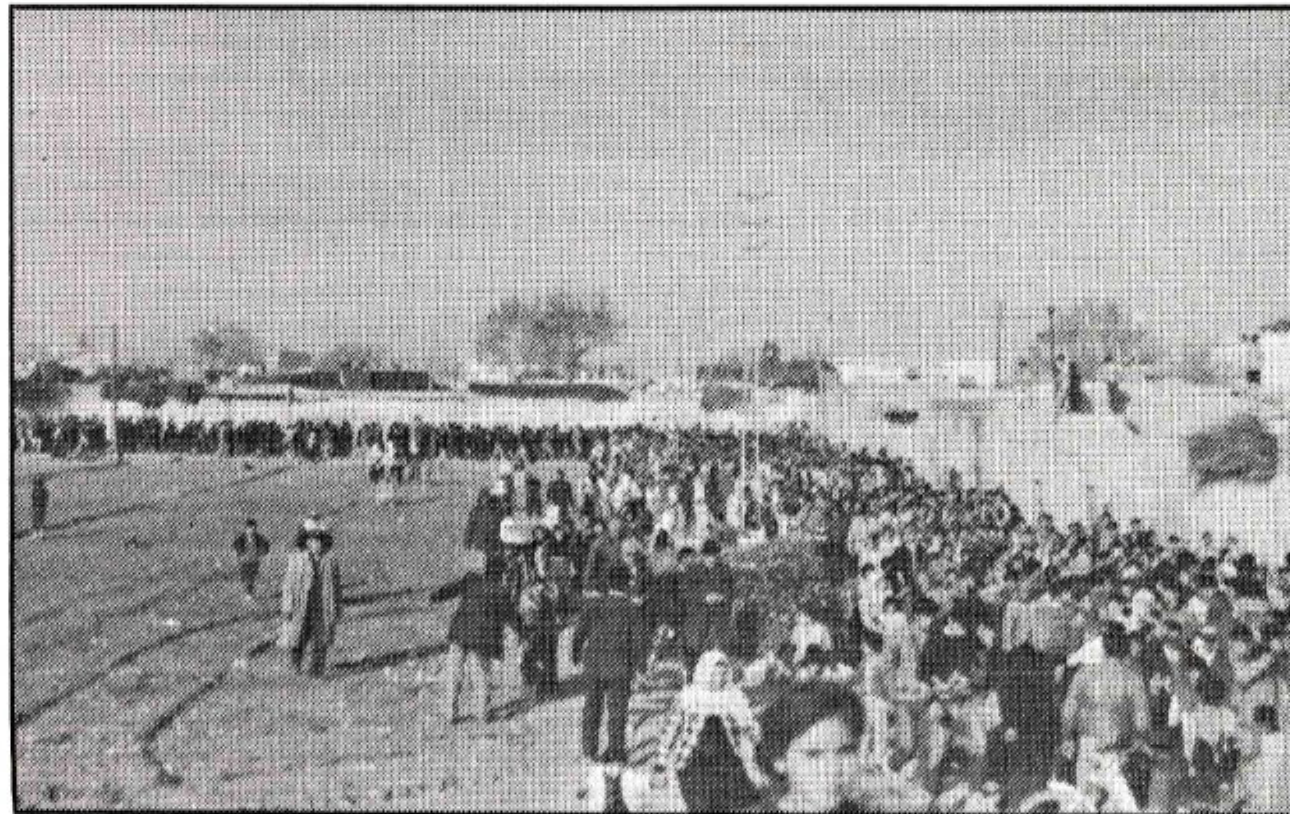
Hîna gundiyên Basikê Kilkevir belav nebûbûn, 3.000 gundiyên gundê Şibêbiyê ketin Kerboranê. Bi dirûşme û tililiyan derbasî nava Kerboranê bûn. Di navbera gundiyan û leşkerên dijminî de hinek danûstandinên bi axaftinên dijwar çêbûn. Di wê kêliyê de gundiyên gundê Şikeftikan jî gihan Kerboranê. Lê leşkerên dijminî çeper danîbûn pêşiya wan û nehiştin bikevin Kerboranê. Piştî nivrojê gundiyên Xelîlan dest bi meşekê kirin û berê xwe dan Kerboranê. Gundî gihan nêzîkê Kerboranê, lê leşkeran riya wan jî birrîn. Ji bo protestokirina birrîna rê ji, Xelîlanî dest bi greveka rûniştinê kirin. Grev, bêhtirî 3 saetan doma. Piştî ku barikat hatin rakirin gundî vegerîn gundên xwe.

Di rojên ev bûyer dibûn de, ango di rojên 10, 11 û 12'ê Çilê de, li Kerboranê destkaran dikanên xwe girtî hiştin, ajotkarên navginan navginên xwe kilîd kirin, xwendekar neçûn dibistanan.

Piştî van bûyeran şêniyê Kerboranê biryar girt, ku nasnameyên dewleta Tirk li wan vegerîne. Keyên gundan jî mohran li wan vegerandin. Em bi hinek welatparêzan re axifin, weha gotin: *"Em nema nasnameyên dewleta Tirk dipejirînin. Ew nasname ne yên me ne, yên dijminî ne. Hikûmeta me bi xwe heye. Nasnameyên ERNK û ARGK me hene. Ji niha û pêve em wê nasnameyên xwe bi xwe re bigerînin."* Ev gotin dilê her kesekî xweş dikin.

Li Gercewsê gelê me livbaziyên piştgiriya Kerboranê birêvebir

Gercews *(Berxwedan):* Di roja 15'ê Çilê de li Gercewsê, bi armanca piştgiriya Kerboranê hinek livbazî çêbûn. Destkarên û şêniyê Kerboranê bi armanca protestokirina êrişên kontrgerîlla û piştgiriya şêniyê Kerboranê dest bi livbaziyan kirin. Destkar, bi tevayî dergehên dikanên xwe anîn xwarê, xwendekar neçûn dibistanan, navgîn neşixulîn û karkeran jî kar berdan.

Gelê Nisêbînê wê tola şehîdên xwe bê gûman hilîne Wêne: Berxwedan

Li Nisêbînê endamê birêvebiriya HEP, Abdûrrahman Sogut hate kuştin

Nisêbin *(Berxwedan):* Di roja 18'ê Çilê de endamê birêvebiriya HEP li Nisêbînê **Abdûrrahman Sogut,** ji aliyê 3 endamên kontrgerîlla ve li nava Nisêbînê de hate kuştin. Gava şêniyê Nisêbînê bi bûyerê agahdar bû, destkaran dikanên xwe girtin û xwendekar neçûn dibistanan. Abdûrrahman Sogût berî were kuştin bi 20 rojan ji girtigeha Amedê hatibû berdan. Bi xwe 38 salî bû. 7 zarokên wî hene. Li cihê hatî kuştin, berî niha welatparêz **Hayrettin Çetin** jî hatibû kuştin.

Di roja 19'ê Çilê de welatparêz cenazeya şehîdî bi kerwanekî otomobilan birin gundê wî Tîzyanê, ku girêdayê qopaniya Awênê navçeya Stewrê ye. Xwepêşdaneke bi 4.000 kesan çêbû. Welatparêzan, bi bangîna dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK"** şehîdên xwe dan axê.

● Di roja 25'ê Çilê de li Nisêbînê endamên kontrgerîlla, welatparêz **Seyfettin Oktan** jî kuştin. Welatparêzê 30 salî û bavê 3 zarokan, gava diçû nexweşxaneyê li pêşiya çavên jina wî hate kuştin.

● Bi armanca protestokirina van herdu bûyeran, di roja 25'ê Çilê de, destkarên bajarê Midyadê deriyên dikanên xwe girtî hiştin.

● Ji aliyê din ve, di roja 22'ê Çilê de, li navçeya Şemrexê endamên kontrgerîlla welatparêz **Nizam Kişin** dan ber lêdaneke bi armanca kuştinê. Ji ber lêdana 5 endamên kontrgerîlla xedar birîndar bû û wî rakirin nexweşxaneyê, lê di roja 24'ê Çilê de şehîd bû.

● Di roja 25'ê Çilê de ji keyê gundê Feqîran navçeya Misricê, welatparêz **Pir Huseyin Pamûkçû**, ji aliyê kesekî li Êlihê hate kuştin. Hîna li ser vê bûyerê agahiyên berfireh negihane me.

Li Amedê endamê birêvebiriya HEP şaxê Milazgirê, Harbî Arman hate kuştin

Amed *(Berxwedan):* Endamê birêvebiriya HEP navçeya Milazgirê bajarê Mûşê **Harbi Arman**, ji aliyê kontrgerîlla hate kuştin. Berî were kuştin, di roja 14'ê Çilê de çûbû bajarê Amedê û di roja 15'ê Çilê de jî hatibû girtin. Di roja 20'ê Çilê de ji cesedê wî di bin pirekê de, li nêzîkê gundekî Amedê hate dîtin. Çavên wî hatibûn girêdan û 2 berik berdabûn seriyê wî.

● Piştî rojekê li bajarê Amedê di çalekê de cesedê xortekî (li dora 20 salî) hate dîtin. Hîna diyar nebûye, ev xortê ji aliyê kontrgerîlla ve hatiye kuştin kî ye.

Li Çewlikê kuştinên kontrgerîlla

Çewlik *(Berxwedan):* Kuştinên kontrgerîlla xwe gihandin Çewlikê ji. Endamên kontrgerîlla di hefteyekê de êriş birin ser 3 welatparêzan. 2 şehîd bûn, 1 jî bi xedarî birîndar bû.

Di roja 23'ê Çilê de polîsekî bi demanceyê êriş bir ser welatparêz **Mahmût Polat** û wî şehîd kir. Polîs deyndarê welatparêzî bû. Gava welatparêz pereyên xwe ji wî dixwaze, ew jî êriş dibe ser welatparêzî.

Ji bo protestokirina vê bûyerê di roja 23'ê Çilê de, destkaran deriyên dikanên xwe li Çewlikê girtin. Gava pîveka protestoyan mezin bû, berpirsiyarên dagirkeran dan bihîstandin ku polîs hatiye girtin; lê di rastiniyê de, di wê şevê de mala polîsî hate bar kirin u wî jî Çewlikê revandin. Ango hîç nehatiye girtin.

● Di şeva 25'ê Çilê de welatparêzên bi navên **Ahmet Bayram** û **Ahemt Bûzrûl** ji daweteke vedigeriyan malên xwe. Di rê de endamên kontrgerîlla bi çekan êriş birin ser wan. Ahmet Bayram şehîd bû, welatparêzê din jî xedar birîndar bû, paşê ew jî şehîd bû.

Di wê şevê de welatparêz û merivên şehîdan, ji bo standina cenazeyan, xwe li pêşiya nexweşxaneyê civandin. Di encama şerê di navbera welatparêzan û hêzên dagirkeran derketî de, welatparêz camên nexweşxaneyê bi tevayî şikênandin. Di roja dûv re de, bi hezaran welatparêz xwe gihandin hevûdu û di encama xwepêşdaneka şînê de şehîdên xwe dan axê. Di domana xwepêşdanê de li kêleka dirûşmeyên lanetê dibarandin ser kontrgerîlla, dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK"** bê rawestan hatin bangin.

Di roja 26'ê Çilê de Komîteya ERNK li Çewlikê belavokekê belav kir. Ji gel hate xwestin, ku protesto werin bilind kirin. Li ser vê banga ERNK, di rojên 27 û 28'ê Çilê de hemû dikandarên Çewlikê deriyên dikanên xwe girtin.

Li Nisêbînê hovîtiya dijminê dagîrker

Nisêbin *(Berxwedan):* Di roja 22'ê Çilê de li Nisêbînê welatparêz **Abdûrrahman Ercik** birîndar kete destê hêzên dijminî. Paşê jî bi hingavtinê hate kuştin. Piştî bûyerê dewleta dagîrker danezane kir, ku Abdûrrahman Ercik "terorist" bû, lê di rastiniyê de welatparêzekî ji rêzê bû.

Bûyer weha çêbû: Di êvara 22'ê Çilê de 5 kesên rûyê xwe girêdabûn, bi çekên otomatîkî reşandin ser mala welatparêzî. Welatparêz, neçare ma, ku xwe biparêze. Bi çeka xwe bersiva wan da. Gava êrişbaz têgihiştinê, ku nikarin bikevin mala wî, xwe paş ve kişandin û revîn. Piştî demeke kin, vê carê jî polis û endamên komên taybetî xwe li dora mala wî bicihkirin. Bi carekê ji panzêran roketan avêtin mala wî. Piştî vê êrişa nîv-seatekê doma, xanî hate hilweşandin û welatparêz birîndar kete destê wan. Bavê wî **Xalid**, birayên wî **Abdûllah, Mihemed** û **Salih**, mirovên wî **Mehmet Akman, Abdûllah Akçin** û **M. Beşir Can** jî paşê hatin girtin. Her çendî ev tevlî şer nebûbûn jî, tu kes nizane wan birine kîjan derê. Welatparêzê birîndar Abdûrrahman Ercik, paşê bi hingavtinê hate kuştin.

Dayika şehîdî Fatma Ercik, weha gote nûçegihandkarê me: *"Şiyandin pey min, ez çûm qereqolê. Gotin min, herin mirîyê xwe bibin, di nexweşxaneya Mêrdînê de ye. Em çûn Mêrdînê, me xwest em cenazeya xwe bistînin, lê nedan me. Me agahî gihand mebûsên Mêrdînê. Lê wan jî nekarî tiştekê bikin. Bi dizî, cenazeya kûrrê min, avêtine çalekê. Kûrrê min ne gerîlla bû..."*

Şehîd bavê 4 zarokan bû. Di roja 23'ê Çilê de dagirker cenazeya wî bi dizî anîn Nisêbînê û bi dizî jî dan axê. Ji bo protestoya vê bûyerê, di roja 23'ê Çilê de dikandarên Nisêbînê dikanên xwe girtin.

Tengezarî, binketin û gêjbûna dewleta Tirk

Şirnex *(Berxwedan):* Di roja 11'ê Çilê de li Şirnexê xwendekar, bi armanca protesto kirin êrişên kontrgerîlla û terora polîsan di dibistanan de, neçûn dibistanan. Livbaziya boykotê heya roja 14'ê Çilê doma. Ji ber dirêjbûna boykotê, saziyên asimîlasyonê şeht bûn. Di dawiyê de waliyê Şirnexê neçare ma, ku biçe lingê xwendekaran. Xwendekar ji wî xwestin, ku endamên kontrgerîlla û polis ji dibistanan derbikevin, terora wan were rawestandin û kuştinên di destê dewletê werin rawestandin. Piştî ku walî hinek sozan da xwendekaran, dawî li livbaziyê hat.

Di roja 24'ê Çilê de jî destkarên Şirnexê, bi armanca protestokirina kuştin û qirkirinan, deriyên dikanên xwe rojekê venekirin.

Gelê me li Kerboranê bersiveke baş da kontrgerîlla

Kerboran *(Berxwedan):* Di şeva 20'ê Çilê de biqasî 15 endamên kontr-gerîlla çûn gundê Serê Dehlê navçeya Kerboranê. Rûyên wan girtî bû. Çekên otomatîkî bi wan re bûn û cilên sivîl li xwe kiribûn. Her weha gelek bombe bi wan re hebûn. Berê xwe dan mala keyê gund **Mehmet Yavûz** û dora mala wî pêçandin. Gava keyê gund agahdarê bûyerê bû, bi telefonê hewar ji gundiyan xwest. Gund bi tevayî rabû ser xwe. Berî ku gundî bigihin hewarê, hovên xwînvexwar xwestin keyî ji malê derêxinin û ji gund birevînin. Lê piştî demeke kin milîs û gundiyên çekdar li derveyî gund gihan wan. Bê tirs êriş birin ser hovan. Mehmet Yavûz jî destên wan rizgarkirin û kuştina wî rawestandin.

● Gava hovên xwînvexwar nekarîn bigihîn armanca xwe, vê carê ji li Kerboranê, berê xwe dan mala welatparêz **Mahmût Çelebî**. Gava dixwestin bikevin mala wî, bi carekê Kerboran rabû ser xwe. Kerboranî bi telefonê hevûdu agahdar kiribûn. Di 10 kêliyan 3.000 welatparêz xwe gihandin dora mala Mahmût. Di destên kal, jin, zaro û mêran de çek, dar, bivir û bêr hebûn. Avêtin ser sopa mêrkujan. Ji tirsan revîn, lê dev ji armancên xwe yên gemar berneda.

● Piştî demeke kin, vê carê jî endamên kontrgerîlla berê xwe dan mala welatparêz **Beşîr Dolaşîr** (Serekê HEP li Kerboranê). Xwestin wî jî malê derêxin, lê li ber xwe da û hewar xwest. 6.000 welatparêz hatin hewarê û dora endamên kontrgerîlla pêçandin. Gava lê nêrîn nema dikarin canê xwe xilas bikin, rûçikê xwe eşkere kirin û revîn ketin tabûra leşkerî ya li Kerboranê.

Berî bûyerê Kerboranî telefonê tabûra dijminî kiribûn û pirsîbûn, ki ne yên êrişê dikin. Serleşkerê tabûrê gotibû, em nizanin. Qeymeqamî jî weha gotibû. Lewma Kerboranî berê xwe dan tabûrê. Xwestin ku endamên kontrgerîlla teslîmî wan bikin. Li ser vê zerevan (nobedar) ji revîn û hêzên dijminî ketin nava bêdengiyeke mezin. Gelê me bi dirûşmeyan wan protesto kir, li ber deriyê tabûrê heya serê beyaniyê govendê kişand.

Serê beyaniyê welatparêz belavî malên xwe bûn. Piştî demeke 50 endamên komên taybetî bi panzêran daketin sûkê. Hersê welatparêzên bi şev êriş biribûn ser malên wan girtin. Piştî demekê jî hinekan berdan, lê Mehmet Yavûz bin tûgaya Mêrdînê.

Dijmin, Kurdên diçin leşkeriya Tirkan dikuje

Êlih *(Berxwedan):* Têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê, ku her diçe xurttir dibe, dubendiyan di nava artêşa dewleta Tirk de kûrrtir dike. Her rojekê bêhtir, hejimara kesên dibêjin, **"Ez li dijî gelê Kurd cengê nakim"** zêdetir dibe. Kurdên diçin leşkeriya Tirkan ji dibêjin, **"Êdî artêşeke me Kurdan jî heye"** û tevlî çekên bi wan re fîrar dikin. Lewma dewleta Tirk jî, êdî nema bawerî bi Kurdên di leşkeriya Tirkan de tîne. Weke ku sucên wan ên potansiyelî hebin, bi wî çavî li wan dinêre. Di van demên dawiyê de, terora li ser eskerên bi eslê xwe Kurd bin, di leşkeriyê de zêde dibe û hinek jî tên kuştin.

● Di dema dawiyê de çend xortên Kurd, ku di leşkeriya Tirkan de bûn, ji aliyê dijminî ve hatine kuştin. Lawê malbateke goçer ji Êlihê yê bi navê **İsmet Kaya**, di roja 22'ê Çilê de, gava li bajarê Kirklareli leşkeriyê dikir, ji aliyê dijminî ve hate kuştin.

● Li Stanbolê ji xortekî Kurd, ji navçeya Westan (Gevaş) bajarê Wanê, gava leşkerî dikir bi hingavtinê hate kuştin. Malbata wî çû Stanbolê, ji bo cenazeyê bîne. Gava endamên malbatê vegeriyan gotin, cesedên 2 xortên Kurd ên din ji li wir hebûn, ku di leşkeriyê de hatine kuştin.

Li Rihayê bêhtirî 50 welatparêz hatin girtin

Riha *(Berxwedan):* Ji destpêka meha Çilê pêve li Rihayê û navçeyên Rihayê bêhtirî 50 welatparêz hatin girtin.

● Di roja 22'ê Çilê de li navçeya Hewengê qopaniya Bozikî kesên bi navên **Mehmet Ekinci** û **Halîl Alagoz**, li gundê Tutluca jî **Şukru Aslan** û **Hasan Aslan** hatin girtin.

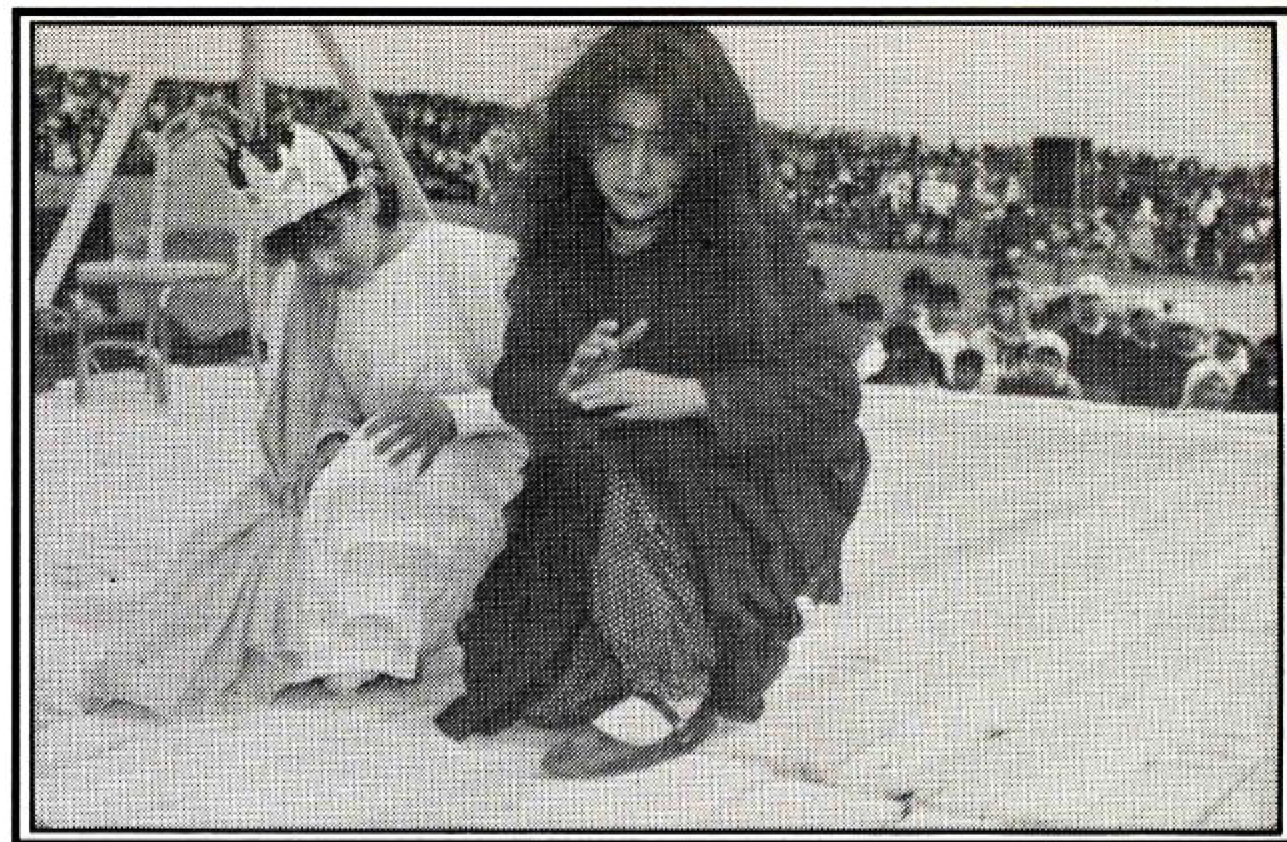
● Di roja 28'ê Çilê de li Hewengê gundê Çarmalikê meleyê gund, bi hinceta li cem wî rojnameya "Yeni Ulke" û postera Leyla Zana hebûn, hate girtin. Kesek nizane melayê gund **Mehmet Ergin** birine kîjan derê.

● Di roja 29'ê Çilê de serekê HEP li navçeya Hewengê, **Eyup Karakeçili** hate girtin.

● di roja 18'ê Çilê de welatparêzên Hewengî **Remzi Menteş, İsmail Kaykir** û **Ahmet Demir** kirin girtigeha Amedê.

● Li navenda Rihayê, di roja 24'ê Çilê de, welatparêzên bi navên **Sedat Çayci, Fatih Ocalan** û **Faysal Ocalan**, ku berê jî gelek di girtîgehê de mane, hatin girtin.

● Li bajarên Dilûk û Meledî jî gelek welatparêz têne girtin. Li Dilûkê **A. Mecit Sezgin** û **Huseyin Çipartaş**, li Meledî jî **Sûat Aksut** û **Mehmet Erdogan**, di roja 15'ê Çilê de hatin girtin.

MINDALEKAN

(Şanoya zarokan)

Helbest: **Ebdullah Peşêw**
Amadekar: **Gabar Çiyan**

Leyistikvan

-Kawa (9 salî).
-Dayîka Kawa (45-50 salî).
-Zarokek ji bo xwendina helbesta Mindalekan.
-7 zarok, 3 jin û 2 mêr ji bo dema nefîkirinê.
-Serleşkerek, 3 leşker û zarokek ji bo dema lêdanê.
-7 zarok, 4 jin û 3 mêr ji bo dema Helebçe yê.
-3 zarokên esmer, 3 zarokên zerik û 3 zarokên reşik ji bo dema meşa ber bi FN (Yekîtiya Navnetewan) ve.
-Sekreterek ji bo navenda FN (mêr, 45-50 salî, miroveki hinekî dagirtî û girs).
-4 mêrên din, weke endamên komîteya birêvebirina FN (hinekî dagirtî û 50 salî bin baş e).
-6 zarokên din, ji bo ku derbasî navenda FN bibin.

Dîmen

Ji bo perdeya 1:
Dema xwendina helbesta "Mindalekan", dîmenek ji tebîeta Kurdistanê.
Dema nefîkirinê, dîmenek ji çiyakî Kurdistanê ku tev berf be.
Dema Helebçeyê, dîmenek ji bajarê Helebçe ku çend zarokên mirî li erdê xuyanî dikin.
Dema razanê, pacek ji pacên odê xuyanî dike.

Ji bo perdeya 2:
Dema meşa ber bi navenda FN ve, gundekî modern û bi dar xuyanî dike.

Ji bo perdeya 3:
Dema li navenda FN, tabloyeke mezin ku amblema FN temsîl dike, pêwîst e xuyanî bike.

PERDE 1

(Perde vedibe, zarokekî Kurd bi cil û bergên Kurdî li nîvê nîgargehê sekiniye. Lawik temaşevanan silav dike û dest bi xwendina kaxeza di destên xwe de dike)

Zarok: Temaşevanên hêja û bi rêz.

Hûn hemû bi xêr û xweşî hatine vir. Niha em ê, şanoyekê ji we re pêşkeş bikin. Di vê şanoyê de, gelek mesajên vekirî hene. Lê bi baweriya me, ji nava van mesajan; herî bi nirx, xelasbûna xaka niştiman e.

Em jî weke zarokên dinyayê tevî dixwazin, di nava gul û kulîlkan de û di welatê xwe de bijîn. Lê dagirkerên xwînrêj nahêlin.

Ji bo xelasbûnê doh jî şer hebû, îro jî şer heye. Em şer naxwazin! Lê ew me mecbûr dikin. Ji bo jiyaneke bi aştî bê avakirin, jin û mêrên Kurd dest bidine hev. Zarok yekîtiya xwe li darbixin! Mirovên aştîxwaz dest bidin vê têkoşînê!

Mêvanên dilovan, em dixwazin di vê rojê de sipasiyên xwe yên taybetî ji helbestvanê Kurd, Ebdullah Peşêw re pêşkêş bikin ku ev helbesta xweş, ji me zarokên Kurdan re nivîsandiye. Ev şano li ser bingeha helbesta wî hatiye amadekirinê. Di xweşiyê de bimînin.

(Bi derketina lawik re, nîgargeh tarî dibe. Dengê stiranekê ji dûr ve tê û her bi vir diçe, zêdetir dibe. Bi stiranê re, nîgargeh hêdî hêdî ronî dibe. Stirana "Em belabûn li cîhanê" ye, bi dengekî hindik berdewam e.

Grûpek mirov dikevin hundir. Tev bi cil û bergên Kurdî ne. Lê cilên wan mîna ku li keleman ketine tev qetiyan e. Zarokan bi destên mezinan girtine û dimeşin. Zarokek ji di nava pêçekê de ye û di destê dayika xwe de ye. Zilamek, nigê wî seqet bûye û bi alîkariya jinekê, dimeşe. Jinên din, serên wan di ber wana de ne û di halekî pir perîşan de xuyanî dikin û dimeşin. Çarîyên jinan tev qetiya ne û por tev belav bûyî xuyanî dikin. Jinek ji nava wana seqet xuyanî dike û ew jî bi alîkariya mêrekî dimeşe.

Grûp tev meşa xwe bi awakî hêdî û hinekî giran berdewam dikin. Bi carekê re jinek ji wan diqêrîne -xwediyê pêçekê-. Zaroka di dest de miriye. Li ser kaboka rûdine û digirî, li xwe dixe. Ji nava grûpê, hinek li hevûdin dinêrin û tev diçin cem pîrekê. Bi destên wêna digrin û radikin ser pê. Tev weha derdikevin der ve. Dema ku derdikevin, nîgargeh dîsa tarî dibe. Stiran disekine.

Nîgargeh ronî dibe û stiranek din tê gotin: "Hepsa Diyarbekirê"

Serleşkerek ji yên dagirkerên Kurdistanê -me Tirk hilbijartiye, mirov dikare Ereb yan ji Faris hilbijêre- li nîgargehê ye. Serleşker pir bi qehr xuyanî dike û diçe vî serî û seriyên din. Li erdê navgînên şkencan xuyanî dikin. Li qoziyekî, qutikekî bi xwîn û li aliyên din jî, du şikalên ku ne ferên hevûdu xuyanî dike. Ji zikê xanî ve şerîtek xwe berdidê erdê. Masayek li aliyekê nîgargehê ye û çend çekên otomatîkî li ser masê xuyanî dikin.

Serleşker; li çûn-hatina xwe berdewam e. Kisikekî biçûk di dest de ye. Bi carekê re sê leşker dikevin hundir. Di destên wana de zarokekî Kurd heye -11 salî-. Destên zarok girêdayî ne û wîna didin ber dahvan. Ji lêdanê zarok dikeve erdê. -Serleşker ber bi leşkeran ve diçe û bi qehr ji leşkeran re dibêje-).

Komutan: Zarok berdin, hû çi lêdixin! Binêrin, çi zarokekî çeleng e *(Destên xwe ber bi zarok ve dikişîne)*. Gelo, mirov li zarokekî weha bi aqil dixe! Bilezînin, ji wî re tiştekî bînin.

Leşker tev bi hev re: Amade ne komutanê me!

(Komutan tenê li cem lawik dimîne û leşker derdikevin derve. Komutan destên xwe li ser serê lawik dibe û tîne, keyfa xwe jêre tîne. Bi carekê leşker dikevin hundir. Di destên yekî ji wana de şekir û çukolata heye. Di destên yên din de leystik hene. Lawik çav li leystikan dikeve, keyfa wî tê. Leşker, destên wî vedike. Dike ku leystikê bidê, leşkerê din şekir didiyê. Hinekî ji çukolata xwe duxwe. Leşker dike ku leystikan bide lawik, komutan radihêje leysitkan û berê xwe bide zarok)

Komutan: *(Bi dengekî nerm)* Te şekir xwar, emê niha ji te re leystika bînin. Tu zarokekî baş î. Zûbe, alîkariya me bike, tiştên ku dizanî bibêje. *(Zarok deng nake).*

Komutan: *(Bi dengekî nerm û li nav çavên lawik dinêre)* Înkar neke, ev tişt bi te re hatine girtin *(kîsikê nîşan dide)*. Cihê wan bibêje, ezê ji te re leystikê çeleng bînim. *(Zarok deng nake).*

Komutan: *(Pir bi hêrs bûye. Radijêje kîsik û dirjîne ser serê lawik, di hundirê wê de dermanê nexweşiyê, çixare û çend pirtûk hene).* Ker kurê keran, tu dixwazî bi me bikenî, zû cihê wan bibêje. *(Lawik deng nake).*

Komutan: *(Bi nigên xwe lêdanekê li lawik dide, şekirên di devê lawik de dipeke erdê).* Bibêje, li kuderê ye? *(Berê xwe dide leşkeran û çav dide wana).* Dêmek tu nabêjî, ne! Hûn çi dixwazin pê bikin *(Ji leşkeran re dibêje.*

Leşker tev li lawik têne hev û lawik li wir tê kuştin. Leşkerek, radihêje nigekî lawik û wî li dû xwe dikişîne, derdixe ji nîgargehê. Komutan kenekî pir xerap dike û tev derdikevin der ve. Dengê stiranê qut dibe û nîgargeh tarî dibe.

Nîgargeh ronî dibe û stirana Helebçe tê gotinê

Bi ronîbûna nîgargehê, dengê firokan û bomban bi ser dengê stirana Helebçeyê dikeve. Dengên çekên otomatîkî jî, carnan di nav re tên guhên mirovan. Nîgargeh tev dîyar e. Dixana rehgîn ji nîgargehê hildikişe. Li erdê cendekên zarok, jin û mêran tevî hevûdin bûne. Hinek ji wana mirine û hinek ji li berxwe didin. Nigên wan direhelin. Kesek nemaye li ser piyan. Ew kes jî bi qirika xwe digirî û dikuxwe. Dawî, ew jî dikeve nav ên kuştî. Niha li sehnê dengê firokan û bomban qut bûye! Dixan hildikişe û stirana Helebçe bi dengekî berz tê gotin. Dawî stiran xelas dibe û nîgargeh reş dibe.

Nîgargeh ronî dibe.

Nîgargeh du alî ye. Aliyek jê cilek lê -nivîna razanê- raxistiye. Cih li korziyeke xanî ye û heya dawiya piyesê her li cihê xwe ye. Li aliyê din jî çend kîsikên li ser hevûdu hene -kîsikê savar, nîsk-. Merşek li erdê raxistiye -kevn-. Çend wêne bi dîwêr ve daleqandine.

Kawa di nava nivîna xwe de razaye. Dayîka wî, dawiya çîrokê tîne)

Dayîk: Kêzxatûn giha kesê bi dilê xwe. Çîroka min ji te re xweş ka qetîtek şebeş. *(Li Kawa dinêre ku Kawa di xew ve çûye, lihêfa wî baş bi ser de dike û dertê derve. Perde tê girtin).*

PERDE 2

(Aliyekî nîgargehê tarî ye û aliyek ronî ye. Aliyê ronî, nivîna Kawa ye û Kawa razaye. Ronahî ji ser nivîna Kawa kêm dibe û dibe tarî. Aliyê din ê nîgargehê hêdî hêdî ronî dibe.

Ew zarokê ku di serî de bi xêrhatina temaşevan û mêvanan kirî, li pişta perdê, dest bi xwendina helbesta Mindalekan dike):

Mindalekan!

Ey bê lane, jîn talekan!
Hişev, di xew de rêbuwarek bûm
Ber bi deriyê FN ve diçûm
Dema ku min, deriyê FN vekir;
Min reşik dîtin ala wan hebû
Min sipî dîtin ala wan hebû
Her kî min dît, ala wan hebû.
Qijandî, wan!
Ey bê welat, derkeve derve!
Ey bê ala, derkeve derve!
Min jî gotim:
Meqijênin!
Ku çûme wê deverê (welat)
Vê çîrokê
Ji bo zarokan dibêjim!

Nîgargeh baş ronî dibe -ji bilî aliyê cihê Kawa-. Zarokên cîhanê tên û hêdî dimeşin. Di destê her yekî ji wan ala welatê wan heye. Car carna bi hev re henekan dikin.

Kawa bi bazdan tê û dighêje wan. Ji dawiyê ve destê xwe dihavêje yekî reşik. Yê reşik lê vedigere û bi destan dibêje: "Tu çi dixwazî?" Kawa ala wî nîşan dide. Zarokê reşik bi serê xwe dibêje: "Na!" Kawa bi zor dike, lê yê reşik dibêje: "Ev ala me ye, ez nadime te." Kawa zêde tê bi ser de, lê yê reşik lêdanekê li Kawa dixe û Kawa dikeve erdê.

Kawa, vê carê radibe ser xwe û ber bi zarokekî esmer ve diçe û ala wî jê dixwaze da ku hilgire. Lê yê esmer rû nade wî û dahvekî li Kawa dide û Kawa bi ser piştê ve li erdê dikeve.

Kawa dîsa radibe ser xwe û vê carê berê xwe dide zarokên zerik. Zarokek ji zerikan ber bi Kawa ve tê. Çîçekekê dide destê Kawa. Kawa radihêje çîçekê û kêfa xwe jêre tîne. Lê piştî demeke kurt, dîsa ber bi yê zerik ve diçe û ala wî jê dixwaze. Yê zerik vê carê hindek cilên xweşik û hinek pere dide Kawa. Kawa bi kêyfxweşî radihêje wan tiştan. Hinekî kêfa xwe bi cil û peran tîne, lê dîsa li zarokan dinêre ku her kes bi alekî ye û li xwe dinêre ku bi cilan da ketiye. Cilan dihavêje erdê û berê xwe dide yê zerik! Yê zerik dinêre ku vê carê Kawa pir bi ciddî tê. Çavekî dide zarokên din û Kawa li erdê dixînin, lê didin. Kawa, bi girîn û bi qehr radibe ser xwe û bi ser zarokan ve diqîre).

Kawa: Zû bêjin! Ka we ji çi deverê ev al girtine. Em jî mîna we teva in. Welatê me jî heye! Em jî alekî dixwazin! An bêjin, an jî min bikujin! *(Ji zarokan tu kes, li Kawa guhdarî nake. Kawa ber bi zarokan ve diçe pêşî bi xweşkayî û dawiyê jî bi hêrs, yek bi yek bela xwe, di wana dide û ji wana re dibêje).*

Kawa: Bila ala welatê me jî weke we hebe. Ez jî dixwazim di nava gul û rîhanan de razim û xwe dirêj bikim. Ez jî dixwazim bi zimanê xwe û li welatê xwe bixwînim. Ez jî dixwazim di welatekî azad, serbixwe û di nava aştiyê de bijîm.

Zarok tev bi hev re: Em diçin ber bi wê navendê ve. Ew dever "Yekîtiya Navnetewan (FN)" e.

Kawa: *(Piştî ku navê FN dibihîse disekine û bi xwe re qise dike).* FN. Nexwe FN e cihê tevayên miletan. *(Bi carekê re û bi hişkî, pêşî ji xwe re û dûv re jî ji zarokan re).* Ez jî dê bi we re werime wir. Min jî bi xwe re bibin.

Zarok tev bi hev re: Ne bi me re, lê ji dûr ve li dû me were. *(Zarok tev berê xwe ji Kawa dugherînin û dimeşin, derdikevin derve. Kawa jî dide pey wan).*

PERDE 3

(Sekreterê "FN" li dîwana xwe rûniştiye. Endamên birêvebir, li dora wî rûniştine. Li aliyekî nîgargehê 6 zarok bi alên xwe li wir sekinîne û bi hev re henekan dikin. Bi carekê re koma zarokan, bi alên xwe dikevine hundir. Zarok tev cihê xwe digirin.

Di dawiya zarokan de Kawa tê hundir. Pêşî, li tabloya FN'ê dinêre û hêdî hêdî berê xwe dide zarokan. Li alên wana dinêre. Pir kêfa wî tê û alan yek bi yek, bi destan dijmêre.

Bi carekê re sekreterê FN'ê, bi ser Kawa ve diqîre û endam û zarok tev mîna koro, tiştên sekreter dibêje, ji Kawa re dibêjin)

Sekreterê FN'ê: Ey bê welat derkeve derve!

Endam û zarok tev: Ey bê welat derkeve derve!

Sekreterê FN'ê: Ey bê ala derkeve derve!

Endam û zarok tev: Ey bê ala derkeve derve! *(Kawa pir şaş dibe. Ji qehra re hêsir ji çavên wî tên û li sekreter û endaman vedigere, diqîre).*

Kawa: Meqîrênin! *(Hemû kes bê deng in. Her kes li Kawa dinêre)*

Kawa: Bes biqêrînin! Gava ez vegeriyam welat, vê bûyerê ji zarokên welat re dibêjim! *(Bi carekê re diqîre) Ez ê ji zarokan re bêjim, bila bibine yek! Bila piştgiriya xelasbûna welatê xwe bikin! Yekîtiya zarokan!*

Nîgargeh tev dibe reş. Lê Kawa qîrandina xwe berdewam dike. Nîgargeh hêdî hêdî ronî dibe. Devera ku ronî dibe cihê nivîna Kawa ye û Kawa di nava cihan de ye û serê xwe dibe vî alî û wî aliyê din. Kawa hîn li qîriniya xwe berdewam e).

Kawa: *(Razaye, lê di xewnê qise dike, diqîre).* Ez ê ji zarokan re bêjim! Yekîtiya zarokan! Bera ala me jî hebê! *(Ji ber qîrandina Kawa, dayika Kawa bi bazdan tê hundir û Kawa ji xew şiyar dike).*

Kawa: *(Kawa radibe ser xwe û xwêdana ser çavên xwe paqij dike. Berê xwe dide temaşevanan)* Belê, *ev xewnek bû. Lê rastiya me bû. (bi nermî).* Em jî dixwazin bi al bin. *(Berê xwe dide derve û dimeşe, lê di dema meşa xwe de ji qise dike).* Em jî dixwazin weke zarokên dinyayê, di nava aştiyê de bijîn... *(Kawa derdikeve derve û nîgargeh reş dibe).*

Ber bi jiyaneke nuh ve

Di warê şêr û egîdan de

Xum-xuma ava mezin, hîna li ber guhên min e. Pêlên Dîcleyê weke bûkên rabûne dîlanê, bi nazdarî diherikîn, reqseke bi lez dikirin. Tava hîvê dabû nîvê avê û her pêleke wê bi rengekî diçirisî.

Gundiyê ku me ji avê derbas bike, tiştên xwe ji zû ve hazir kiribû û li hêviya me bû. Komek ji hevalan çûn alîkariya wî bikin. Hevalên din jî, xwe dabûn ber reşayiya tehtekê. Û me berê xwe da bi hêla Botana rengîn ve.

Ji hêla Botanê ve, çiyayên bilind, di nava tariyê de xûya dikirin. Ji nişkê ve me dît, ku vaye li serê wan çiyan ronahiyek vêket û vemirî. Li cem me çend hevalên wê hêlê nas dikirin, hebûn. Me ji wan pirsî. Ji me re gotin, ew der navbera geliyê Qûzrê ye. Ew şewq jî, ji sedî sed ya dijmin e, dijmin tam li ser riya me ye. Divî bû em ji wir biçin. Tu çareyeke din, di destê me de tune bû. Lê me dîsa got, em ê hinek tedbîran bistînin û weha biçin.

Em li ser tedbîran axifîn. Di wê kêliye de hevalên çûbûn ber avê, vegeriyan û gotin:

"Kelek hazir e, em ê pênçpênç derbas bibin."

Li ser vê yekê me plana xwe danî; me yekîtiya xwe kire grup. Kire 2 taxim. Taximek jî li pêşiya xwe kire nav rê. Hevalên ji şer re zîrek û yên hêla Botanê nasdikin, me xistibûn nava taximê pêşîn de. Me got:

"Herin wê hêlê baş kontrol bikin û şêwra xwe deynin. Ji me re cihekî baş bibînin, ku em sibê lê bisekinin û li wir bimînin."

Hevalên me pênç bi pênc birêketin. Em li dawiyê man, ji bo ku heval tev derbas bibin. Heval tev bi xêr û silametî derbasbûn.

Dema em gihan avê, min çengê xwe têda kir û hinek av vexwar. Ava Dîcleyê hênik û xweş bû. Tama hemû avên Kurdistanê jê dihat.

Dema em gihiştin hêla Botanê, nîvê şevê derbasbûbû. Me xatir ji gundiyê me derbaskirin xwest û berê xwe da çiyê. Di demeke kin de em ketin newaleke teng û gav bi gav rêya me bilindtir dibû. Piştî ku nîv-seatekê em meşiyan, em gihiştin taxima hevalên ku di pêşiya me de çûbûn. Heval li ber govek xirabûyî sekinîbûn û ji bo me çay amade kiribûn. Me li ser lingan çayeke germ vexwar û em dîsa bi rê ketin. Dema em gihaştin nêzîkî qonaxa xwe, me ji kehniyekê matarên xwe yên avê dagirtin û hevîrê xwe li ser naylonê stirand û em rabûn. Me baş zanîbû ku li derdorê me dijmin heye. Ji ber vê yekê bi roj me nikarîbû derkevin ser avê. Piştre em hatin qonaxa xwe. Qonaxa me tehtekî weke dîwarekî pênçsed metreyî mezin bû. Li jêr jî tev kevande bû. Me derdorê xwe bi çilo girt û em rûniştin. Me zêrevanên xwe derxistin herdû aliyan û hêdî hêdî xew bi çavên me ket. Botana bêhnxweş û rengîn bi bayê xwe yê hênik westanbûna me zû hiland û kuşt. B i dûv re em ketin nava xeweke şêrîn û giran. Bi rastî dema em hişyar bûn, me got qey ev salek e, em di xewê de ne. Ji ber ku ew sih saet bûn, em raneketibûn. Hevalên xwarinpij dest bi çêkirina nan kiribûn jî. Di demeke kin de me xwarina sibê xwar û em rabûn ser xwe. Em li cihê xwe man heya bibe êvar, ji bo ku em birêbikevin. Lê xweya bû, ku wê rojek weke du rojan dirêj bûbûya. Ji ber ku cihê me teng bû û ji bo şerî pirr ne baş bû.

Wê berdewam bike

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -X-

Berdewam ji hejmara derbas bûyî

6- Karên Cemkirî yên saltgîr:

Karê (dûrketin), R.D.B (dûrket) e û R.D.N. (dûrkeve).

"Slatgîriya karê cemkirî ji karê alîkar ê ku pê saz dibe tê naskirin, eger ev kar saltgîr be karê cemkirî jî saltgîr e û eger ev kar derhingêv be, karê cemkirî jî derhingêv e."

Nihokê xweber:

Ez dûr dikevim	Em dûr dikevin
Tu dûr dikevî	Hûn dûr dikevin
Ew dûr dikeve	Ew dûr dikevin

Nihokê dirêj:

Ezî dûr dikevim	Emî dûr dikevin
Tuyî dûr dikevî	Hûnî dûr dikevin
Ewî dûr dikeve	Emî dûr dikevin

Nihokê pêşro (mercî):

Ez dûr bikevim	Em dûr bikevin
Tu dûr bikevî	Hûn dûr bikevin
Ew dûr bikeve	Em dûr bikevin

Veguhastina karan di dema berê de

- Buhêrk -

1- Karên hîmî yên derhingêv (karê birin).

- Nêzbuhêrk (buhêrkê nêzîk):

Min bir	Me bir
Te bir	We bir
Wî/Wê bir	Wan bir

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Min biribû	Me biribû
Te biribû	We biribû
Wî/We biribû	Wan biribû

- Berê dirêj (dirêj buhêrk, kişok):

Min dibir	Me dibir
Te dibir	We dibir
Wî/Wê dibir	Wan dibir

- Berê-niha:

Min biriye	Me biriye
Te biriye	We biriye
Wî/Wê biriye	Wan biriye

2- Karên hîmî saltgîr (karê çûn):

- Nêzbuhêrk:

Ez çûm	Em çûn
Tu çûyî	Hûn çûn
Ew çû	Ew çûn

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Ez çûbûm	Em çûbûn
Tu çûbûyî	Hûn çûbûn
Ew çûbû	Ew çûbûn

- Dirêjbuhêrk:

Ez diçûm	Em diçûn
Tu diçûwî	Hûn diçûn
Ew diçû	Ew diçûn

- Berê-niha:

Ez çûme	Em çûne
Tu çûwê (çûye)	Hûn çûne
Ew çûwe (çûye)	Ew çûne

3- Karên afirandî yên derhingêv:

Karê (firandin)

- Nêzbuhêrk:

Min firand	Me firand
Te firand	We firand
Wî/Wê firand	Wan firand

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Min firandibû	Me firandibû
Te firandibû	We firandibû
Wî/We firandibû	Wan firandibû

- Dirêjbuhêrk:

Min difirand	Me difirand
Te difirand	We difirand
Wî/Wê difirand	Wan difirand

- Berê-niha:

Min firandiye	Me firandiye
Te firandiye	We firandiye
Wî/Wê firandiye	Wan firandiye

4- Karên afirandî yên saltgîr:

Karê (nalîn)

- Nêzbuhêrk:

Ez nalîm	Em nalîn
Tu nalî	Hûn nalîn
Ew nalî	Ew nalîn

- Dûrbuhêrk (mêjbuhêrk):

Ez nalîbûm	Em nalîbûn
Tu nalîbûwî	Hûn nalîbûn
Ew nalîbû	Ew nalîbûn

- Dirêjbuhêrk:

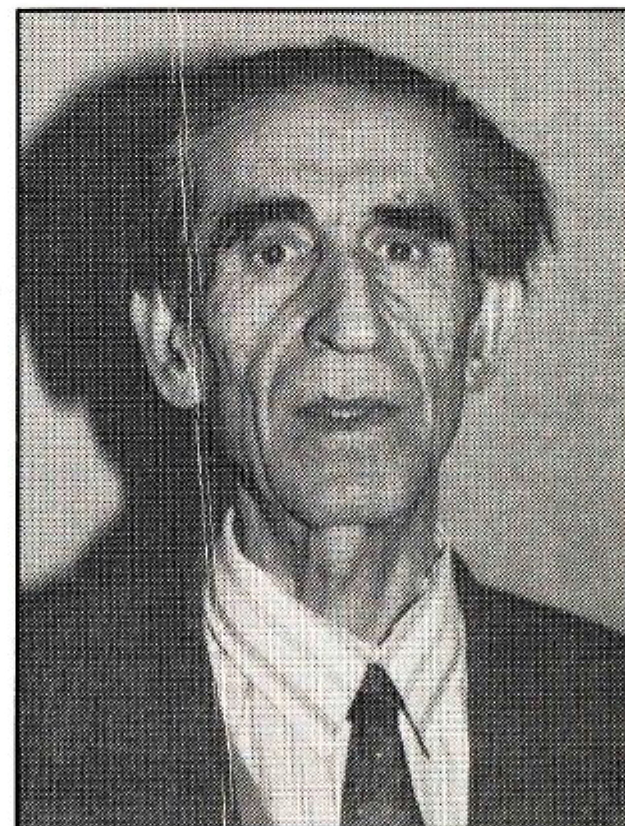
Ez dinalîm	Em dinalîn
Tu dinalî	Hûn dinalîn
Ew dinalî	Ew dinalîn

- Berê-niha:

Ez nalîme	Em nalîne
Tu naliye	Hûn nalîne
Ew naliye	Ew nalîne

DÛMAHÎK DI HEJMARA BÊ DE

SILAV Û PÎROZBAYÎ

Be bûney çardemîn salrojî damezirandinî Partî Kirêkaranî Kurdistanewe-PKK germtirin silavî têkoşan û nasiktirin pîrozbayî pêşkeşî hemû endamanî ew hizbe xebatkere û serkide çaw netirsekey û têkray gelî Kurdî têkoşer dekem.

PKK hêzêkî be twana ye û piştî pê debestrê, dujminî faşist û namirov tirsî lê niştuwe û zirawî lêy çuwe. Çunke xebatkar û giyanfidan û bê xwên rêy serfirazî dekenewe. Ta em salaney diwayiş mîlîtaristî Turk be hez û arazûy xoy 12 belku 14 milyon Kurdî deçewsandewe û hemû mafêkî lê zeft kirdibûn. Tenanet zimanî zikmakî Kurdîşî lê qedexe kirdibûn. Edeb û muzîka û emû carê hunerêkî nek her lê yasax kirdibûn, belku lêşî dagîr kirdibûn û kirdibûnî beyî xoy!

Belam niha duway ewey ke hîzbî kirêkaranî Kurdistan rengî le naw gelî Kurdî renexurawa dakuta û destî da ye çek û tirsî merg û nemerî xiste lawe û terorî Turkî terorîst êdî rêy lê nagrê, çunke teror tenê rêkxirawanî bê hêz le naw deba.

Belam hizbêkî wekû PKK dekate xudan ezmûn û pratîkî be hêz her wek:

Çekûçî giran, berdî helan şeq deka!

Keçî parşey pola pitir req deka!

Dujminî faşist kewtote ber hisabî gel û hisabî geliş gelek giran e, sazişkarî nazanê.

Niha rojî çewsandnewey gelan û bindestkirdinyan nemawe û têkray miletanî ser erdî, jiyanî asûdeyî û dîmukratiyane dexwazin. Ême cige le wey ke peymanî NATO leme û la pêwîstî be we nabê ke Turkiyay mîlîtarîst wek polisî rojhelatî nizik û nawerast be kar bihênê û lewaneşe ev peyman e eskerî ye her nemênê. Duway ewe ke peymanî Warşo helweşayewe. Ca ew milyoneha Dolarêy ke be Turkiya dedrê bêguman paş meweyekî dî nadrê û debirê!

Niha dujminî kar be destanî Turkiyay mîlîtarîst, her gelî Kurdî têkoşer niye, belku zorbey zorî kirêkar û cotkar û kasibkar û rewşenbîr û wirde birciwazî Turukiş in. Cige le keme neteweyiyekanîtiris. Boye ev rijême çepel e, "Giluley kewtûte lêjî û kesî xasî neyêjî."

Be guman gorankarî mezintirîş rûdeda û le encam da ev rijême eskerî ye dijmin be mirovayetiyey ke Atatürk day mezirand û Evren û kudetaçiyekanî 12 Eylulî 1980 be tewawî pereyan pêda û kirdiyane rijimêkî tewaw faşîstî û nokerî emperyalîzmî Emerîka, niha rû le bê hêzî ye û be têkoşanî şorişgêrî milyoneha xebatkarî Kurd û xeyrî Kurd, sernigûn debê û dexrête jêr pê, çunke qanûnî mêjû ewe ye ke her çend dujminanî gelan tund û tijî be kar bihênin û rê le prosesî pêşkewtinî mêjû bigrin û duway bixen, ew prosese her deçête û be encam dega. Wek rûbarêkî be tewjim ke ber pêşî bigirê rêyî xoy her dekatewe. Ez bawer im wa ye ke ber le tewawbûnî em sedey bisteme Kurd serbextoyî be dênê û rijêmî pîs û xwênawî Turkiyay faşîst sernixun deka. Belam be nîsbet Iraqewe bawer im waye zor naxayenê.

Dûbare silavî xebat û rizgarî bo hizbî Kirêkaranî Kurdistan û bo serkirdayetî ye be cerg û azayekey.

Serkewî xebatî reway Kurd wergerê rijêmî faşîstî Turkiyay û Iraq û têkray dagirkeranî Kurdistanî mezin.

Ehmed Dilzar

PKK wê Kurdistanê rizgar bike

Dema ku Partiya Karkerên Kurdistanê bingeha xwe li ser axa bakurê Kurdistanê danî û damezrandina xwe danezane kir, pirr tişt hatin guhertin û serûbin bûn.

Kurd û Kurdistan ji wan rojên tarî û mijînî vegeriyan û ketine nava domaneke nuh. Diroka xwe nujen kirine. Weke ku di şeva tarî de heyv li çardehê hilê û tariyê hunda bike, weke ku tava havînê li berfê bide û berf biheline, weke ku ava ji bandevên çiyayên bilind were xwarê û gemara hezaran salan ji rûyên zinaran paqij bike, PKK jî xwe wilo kiriye dilê gel û roj bi roj lêdanên mezin li dijminê bav û kalan dixe.

Bi rastî ez nizanim çilo li ser Partiya Karkerên Kurdistanê binivisinim. Lê ez her carê dibêjim û banga min ew e, ku xortên Kurdan li hemberê nemirovên ku ez xirabiyên wan nikarim binim ziman, derkevin. Di bin alaya ERNK de xwe bicivînin ser hev.

Ewrûpa ji me re nabe welat. Xilasiya me ne di Ewrûpayê de ye. Jiyana rast li welatê me ye. Li Ewrûpayê roj bi roj em şaş dibin, têne xapandin; kultur û edebiyata xwe ji bîr dikin. Ji ber vê yekê, eger em bixwazin bi şeref, bi namûs bijîn, di jiyana rast de ew tenê rast e ku em li nava rêkxistina xwe ERNK bicivin, jiyana xwe rast bikin. PKK wê Kurdistanê rizgar bike.

Bi rastî me tevan dît çawa dijminên me li ser me lîskan çêkirin û em bi mezheban berdabûn hevûdin. Zimanê me û çanda me bi me dabûn ji bîr kirin û em dabûn ber asimilasyona xwe.

Tê bîra min. Wexta serbazekî dijmin dihat gund, gundî dicivand, bi sixêf û xeberên nexweş dida ber lêdanê. Çîr bi namûsa me dihat kirin. Ev hemû ji ber çi bûn gelo? Ji ber ku em Kurd bûn, bi zimanê dayîka xwe diaxifîn. Me nediwerî em bibêjin, em Kurd in.

Rojekê di dibistanê de mamhostayê Tirk yek bi yek gote zarokan, ma hûn Kurd in? Yekemîn gote min. Min got, erê ez Kurd im. Ji ber ku min gotibû, ez Kurd im, deh şiv li destê min da. Di dawiyê de ez fikirîm, ma gelo gotina Kurd sucek e? Lê wexta berê serbazên Tirkan digotin min, tu Tirkî, min digot, erê ez Tirk im. Belê min dizanîbû ez Kurd im. Min nizanîbû yên wilo li min dikin ne Kurd in. Ez şaş dibûm. Lê ez niha dibêjim baş e, ku ez Kurd û ne Tirk im.

Bi rastî, mirov li ser gelê Kurd bi salan binivîse jî, dîsa jî bûyer xilas nabin.

Dîsa banga min ew e, ku hemû xortên Kurdan ne weke berê kerr û kor bijîn. Li dijî nemirovên ku welatê me wêran kirine, derkevin! Tevlî yên li Cizîra Botan, Nisêbîn û hemû bajarên Kurdistanê bibêjin, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan." Serî hildin û berê xwe bidin wan û bibêjin em jî bi we re ne.

Xortekî Kurd

FERHENGOK

Bade: Mey, Ereq, Şerab
Bas: Tiştê mirov tîne ser ziman
Baş: Qenc, Rind
Baq: Gurz, Bax, Deste
Baweş: Hembêzkirin, Maçkirin, Ramûskirin
Bawel: Çentê mezin, Salik, Sepet
Bayex: Pêwîst, Buha, Nirxdar, Payedar, Bi qedir, Bi qîmet, Bayexdar, Bayî
Birya: Bêrî, Hêvî, Omîd, Daxwaz
Birwa: Bawerî, Înanc, Eqîde, Ayîn
Boş: Gelek, Pirr, Zaf
Bone: Sedem, Eger, Sebeb
Bexş: Diyarî, Dan, Hediye, Yadîgar
Ber: Berhem (natic), Tuxum, Nijad (nesil), Pêşî, Kêlek, Tenişt, Qerex, Kenar (dîfe), Tov (dendik), Sing (memik), Çiçik
Berbad: Xirakirin, Talankirin, Herifandin, Berpa
Berbest: Girtek, Hêlwest, Qedexe
Berxistin: Beravêtin, Asteng, Berfirêdan
Berz: Bilind, Bala, Payebilind.
Berjewend: Çalak, Jîr, Bikar, Hêja, Xwedî derfet û îmkan
Berjewendî: Manfîet, Fêde, Meslehe
Bername: Program
Behane: Hicet, Izir, Tiştekî dike behane ji bo ji yekî din xelas be
Ceng: Şer, Herb, Savaş
Berre: Enî, Singer, Cephe
Cangorî: Ez canê xwe bigorî welat dikim
Cirax: Bere, Merş û doşek, Tayîj
Civîn: Kombûn

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 142
31 Çile 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Bi destpêka sala nuh dagirkeriya Tirkan, li beramberê gelê me û gerîllayên me serî da tevgereke bizdandinê, çewsandinê û şikandinê. Gava ji aliyekê ve çiyayên Kurdistanê hatin bombe kirin, ji aliyê din ve keferatên kuştina pêşengên gelê me hatin meşandin. Ji aliyekê ve ji hinde civîn û daxweyanî, bi armanca xapandina awira gelemperî çêbûn. Bi ser de ji sozên derewîn hatin rêzkirin.

Çi ye rastiya ku dijminî ber bi van pêşveçûnan ve dikişkişîne? Berî her tiştekê, têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê piştî 8 salên şerê çekdarî, niha xwe gihandiye wê serpilkê (merheleyê) ku bikaribe hinde berheman ji xwe re berhev bike. Baş tê zanîn, ku êdî ew dem hatiye em berhemên serîhildanên xwe berhev bikin, ji ber ku serîhildanên me ji taybetiyên navçeyî ber bi taybetiyên teviya netewî ve çûne.

Yek ji fêkiyên têkoşîna me ya gihiştiye, danîna **Meclîsa Netewî ya Kurdistanî** ye. Ji niha û pêve, divê gelê me xwediyê parlamentoyeke xwe be. Ev pêdiviyeke dîrokî û rojevî ye û divê ev delamet biserkeve.

Dûmahik di rûpela 15'an de

GEL Û GERÎLLA MIL BI MIL

Bi hezaran welatparêz xwedî li gerîllayên xwe yên şehîd derketin

- *8.000 welatparêz li Mişaran gerîllayên şehîd dan axê*
- *Li Sêrt û Misricê bi armanca protestoyê gelê me meşiya*
- *Li Sêrt û Misricê şer di navbera gel û hêzên dijminî de derket*

Êlih / Misric / Sêrt *(Berxwedan):* Firokên dewleta Tirk bombebarandina li ser çiyayên Kurdistanê didomînin. Piştî çiyayên Cûdî, Herekol, Gebar, Girê Sêvê û hwd, çiyayê Kûsiyan jî kete bin barana bombeyan.

Di roja 23'ê Çilê de, firokên dijminî çiyayê Kûsiyan bombe kir, ku dikeve navbera gundên Basinê û Emtê navçeya Dihê. Bombebarandina ji firok û helîkopteran heya êvarî doma. Tê gotin, ku çekên kîmyawî jî hatine bikaranîn.

Gava li çiyayê Kûsiyan bombebarandin didoma, êvarî şerek di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî de derket. Şerê li nêzîkê gundê Emtê heya serê beyaniyê doma. Di vî şerî de 2 endamên komên taybetî, çawîşek û 2 serbaz hatin kuştin, gerîllayekî ARGK jî birîndar bû.

Gerîllayekî ARGK jî, hevalê xwe yê birîndar da ser pişta xwe û çû gundê Basinê. Berî bigihe gund kete daveke dijminî. Di şerê li vir derketî de, şehîd bû. Gerîllayê birîndar xwe kişkişand û xwe gihand nava gund. Li cihekî xwe veşart. Lê ji ber hundakirina xwînê piştî demekê bêhiş ket. Piştî demekê hêzên dijminî dora gund girtin û gerîllayê birîndar dîtin. Cihê ew li wir bû, dan ber bombeyan. Ji ber ku gerîlla bêhîm ketibû, nekarî şer bike yan bireve, lewma piştî demekê ew jî hate şehîd kirin.

Gelê Mişaran hîmbêza xwe ji gerîllayên şehîd re vekir

Li derveyî şerê li gundên Basinê û Emtê, li êrdima Mişaran paşê şerekî duwemîn derket. Di vî şerî de ji lêdanên mezin li dijminî ketin, lê 3 gerîllayên ARGK jî şehîd bûn.

Piştî van bûyeran gelê me yê li gundên êrdima Mişaran ji bo standina cenazeyên 5 şehîdan,

Dûmahik di rûpela 15'an de

Ji axaftinên Serok APO

Hêza dewleta Tirk birêvedibe artêş e

Artêş roleke mezin di avakirina civaka mirovahiyê de leyistiye. Civak, bi hêza artêşê hatiye parastin. Belê di destpêka avakirina civaka mirovahiyê de artêş, ne bi vî rengê ku em dibînin bûye. Lê dîsa jî civak, ji êrîşên der ve dihat parastin û di şer de dibû hêzeke xurt.

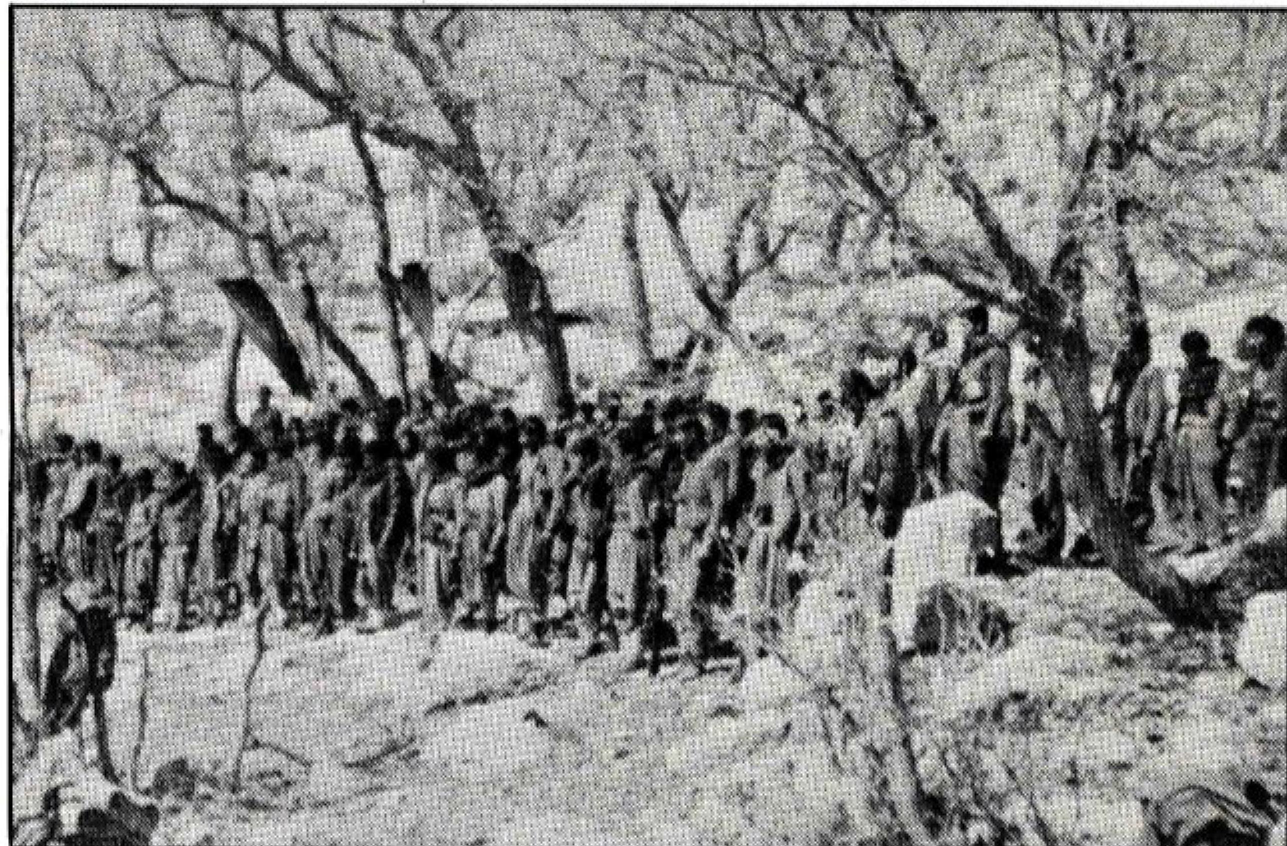
Mirov dikare wezîfeya artêşê bi du cûreyan şîrove bike: Yek; qirkirina neteweyekî, dido; parastina neteweyekî. Artêş, van her du rolan dileyize. Ji aliyekê ve dikare neteweyekî ji qirkirinê biparêze, ji aliyê din ve jî, dema ku rola dagîrkeriyê dileyize wê gavê neteweyekî qirdike. Mirov dikare nimûneyekê weha bîne ziman: Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan, rola parastina neteweyekî ji qirkirin û vebirandinê diparêze, anku civakekê diparêze. Mirov dikare ji vê artêşê re bibêje ku artêşeke mirovperest e. Lewma em di cihanê de û di nava mirovan de seriyê xwe pê bilind dikin.

Li hemberê vê artêşa me, artêşa dijmin heye. Ji sedî sed rola ku artêşa dijmin dileyize, bervajê ya me ye. Çawa? Artêşa me dixwaze civakekê ji qirkirinan biparêze, lê hema artêşa dijmin dixwaze civakekê qirbike. Bi hemû hêza xwe li dijî artêşa me derdikeve. Artêşa dijmin, artêşa dagîrkeriyê ye, artêşa qirkirina neteweyekî ye, artêşeke hovan e. Bi êrîşbazî û kedxwarî niştimana me dagîr kiriye, dixwaze me ji bingehê ve hilîne. Dema ku artêşa me jî li hemberê vê hovîtiya artêşa dijmin derdikeve û li hember armancên wê yên dagîrkeriyê disekine, hingê divê em pirr bi rêzî li pêşberê artêşa xwe bisekinin û piştgiriya wê bikin. Girîngî û pêwîstiya artêşa me ARGK, tê vê wateyê (maneyê).

Em ji artêşa dijmin ji xwe re nimûne hilgirin. Berî her tiştî divê were zanîn, ku "siyaset"a li Tirkiyê artêş dide meşandin. Girînge ji hêla her kesî ve bê zanîn ku "siyaset"a li Tirkiyê şeklî ye û tiştek nîne navê wê siyaset be. Li Tirkiyê her tişt artêş bi xwe ye. Artêş jî, bê gotûbêj girêdayî Emerîkayê ye, biryar û ferman ji Emerîka tên standin. Polîtîkayên partiyên li Tirkiyê jî, ku dibêjin em hikûmetê dimeşînin, sexte ne. Ne rast e, ku bikaribin tiştekî bikin. Ji bingehê ve, ew mîna destikekê di destê artêşê de ne.

Artêş jî, bi pirranî xebata xwe bi dizî dimeşîne. Lê gelek caran bêgav (mecbûr) dimîne, ku xwe eşkere bike û bikaranînên xwe yên hov pêkbîne. Wek roja 7-20'ê Îlonê, 12'ê Adarê û 12'ê Îlonê. Hingê diyar bû, ku artêş, çendî hov û dirind e û polîtîkayê nasnake, her tiştî dipelixîne. Li vir em dikarin bibêjin, hêza ku Komara Tirk birêvedibe artêş e. Ji bilî artêşê tu kes ne karbidest e. Partiyên li Tirkiyê yên ku ji serê sibê heya êvarî dikine qîre-qîr, tev sextekariyê dikin û di rastîniyê de tiştek di dest wan de tune ye. Mirov dikare bibêje, ku wezîfeya wan tenê ew e, ku felsefeya kemalîzmê birêvebibin. Felsefeya kemalîzmê bi xwe jî felsefeyeke sexte ye, felsefeya xapandin û pêkenînê ye.

Kin were gotin, di nava vê hovîtiya artêşa dijmin de, ku dixwaze me qirbike û xwîna ku em dirijînin bin pê bike, bilindiya artêşa me ARGK tê ber çavan. Divê em jî dil û can artêşa xwe biparêzin û bi hêz bikin.

Şerê taybetî yê dewleta Tirk ku ji gerîllayên ARGK lêdanan digire, çareya xwe di berfirehkirina kuştinên kontrgerîlla û êrîşên diçin ser gel de dibîne

DEWLETA KONTRGERÎLLA PRENSÎBÊN CENGÊ JI HOLÊ RADIKE

Li Kerboranê gelê me yekeniyên parastinê avakir

Navenda nûçeyan *(Berxwedan):* Di van demên dawiyê de li Kerboranê û gundên li dora Kerboranê, êrîşên kontrgerîlla her diçe zêdetir dibin. Gelê me jî li beramberê ve rewşê, niha yekeniyên parastinê avadike.

Şêniyê Kerboranê li beramberê kontrgerîlla di têkoşîna xwe de, serî dide nimûneyên berxwedanê yên bi poside û encaman bi xwe re tînin. Bi vî awahî xebatên dijminî yên dixwaze bi wan xwe bighîne encamekê, di avê de dibe û wan bê poside dike. Li beramberê vê liva gel a zana, bi rêkxistinî û bi biryar, endamên kontrgerîlla yên ku dixwazin dîsa mirovan bikujin, zorê didin lingên xwe û heya ji wan tê direvin. Çêtir were gotin, di destê wan de tenê keftûlefta rizgarkirina canê xwe dimîne. Di rojên nêzîk yên derbasbûyî de gelek nimûne yên vê rastiyê hatin dîtin. Her rojekê ji nimûneyên nuh li ser yên hene zêde dibin. Lê dîsa jî dijminê har gava delivekê (firsendekê) dibîne, dev ji êrîşên xwe yên dibe ser welatparêzan ji bo kuştinê bernade.

Di şeva 9'ê Çilê de endamên kontrgerîlla êriş birin ser welatparêz **Huseyin Gezicî** û wî bi êxdarî birîndar kirin. Berikekê berdabûn seriyê wî. Welatparêz hîna di nexweşxaneyê de ye. Berika di serî de ji hîna nehatiye derêxistin.

Di êvara 10'ê Çilê de leşkerên Tirk êrîşekê birin ser gundê Xelîlan û demeke direj berik baran-

Dûmahik di rûpela 17'an de

Li Kurdistanê domaneke nuh destpêkir

ŞERVANÊN AZADIYÊ DÎLÎ BÛN, GELÊ ME RABÛ SER XWE

Cizira Botan / Girgê Amo / Hezex *(Berxwedan):* Gava 4 şervanên ARGK dîlî ketin destê dijminî, li navçeya Girgê Amo deriyên dikanan hatin xwarê. Şêniyê Girgê Amo xwe berda ser riya navnetewan a bi navê "E-24" û rê bêhtirî 2 saetan girtî hişt. Bêhtirî 25 hezar welatparêz bi hev re dirûşmeyên, **"Bijî Serok APO"** bangin û tirsê berdan hinavê dijminî.

Di roja 23'ê Çilê de komek ji şervanên ARGK li gundê Serê Biyê şevê derbas dikin, lê giliya wan tê kirin. Hêzên dijminî, bi hezaran leşkeran, tank û navgînên cengê dora Serê Biyê dipêçin, ku li ser deşteke rast avabûye. Bi hezaran leşker gund vedigirin. Gava gundiyên gundên Kerox, Eyvan, Kortek û Gaziyê agahdarê bûyerê dibin, dimeşin gundê Serê Biyê. Dikandarên Girgê Amo jî deriyên dikanên xwe tînin xwarê.

Şervanên ARGK ji bo çi zirarek negihe gundiyan, şerekî nadin destpêkirin û xwe di malekê de vedişêrin. Lê gava leşkerên dijminî qûl bi qûl li gund geriyan, dîlî ketin destê dijminî. Gundiyên Serê Biyê jî, paşê xwe livandin û xwestin şervanên dîlî rizgar bikin. Lê heya gundiyên ciran hatin hewarê, dijminî karî dîliyan ji destê gundiyên Serê Biyê derêxe. Ji ber ku hejimara leşkerên dijminî geleki bilind bû, gundî nekarin şervanên dîlî rizgar bikin. Paşê hêzên dijminî destpêkirin, ku gundiyan tehdît bikin. Li ser vê jinan leşkerên dijminî dan ber kevir û kûçan. Mîna baranê kevir û kûç barandin ser wan. Di encamê de leşkerên dijminî, mecbûr bûn, ku ji gund birevin.

Agahî bi lez belavî teviya Cizîra Botan û Girgê Amo bû. Bi hezaran welatparêzên ji gundan hatibûn xwe berdan ser riya bi navê "E-24", ku diçe Iraqê. Bi aliyê Girgê Amo ve dest bi meşê kirin. Bêhtirî 2 saetan rê girtin. Bi sedan navgin li kêleka rê sekinîn. Ajotkarên navgînan bi lêxistina pîpikên navgînên xwe, silavên xwe

Dûmahik di rûpela 15'an de

Nîvê zivistanê derbas bû

Vê salê li Kurdistanê zivistan pirr dijwar derbas dibe. Lê dîsa jî têkoşîna me ya rizgariya netewî germiyeke mezin dijê. Dijmin xwest, firsend ji dijwariya zivistanê bistîne û lêdanên mezin li hêzên artêşa me ARGK bixe. Her weha bi armanca tirsandina gelê me ji firok û balafirên cengê balafirand. Hêzên ARGK ji xwe bi şerekî çalak mijûl kirin. Gelê me berxwedana xwe li gora demê pêşvebir û dij-rabûneke mezin kire karê xwe.

Hêzên artêşa me xwe li gora hoyên zivistanê li çiyayên Kurdistanê bicihkirine. Ji ber vê jî, bombebarandina firokên dijminî di avê de birin. Li kêleka vê jî, bi êrîşên xwe yên birin ser bajaran û tabûrên leşkerî yên dijminî, hîm û xurtiya xwe ispat kirin.

Li beramberê kirinên dijminî yên ji bo şikandina berxwedana gelê me, pêşengiya me ya şoreşger giyana (rihê) yekîtî û berxwedana netewî bilind kir. Ji vî alî ve jî gelê me, karî daxwazên dijminî serjêr bike û pûç bihêle.

Niha nîvê zivistanê derbas bûye, lê em dibînin, ku hem di eniya leşkerî de hem jî di eniya gelî de dewleta Tirk tarûmar dibe. Çareyê, di lezandina terora kontrgerîlla de dibîne. Bi tevayî berê xwe dide vê azîneyê (metodê).

Ev pêşveçûn şanî dikin, ku êdî dewleta Tirk, ji dewletbûnê bi dûr ve dikeve. Ji tirsa rûxîn, kavilbûn û mirina xwe her diçe şerî bi azîneyên qirêjtir pêşvedibe û guhê xwe nade ji prensîbekê.

Dûmahik di rûpela 16'an de